

Шокирхон Ҳакимий

ҲИЛОЛ

Шеърлар

Тошкент

Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси
1991

Ўз
Х 20

Китоб муаллиф ҳисобидан чоп этилди.

Китобнинг ғоявий-бадий савиясига
муаллиф жавобгар.

Х $\frac{4702620202-129}{М 352 (04)-91}$ Доп. 91

SBN5-635-01115-2

ИРОДАЛИ ИНСОН, ЗАҲМАТҚАШ ШОИР

Азиз китобхон! Қўлингиздаги ғазаллар китоби қувалиқ ажойиб бир инсон Шокирхон Ҳакимов қаламига мансубдир. Уни қуваликлар «Туғма шоир ва ширин суҳбатдош, қалби дарё одам» деб биладилар. Шокирхон Ҳакимов табиатан дилкаш ва мулойим, жўшқин ва хушчақчақ инсон, ўзига хос овоз ва соз эгаси. Қувалиқ шеърият мухлислари, қўшиқ шайдолари, созандаю хонандалар шоир ҳужрасида тез-тез бўлиб турадилар.

Шокирхоннинг ижоди ўзига хос жасорат меваси, десак бўлади. Аслида бадний ижод—туғма истеъдод бўлса, бадний асар—машаққатли меҳнат меваси. Шокирхоннинг ижоди айниқса, машаққатли, шу билан бирга, оғир меҳнат мевасидир. Шокирхон ёшлиқдан хасталикка мубтало бўлиб оёқлари ишламай бир жойда ўтириб қолган эди. Шокирхон тушқунликка тушмади, ҳаётдан ўзига муносиб ўрин топишга, жамиятнинг фаол кишиси бўлишга интилди.

Авалло у тинмай мутолаа қилди, шарқ шоирларининг асарларини ўрганди, ора-чора қалбида қайнаб турган ажиб садоларни шеърий оҳангларга солиб, қоғозга туширишга уринди. Шокирхон учун дил жўшини қоғозга битиш осон эмасди, бироқ у қийинчилик, оғир машаққатдан сира зерикмади. Дастлабки ғазаллари унча ёқинқирамасида, машқини бас қилмади. Ниҳоят, унинг дастлабки ғазаллари яқин кишиларига маъқул бўла бошлагач, айримлари матбуотда кўрина бошлагач, Шокирхон ўзини шеърият хизматига бағишлашга аҳд қилди.

Эллик йиллик жасоратли умри даврида икки-уч девон ҳажмида ғазаллар яратган Шокирхон Ҳакимий Муқимий, Ҳабибий, Чархий, Надимий анъаналарини давом эттириб, унумли меҳнат қилмоқда. Унинг матонати Николай Островский, фронтчи ёзувчи Вали Ғафуров, иродали мусаввир Рауф Аҳмедовларнинг матонатини эслатади.

Шокирхон Ҳакимийнинг ўзига хос, арузга мов илиқ ва ёрқин, майин ва мусиқий овози бор. Унинг ғазаллари инсонийликни шарафлайди, ҳалол меҳнат ва меҳру муҳаббатни улуғлайди, армон ва орзуларни куйлаб, дўстлик ва самимийликка чорлайди. Шунинг учун унинг ғазаллари водийда қўлма-қўл бўлади, тўйларда йиғинларда қўшиқ қилиб айтилади.

Шоирнинг ушбу китобга кирган ғазалларининг кўплари жумҳуриятимизнинг машҳур қўшиқ санъаткорлари бўлмиш Ғуломжон Ёқубов, Нуриддин Ҳайдаров, Исроилжон Усмонов, Қобилжон Юсуповлар томонидан моҳирона айтилган, ҳар тонг ва ҳар оқшомда эфирда янграган қўшиқлардир.

Шокирхон Ҳакимий бу йил эллик баҳорни кўрди, аммо юзидан нур томиб, кўзи чақнаб туради, сўзидан бол томади, ҳаётдан умиди зўр, ижодий мақсадлари катта.

Биз жасоратли, матонатли, ибратли ва идрокли инсон ва шоирга сиҳат-саломатлик, ижодда баркамоллик тилаймиз.

*ИБРОҲИМ РАҲИМ,
Ўзбекистон халқ ёзувчиси.*

ЎҒЛИМГА

Ҳамиша аҳдингизга тинмайин айланг вафо, ўғлим.
Дилида яхши ниятлик кишидан эл ризо, ўғлим.

Илмлар чўққисидан тез ўтингиз пояма-поя,
Ки фозилларни забтидан очилмоқда фазо, ўғлим.

Бўлинг меҳнат билан ҳамдам фаолият ўзингиздан,
Киши ер сийнасин очса топармиш муддао ўғлим.

Бироз мағрурланиб кетманг бу ёшликнинг ғурурига,
Алифдек қоматингиз дол этар кибру-ҳаво ўғлим.

Кимики сезсангиз бўлса агар нафсида ғолиблик,
Аларни айлагайлар охири юзин қаро, ўғлим.

Стармиш мақсадига ким бўлолса чўпу-хасдан кам,
Сўзингиз ҳам ўзингиздек бўлолсин бериё ўғлим.

Тиним билмай тиниқ дарё каби мавжлансангиз яхши,
Оёқлар остида қолманг, мисоли бўриё, ўғлим

Атарлар Ҳотами Тойий ҳамиша феъли кенгларни,
Лулқи атворингиз чексизлиги бўлсин само, ўғлим.

Олинг олқиш халойиқдан десин Шокирни фарзанди,
Дилида яхши ниятлик кишидан эл ризо, ўғлим.

АЛИШЕРСИЗ

Агар қўлга қалам олсам, менга устоз Алишерсиз,
Ватан уфқида шеърингиз этиб парвоз, Алишерсиз,
Фикрлаш бобида олий яна мумтоз Алишерсиз,
Суянган тоғимиз ҳамда буюк ҳамроз, Алишерсиз.

Қанийди келсангиз нурдай йўлингизга сочилсайдим,
Қанийди келсангиз гуллар, чаманлардай очилсайдим,
Қанийди келсангиз умрум адо бўлгунча кулгайдим,
Қўлим кўксимга таъзимда кутай пешвоз, Алишерсиз.

Ҳамиша ёқладингиз тик қараб олий ҳақиқатни,
Улусни дардини ўйлаб сочиб дурдона фикратни,
Қилиб обод баланд нақшин иморатларда хилқатни,
Шу боисдан етук авлод этар эъзоз Алишерсиз.

Жаҳон гавҳарлари жамдур Ҳазониул Маонийда,
Тўлиқ гавҳаршуносдирсиз фикрларнинг давомида,
Ўзига тортадир оҳанграбо илгида, домида,
Муғаннийлар қўшиқ айтса, қўлида соз Алишерсиз.

Ўқиб ашъорингиз кўрган бўлар Мажнун, бўлар Фарҳод,
Чопар арманнинг тоғини қилай деб чўлларин обод.
Муродига етолмай Лайлию Ширин ўтар ҳайҳот,
Асарлар сатрига шоён бериб парвоз, Алишерсиз.

Кел эй Шокир, бобом мадҳин ёзиб кўнглинг баҳор айла,
Қўшиқларда баланд савту наво бирла қўшиб куйла,
Ўтирсанг, турсангу юрсанг Навоий номини ўйла,
Одамни кўнгли қиш бўлса этувчи ёз, Алишерсиз.

УЛАН АЙТИБ

Қирлар оловдек лолазор,
Кутмоқда бизни, навбаҳор,
Елворадурман зор-зор,
Яллоланиб айтиб ўлан,
Пешвоз чиқайлик сиз билан.

Ўсма билан қошлар қаро,
Сизга бўлибман мубтало,
Дилларни этмасдан яро,
Яллоланиб айтиб ўлан,
Пешвоз чиқайлик сиз билан.

Сочларни майда ўрсангиз,
Мен бирла суҳбат қурсангиз,
Қўлларни ушлаб юрсангиз,
Яллоланиб айтиб ўлан,
Пешвоз чиқайлик сиз билан.

Сиздур муҳаббат сарвари,
Сиздур замонам дилбари,
Сиздур кўзимнинг гавҳари.
Яллоланиб айтиб ўлан,
Пешвоз чиқайлик сиз билан.

Ғунчани ёнмоқда лаби,
Куйди юрак ғунча каби,
Шокирни шулдир матлаби,
Яллоланиб айтиб ўлан,
Пешвоз чиқайлик сиз билан.

ЭҲТИЕЖ

Нодира ғазалига мухаммас

Ҳар етук инсонда ҳам бор эҳтиёж,
Ортар одам бўлса бемор эҳтиёж
Етказар ҳар дамда озор эҳтиёж,
Қилмагил зинҳор изҳор эҳтиёж,
Қим азиз элни қилур хор эҳтиёж.

Бахтиёрликнинг сифатин бер менга,
Ё ҳумоларнинг қанотин бер менга,
Ҳам уларнинг кашфиётин бер менга,
Ганжи ҳуснингни закотин бер менга,
Сен ғанийсан менда бисёр эҳтиёж.

Айлагай кўнглум сўзингни орзу,
Дил кўкида юлдузингни орзу,
Барчасидан ҳам ўзингни орзу,
Кўзларим айлар юзингни орзу,
Қим эрур кўзгуга дийдор эҳтиёж.

Ташламас ҳеч яхши инсон хислатин,
Қисқароқ айлайди ҳижрон муддатин,
Кўрсатиб бир одабийлик одатин,
Қил раво албатта ошиқ ҳожатин,
Боқмагил арз этса ағёр эҳтиёж.

Бир такаллум зоҳир этсанг неткуси,
Бир табассум зоҳир этсанг неткуси,

Бир тараннум зоҳир этсанг неткуси,
Бир тараххум зоҳид этсанг неткуси,
Қилди ҳуснингга мени зор эҳтиёж.

Шокиро, ёрни кутарман Нодира,
Келмаса ёлғиз ўтарман Нодира,
Чун унинг ҳуснига зорман Нодира,
Ёр васлини тиларман Нодира,
Айлади кўнглимни афгор эҳтиёж.

БИР НОКАСГА

Димоғда гапириш сенинг каломинг,
Мансаб учун фақат бўлар саломинг,
Тўнғиздан харобдир еган таоминг,
Балки, мен билмасман бундан ҳам баттар,
Нега ер ютмайди сени биродар...

Сендан угинадир, менадан бугина
Қабалида ишлар фақат биргина,
Елгон табассуминг худди чингина,
Сенга керак эмас туғишган жигар,
Нега ер ютмайди сени биродар.

Луқма илинжида ташлайсан қармоқ,
Сен тумшуқ тикмаган бормикан тармоқ.
Ахир сиғмайди-ку бешала бармоқ,
Шуни ўйлаб-ўйлаб бошларим қотар,
Нега ер ютмайди сени биродар.

Сенга уй керакми, машинами ол,
Ўзи ким эканинг билинди яққол.
Таъма илинжида лабларингда бол,
Бу озми билмадим тилингда шакар,
Нега ер ютмайди сени биродар.

Жаҳоннинг мулкани айласалар жам,
Ўзингча, оз дейсан ўзингча бу кам,

Билиб қўй ҳаммага замона ҳакам,
Аввал кўкка отиб кейин йиқитар,
Нега ер ютмайди сени биродар.

Шокир, қўй гапирма, бундай нокасга,
Юрагинг суғуриб тиқар қафасга,
Сен ҳам фарқ бўласан шўнғима пастга,
Гирдоб айлантириб тубига отар,
Нега ер ютмайди сени биродар!..

ТОПКАЙ

Риёзат чекса ҳар одам ўзи тотли самар топкай,
Қидирса раҳнамо йўлга солар соҳиб назар топкай.

Этарман касби ғаввослик деса дарёни тубида,
Кезиб уммонни бағридан туганмас сийму-зар топкай.

Ҳаёти кўрмайин камлик муроди барқарор ҳосил,
Ғанийлардан сўраб ʼортинмаса касби ҳунар топкай.

Қулоғин тутса хомушлик била фарзанди солиҳлар,
Йўқотган нарсаларни ҳам етук панди-падар топкай.

Сўзи ширин кишиларни димоғи чоғ гапирганда,
Қулоғига етиб вақти азон мушкин хабар топкай.

Насиб этганда дўстларни, қадрдонларни дийдори,
Қидирганларда Шокирни азизу-мўътабар топкай.

УХШАЙМАН

Лабингни васф этарда булбули гўёга ўхшайман,
Муҳаббатдан гапирсам тилларим буррога ўхшайман.

Енарман ишқинг ўтида вале сен зарра бепарво,
Фақат мен бу хусусда волаю-шайдога ўхшайман.

Оёғинг гардини кўзга сурай деб интизорликдан,
Ўзим тупроқ билан тенгман вале тиллога ўхшайман.

Қсронғу кулбадек кўнглум нигоҳингдан ёришгайдур,
Мени ҳижронда қолдирсанг шаби-ялдога ўхшайман.

Сенинг ишқингга содиқман, бўлак асло гуноҳим йўқ,
Кечиргайсан ўзим нодонману донога ўхшайман.

Сени кўрганда Шокирни яна илҳоми юксалгай,
Учар қушлар қанотида пари-болога ўхшайман.

КИБРУ ҲАВО ҚИЛДИНГ

Қамишдек эздингу бағрим танамни буриё қилдинг,
Умидим шишадек синди бу кўнгулни сиё қилдинг.

Ҳаёт сўқмоқлари мушкул ўзинг ҳам англагайдурсан,
Билиб билмас кишилардек бу йўлларда хато қилдинг.

Аланга олдириб бағрим хусуматларни чўғида,
Танамни куйдириб дўзах азобини ато қилдинг.

Ўзингни кўкда бургут деб хаёлингда қанот боғлаб,
Димоғ тулпорига миндинг вале кибру ҳаво қилдинг.

Зулм аждарлари сендан сабоқ олганмиди билмам,
Тикондек суҳбатингдан ғунчани чоки яқо қилдинг.

Вужудим тош бўлиб қотди, ҳаётим шам каби сўнди,
Қуёш нури каби равшан эди бахтим, қаро қилдинг.

Уволи туткай албатта тўкилган чашма селобим,
Ҳақимий кўзларин ёшини рангин хино қилдинг.

НАВРЎЗИ ОЛАМ КЕЛДИЛАР

Айлабон лутфу-карам, наврўзи олам келдилар,
Ўсмандан қоши қалам, наврўзи олам келдилар.

Бир ажиб ҳис уйғотар ирмоқларнинг хониши,
Кўйлашиб савту-ажам, наврўзи олам келдилар.

Ниш уриб себаргалар анжуман айлар яна,
Сабзага сероб далам, наврўзи олам келдилар.

Лоладан лаъли лаби гул нектаридан бол тутиб,
Сўзлари ширин бирам, наврўзи олам келдилар.

Новдадан баргак ясаб, гулларни чамбар айлади,
Мисли йўқ зебо-санам, наврўзи олам келдилар.

Тўтди ағёрига голиб кўкрагини қоядек
Кўрсатиб сабру-чидам, наврўзи олам келдилар.

Тошди илҳомим Ҳакимий, навбаҳордан завқланиб,
Тушмагай қўлдан қалам, наврўзи олам келдилар.

ҲАКИМУ ҲОЗИҚИМ

Рафиқам Роҳилахонга

Унутмасман омон бўлсам, сенингдек меҳрибонимни,
Йўлингга садқа айларман бериб жону жаҳонимни.

Ҳакиму—ҳозиқим ҳамда табибим деб баён айлаб,
Шифокорлар каби ардоқладинг бу хаста жонимни.

Сени бир бор нигоҳингдан бутун олам ёришгайдур,
Жамолинг таълатин нури ёритди ошёнимни.

Деди ғунча дудоғингдан менинг комим равон бўлгай,
Чндармусан дединг аввал азобига тиконимни.

Вужудим бирла бахшида этарман неки борим бор,
Сени шодон этишга ўйламай суду-зиёнимни.

Шакар бойлаб, такаллум айласанг Шокирга лабзингдан
Этарсан бол каби тотли мени ҳар битта оғнимни.

УРГАНСИН

Қаро тунлар қароликни қаро холингдан ўргансим,
Оқарда тўлқини дарё сочинг толидан ўргансин.

Чаманда сабзалар ҳилпиллашин субҳи саҳарларда,
Бошингга ташланган ул дурраи долингдан ўргансин.

Агар ҳалво ширинликни ўзига касб этар бўлса,
Гапирган чоғида ширин лабинг болидан ўргансин.

Баҳорларда очилган лолалар ранг ахтарар эрмиш,
Келиб аввал сени ҳуснингдаги олингдан ўргансин.

Одам ҳарқайда эй Шокир, тиларму бахтиёрликни,
Келиб шоҳона бахтинггу чин иқболингдан ўргансин.

БЕДОР ЮРАГИМ

Зухраҳон Алиевага Назира

Бедор юрагим ҳажрида уйқу нима қилсин,
Ой чиқмаса ялдо туни ёғду нима қилсин.

Турлича азоб жўш этибон куйса бу оғзим,
Лабларни очай дейману кулгу нима қилсин.

Девона жаҳаннамни писанд айламагай ҳеч,
Бундай кишининг кўнглида қўрқув нима қилсин.

Меҳримни булоқ этсаму беҳад тутаверсам,
Дейман-ку вале унда тиниқ сув нима қилсин.

Дарё туби кенг бўлса уни бағрида гавҳар,
Тор оқса ариқ лойқада инжу нима қилсин,

Ҳижрони тугаб васлига ҳам етса, бу Шокир,
Васлига насиб айласа қайғу нима қилсин.

СИЗНИ ДЕГАНМАН

Талпинса нетай ўтли юрак сизни деганман,
Қалбимдаги шул эзгу-тилак, сизни деганман.

Сунбулларингиз халқалари этди паришон,
Сизмайди менга энди бўлак, сизни деганман.

Боқмайди қиё энди кўзим жилваларига,
Зебо ярашар сочда гажак, сизни деганман.

Йўқ бўлса нетай хаста кўнгул дардин оларга,
Тўсканда йўлим мингта малак, сизни деганман.

Бошимга қўяй ҳурматингиз келса қўлимдан,
Бахтим мени шу бўлса керак, сизни деганман.

Эл барча билур, Сиз била ошиқ эканимни,
Ойнинг юзига тутманг этак, сизни деганман.

Шокир, югуриб шунча замон сизни қидирдим,
Йўқ ўзгача йўл энди демак, сизни деганман.

ТАШНАМАН

Бир қаранг, тўйсин кўзим дийдорингизга ташнаман,
Икки шаҳло кўзлари хуморингизга ташнаман.

Ўзгалар васлин умид этмоқ хаёли йўқ, вале,
Майлига, озор этинг, озорингизга ташнаман.

Ҳуснингиздан ранг олур тар меваларни барчаси,
Шул сабабдан олмангизга, норингизга ташнаман.

Бор майин овоз билан аввал тарона бошлангиз,
Сўнгра тинглай бир чалинг, сеторингизга ташнаман.

Қўксингизни хўп безабди зебигардон сингари,
Бўйнима мен ҳам осай, тумморингизга ташнаман.

Бир саломнома ёзиб менга юборсангиз агар,
Шокирингиз доимо ашъорингизга ташнаман.

КЕЛИБ ҚОЛГАЙ

Умидим узмагум асло умидворим келиб қолгай,
Дилимда сақлаган ёлғиз дилафгорим келиб қолгай.

Мени кулфат билан андуҳ деган ағёрга қолдирмай,
Суянсам муттақо бўлган мададкорим келиб қолгай.

Бу ҳолат бирла эй дўстлар, йўлида тупроқ ўлгайман,
Эшитиб қимматбаҳо ганжу-намудорим келиб қолгай.

Қўчамдан ҳайқириб бир кун кириб келмоғи бахтимдур,
Бўлиб бахт бирла иқболга сазоворим келиб қолгай.

Ёруғ кунлар келур албат вале узлатда қолмасман,
Етаклаб икки қўлимдан харидорим келиб қолгай.

Висоли истагим Шокир, кўнгулни тўлдириб нурга,
Қириб хонам ёритгувчи зиёкорим келиб қолгай.

КЎРИНСИН

Ол пардани юзингдан янги ҳилол кўринсин,
Нурга чайиб чиройинг офтоб жамол кўринсин.

Боғларда арғувонлар лол қолдилар бўйингга,
Бизга хиёбон ичра нозикниҳол кўринсин.

Икки томонга боқмай оҳу каби аланглаб,
Эгмай ҳадик кишидан ой бемалол кўринсин.

Жон қушлари танамни тарк айламасдан аввал,
Ҳом этсину ўзига ҳуснида хол кўринсин.

Ташлабди сойга сочин тўлқинларида мавжи,
Сунбулларини силкиб ул мажнунтол кўринсин.

Хат ёзганингда Шокир, васлин сўроқла ундач,
Чунки унинг кўзига минглаб савол кўринсин.

ИЗЛАГАЙДУРМАН

Мақонда—ломаконсан энди қайдан излагайдурман,
Фироқинг кимга айтиб, кимга сендан сўзлагайдурман.

Бировлар мотамида оҳу-фарёд айлаган эрдим
Сенинг-чун эй ғарибим, ич-ичимдан бўзлагайдурман.

Кафанни рангидан сочу-соқолимда дарак пайдо,
Баҳорни тўхтатиб бўлмас ки бир кун кўзлагайдурман.

Бу дунё имтиҳонин қисматига дош беролмасдан,
Сафарга отланиб гоҳи ёнингни кўзлагайдурман.

Отам қолди ўз жуфтин йўқотган якка бир қушдай,
Ушандоқ холини кўргач нафасда музлагайдурман.

Укамларга халақдурман бўлолмай битта жонимни,
Узимни сенсираб доим уларни сизлагайдурман.

Кетиб ёлғиз ўзинг унда, юраклар ёраси қат-қат,
Пешонам шўридан ҳар кун ярамни тузлагайдурман.

Қабр тошинг силаб Шокир ёнар бағрим жигарпора,
Суриб юзларга тупроғинг умрбод тизлагайдурман.

ҚОЛДИ

Тўлин ой чиқди кўкларга мени кўнглим ярим қолди,
Вале кўнгли тўлиб кетган ёруғ дунёда ким қолди.

Юзинг очкил кўзим тўйсин дедим гулгун жамолинга,
Ушал ой юзни беркитди булутлар ичра жим қолди.

Неча бор ёлборишларга жавоби бўлди истиғно,
Бу ҳолатдан оқиб ёшлар билан тўлган кўзим қолди.

Ўзинг ёлғиз боролмассан деди йўлдошу — ҳамроҳинг,
Мени Зухро аталгучи ёнингда юлдузим қолди.

Бу Шокир ўксимас гарчи қўлимда давлатим йўқдур,
Фақат меҳрим билан тутмоқ учун ноним-тузим қолди.

КЕЛМАДИНГИЗ-КУ

Йўлингизга кўзим ҳаргиз нигорон келмадингиз-ку,
Висоллар бодасин айлаб фаровон келмадингиз-ку.

Синиқ кўнглум этинг таъмир масиҳодек қараш бирлап,
Рамоққа ети-ку чиқмоқ учун жон келмадингиз-ку.

Сизу ақли расоликда санамлар ичра танҳоси,
Мени майли ато бир турфа нодон келмадингиз-ку.

Тўқиб ой нуридан турли мато ташлай изингизга,
Ёришгай йўлингиз бўлса зимистон келмадингиз-ку.

Висоли давлатингиздан бўларман ағниё шаксиз,
Кўнгулда ушбу ниятлар ҳукмрон келмадингиз-ку.

Ўзингиз гулсизу гулзор ароси масканингиздур,
Бўлар Шокирга ҳам олам гулистон келмадингиз-ку.

СЕН БИЛАН МЕН

Самода ой ила кун сен билан мен,
Жаҳонда Лайли-Мажнун сен билан мен.

Оқармиз тинмайин тўлқин урармиз,
Бўлиб Жайхуну, Сайхун сен билан мен.

Жаҳон ташвишларини елкамизда,
Кўтарсак икки устун сен билан мен.

Саҳийликка йўл очсак дарғалардек,
Бўлиб Ҳотам ва Хорун сен билан мен.

«Муҳаббатдан муҳаббат бўлди пайдо»—
Ёзилган ушбу қонун сен билан мен.

Отам Одам ато онам Ҳаводур,
Улардан чиққан учқун сен билан мен.

Мени Шокир, сени илҳом пари дер,
Бўлибмиз шеърга тутқун сен билан мен.

СОЧИНГНИ МАЙДА ҰРГИН

Эй сунбули паришон, сочингни майда ўргин,
Лутфингдан айлаб эҳсон, сочингни майда ўргин.

Бўлдим, ўзингга махтал, ўткил кўчамдан аввал,
Икки кўзим нигорон, сочингни майда ўргин.

Эй сарвилар ниҳоли, борму лабингни боли,
Айлаб тилингни бийрон, сочингни майда ўргин.

Қайга урай бу бошим, кўздан оқизма ёшим,
Бўлмоқда оби-найсон, сочингни майда ўргин.

Бошлар тугунчасига, лабларни ғунчасига,
Термулди икки мужгон, сочингни майда ўргин.

Тўпроқман кимиё қил, кўзларга тўтиё қил,
Мен ер бўлай, сен осмон, сочингни майда ўргин.

Қўнмоққа манзилим йўқ, узай десам гулим йўқ,
Шокирни этма ҳайрон, сочингни майда ўргин.

ЭЛИМГА ҚАСИДА

Қўп замонлардан бери қалби жароҳатли элим,
Покланиш даврида бўл энди фароғатли элим.

Алжабр қонунидан оламга солдинг гулгула,
Нур бериб фан уфқига аслинг кароматли элим.

Сен табобат илмида бўлдинг мадад Сино яна,
Шул сабабдан қалби оқ ҳамда саломатли элим.

Ташладилар ёндирай деб катта гулханга сени,
Куймади ҳатто тукинг, сирли синоатли элим.

Қомига олса муаммо сабри косанг тўлсаю
Бу Темур авлоди деб бўлдинг маломатли элим.

Боқиманда номли тамға босдилар кўксинг уза,
Наслимиз фарзанди кўп, касбида омадли элим.

Мирзо Бобур ҳинд элин турди ҳалоскори бўлиб,
Тоғ — Маҳал ёғдусидан нурли маҳобатли элим.

Қай усул бирла кураш тушсанг ёнинг ер искамас,
Паҳлавон Маҳмуд отанг шердек салобатли элим.

Ҳар куни меҳнат билан кўкка кўтарган бошини,
Тошда гул ундиргувчи донли-зироатли элим.

Ҳақ йўлига элни бошлаб Мир Алишербек бобом,
Шул сабабдан қадди ғоз, алпона қоматли элим.

Бир ярим ойда очиб водийга дарёлар сувин,
Хўп забардастли элим, ғайрат — шижоатли элим.

Қўйинини очди неча элу элатни сиғдириб,
Қалбини дарё қилиб меҳру саҳоватли элим.

Ўзлигингни англаб олгин, беклигингни англагил,
Шокиро, байналмилал, турличаб миллатли элим.

СОЛГИЛ ҚУЛОҒИНГ

Дилимнинг зарбига солгил қулоғинг,
Чекар озорига солгил қулоғинг.

Сенинг ишқинг билан беҳоб ўтарман,
Туним бедорига солгил қулоғинг.

Висолингга етишга чора топмай,
Мудом ночорига солгил қулоғинг.

Бу ҳолат бир кун билмам йиқитгай,
Қўнгул атворига солгил қулоғинг.

На сир бордур билиб англаб оларсан,
Сиру асрорига солгил қулоғинг.

Висолидан шифо топгин илойим,
Танам беморига солгил қулоғинг.

Шу Шокир сўзлаганда тингла аввал,
Қейин ашъорига солгил қулоғинг.

КЎРСАТИНГ

Феълимиздан сўрсалар дарё қанорин кўрсатинг,
Рангимиз андозаси боғим анорин кўрсатинг.

Ҳеч яширманг барчасин дўстлик кўзидек кўз солиб,
Биттадан айлантириб ҳар неки борин кўрсатинг.

Биздаги санъатнию хонандаларни созини,
Куйлаган чоғидаги қўлда дуторин кўрсатинг.

Кўнглимиз оппоқлигин ҳаттоки чилла чоғида,
Тиззаю-белбоғ бўйи ёққанда қорин кўрсатинг.

Чарчагай кўкда қуёш то манзилига еткунча,
Юртимиз кенгликларин азму-диёрин кўрсагинг.

Сўрсалар Шокир ғазал машқин бажо айлар эмиш,
Ҳа денгу аввал уни сабру қарорин кўрсатинг.

СЕВАРМАН

Ўзингни, икки қошинг қаросини севарман,
Пориллаган кўзингни чаросини севарман.

Сўз ташласанг мулойим «ҳа» деб овоз чиқарса,
Дил мулкидан таралган садосини севарман.

Кўп ялтироқ матодан қоматларин безатмай,
Оддийгина кийинган қабосини севарман.

Тоҳир эмасман аммо вафода устиворман,
Ушбу замонамизни Зухросини севарман.

Икки кўзини ердан узолмайин кўринса,
Шундай санамни одоб ҳаёсини севарман.

Шокир муҳаббатингни болу пари авайла,
Севгим қўшини касби-ҳавосини севарман.

УТМОҚДА-УТМОҚДА

Одамлардан нечун бунча хато ўтмоқда-ўтмоқда,
Бировлардан-бироварга жафо ўтмоқда-ўтмоқда.

Элимнинг бахтини ўйлаб ўзим ҳам бахтиёр эрдим,
Бошимга қўнмайин асло хумо ўтмоқда-ўтмоқда.

Дуо олса азиз ҳар ким азизлик истаги шулдир,
Боболардан олиб қолган дуо ўтмоқда-ўтмоқда.

Онәм бирла отам эвоҳ маконда ломакондурлар,
Улардан мен жудодурман жудо ўтмоқда-ўтмоқда.

«**Риё аҳлина** ҳам чух эътироз этмоқ риёдандир»
Келиб қанча риёкору риё ўтмоқда-ўтмоқда.

Зиёнинг душмани зулмат қоронғуликка бошлайдур,
Чиқолмасдан бу зулматдан зиё ўтмоқда-ўтмоқда.

Кел эй Шокир, ўзинг қулсан—муҳаббат шохига тожсан,
Буни билмай неча шоҳу, гадо ўтмоқда-ўтмоқда.

МУНОСИБ

Қимлар агар ёмондур бўлсанг жудо муносиб,
Дерлар: ёмонга элдан шундай жазо муносиб.

Қалбингни шишасига тош отсалар мабодо,
Сен яхшилик қадаҳда тутсанг гизо муносиб.

Ушбу замонда одам тенг-тенгини қидирсин,
Ақли тўлуқ кишига қалби расо муносиб.

Эски қадрли дўстга кўп имтиҳон на даркор,
Хом толали ипакка берсанг жило муносиб.

Чирқиллаганда чумчуқ булбулча хониш этмае,
Қимлар учун дутору кимга сато муносиб.

Ёлғон тарозибоннинг тош босдилар белига,
Алдамчи қилмишига шундай мато муносиб.

Ўзингдан катталарни подишоҳдек қадрла,
Шохдан фармони олий қулдан бажо муносиб.

Ёшлик алангасида ловуллаганча юрдинг,
Лек қариганда Шокир тутсанг асо муносиб.

ҚАРО БҰЛИБДИ

Бу икки кўзинг қаро бўлибди,
Бу икки қаро бало бўлибди.

Олмайди нега кўзини ердан,
Десам бу тўлиқ ибо бўлибди.

Кўрганда кўзинг севиб қолибман,
Нечун бу ишим хато бўлибди.

Ут тушди десам юракларимга,
Қалбимда қуёш бино бўлибди.

Бахтим қидириб овора эрдим,
Севгинг бошима ҳумо бўлибди.

Зикр айлаганим ҳамиша сенсан,
Қалбимдаги бу савдо бўлибди.

Оҳ урсам агар саҳарларимда,
Чиққан нафасим сафо бўлибди.

Билмабман уни сеҳрларини,
Шокирга кўзинг шифо бўлибди.

АЙЛАНСАНГИЗЧИ

Муҳаббат дардига аввал шифолар айласангиз-чи,
Қуёшдек бир боқиб дилга зиёлар айласангиз-чи.

Сузук мужгонларингиздан ишоратларга муҳтожмиз,
Қаро шаҳлоларингиздан имолар айласангиз-чи.

Мисоли эрка қушлардек учиб тўлдирсак осмонни,
Ёнимда айланиб касби ҳаволар айласангиз-чи.

Топай деб номингиз излаб висоллар иштиёқда,
Чақирганда ширин-ширин садолар айласангиз-чи.

Кел эй Шокир, кел, эй Шокир деган сўз тутсин оламни,
Мени чорлаб ўзингизга нидолар айласангиз-чи.

АЙРИЛДИМ

Халойиқ менга кулмангиз нури аълодан айрилдим,
Бўлиб мажнунни девона гули лайлодан айрилдим.

Ўзи хуш, сурати зебо мисоли Юсуфи канъон,
Ўзи гул қомати сарви, кўзи шаҳлодан айрилдим.

Жаҳон мулкени Хорун ҳам келиб қўйса тарозуга,
Алиштирмас эдим дўстлар ганжи-тиллодан айрилдим.

Талаб илми каби излаб топиб бир аҳли донишни,
Бамисли бир нўноқ шогирдману муллодан айрилдим.

Муғанний шўх овозидай куйлардим қўлга олганда,
Тегиб санжи ажал энди ширин яллодан айрилдим.

Забоним бо вужуди сўзлаш афсофига нотикмас,
Нечулким сўз деюрга нутқи-имлодан айрилдим.

Бутун аҳли жаҳон элга саломатлик тилайдурман,
Демасман бандалик Шокир юзда жилодан айрилдим.

КҰНГУЛНИ КУЛБАСИ

**Жудоликдан кўнгулни кулбаси вайрон бўлмас-му,
Бошим узлатдаги вайронага остона бўлмас-му.**

**Жамолингдан бутун олам муннаварликни касб этса,
Зиёсига кўнгулни қушлари парвона бўлмас-му.**

**Нечун сенга кўнгул очсам бутун оламга ёймишсан,
Вале ошуқ билан маъшуқ сўзи пинҳона бўлмас-му.**

**Йўлингга гул сочар бўлсам келиб бир-бир босиб ўтсанг,
Унинг ҳар ғунчаси сунбуллариингга шона бўлмас-му.**

**Сочинг мушки одам кайфиятига айласа таъсир,
Бу ҳолатни сезиб Шокир ўзи мастона бўлмас-му.**

МАСТУРА-МАСТУРА

Мастура Сайфуддиновага

**Адирларга ёзиб кўм-кўк рўмол Мастура-Мастура,
Чарой осмонига бўлдинг ҳилол, Мастура-Мастура.**

**Аяоринг лаззатидан эл-элатлар баҳра олмоқда,
Сенга таҳсин этиб шарқу-шимол, Мастура-Мастура.**

**Замонам дилбари бўлдинг, неча қизларни сардори,
Латофатли яна нозик-ниҳол, Мастура-Мастура.**

**Сени меҳнат билан топган камолатингни кўрганда,
Халойиқ дер мана топдинг камол, Мастура-Мастура.**

**Қуёшдай нур сочиб боғлар аролаб айланиб юрсанг,
Анорзор ичраким офтоб жамол, Мастура-Мастура.**

**Яна қанча ниҳол унгай сени меҳри булоғингдан,
Етаклаб келтириб оби-зилол, Мастура-Мастура.**

**Муборак истагим Шокир етук иқбол тилайдурман,
Насиб этсин сенга тотли висол, Мастура-Мастура.**

ШАҲЛОСИДА ҚОЛДИ

Кўзларга кўзим тушдию шахлосида қолди,
Лабларни такаллумида имлосида қолди.

Бир сайру-томошога мени бошлади қўймай,
Кўзлар қувониб гунчаю-раъносида қолди.

Қим кўрса уни ёр бўлиш истайди муносиб,
Кўнглим мени ҳам дилбари—барносида қолди.

Хизматда бўлай бўлса муҳаббатни гадоси,
Ишқ тахтини ул соҳиби доросида қолди.

Бол томчи лабларга мудом энди асирман,
Оғзимга шакар томдию, ҳалвосида қолди.

Бир бор гапириб васлин умид айлаган эрдим,
Сўзлашдаги Шокирини таваллосида қолди.

МАСТОНАЛИГИНГНИ

Эл барча билур ёлғизу бир доналигингни,
Ҳар дамда ўзинг мен била ҳамхоналигингни.

Теран эканинг англамаган кимса топилмас,
Фикринг била сен барчага дўстоналигингни.

Тушди неча бор таҳликага хаста бу жоним,
Лек ташламадинг шамига парвоналигингни.

Сўз очма биров англамасин лаҳжаларингдан,
Айниқса ўзинг духтари—фарғоналигингни.

Ҳайратда эдим келса сабо бўйи муаттар,
Билмабман унинг гулларига шоналигингни.

Ҳар сонияда кайфиятинг англаб оларман,
Шокир биламан ишқида мастоналигингни.

КАРАМ ЭТДИНГ

Қачонким подишоҳлардек қулингга сен қарам этдинг,
Умидим пойдеворларини биносини муҳташам этдинг.

Юракда хоҳишим англаб қўлингга хомани олгач,
Муҳаббат дафтарига оташин севгим рақам этдинг.

Фақат билгувчи сендурсан бу сирдан воқиф эрмасман,
Ўзинг кимларга ортуғроқ вале кимларга кам этдинг.

Бўлиб охирда бепарво куним арзи-само бўлди,
Нега Шокирни анжумлар нигоҳига қарам этдинг.

БЎЛГАНДА ҲАМ

Бир тараххум этмадинг ҳолим хароб бўлганда ҳам,
Ҳам фироқингдан дилимда изтироб бўлганда ҳам.

Сабр қилгайман ҳамиша имтиҳонингга ўзим,
Ранжу озоринг ҳисоби-беҳисоб бўлганда ҳам,

Очмадим оғзим бировга ҳеч шикоят этмадим,
Ишқинг ўтида куюб бағрим кабоб бўлганда ҳам.

Нури оламни нурафшон айлай олмас сенчалик,
Чун фалакда нур сочувчи офтоб бўлганда ҳам.

Қўкка еткай бошимни қўйсам оёғингга агар,
Беназирдир менга бу оддий тавоб бўлганда ҳам.

Шокиро, ёзгил муҳаббат сўзини жон олдига,
Ушбу сўздан зиндаман хоки туроб бўлганда ҳам.

ТАСАДДУҚ ЖОНИМ

Тасаддуқ жоним айлансин муҳаббат номли отингдан,
Тутай мақсад сари парвоз этарда қўш қанотингдан.

Мени ҳар лутфи эҳсонинг очар мақсадларимдан сўз,
Фалакка етгудек бошим мулойим илтифотингдан. 0

Нечун оҳим самога етдию сенга етишмайдур,
Ўзим бахт юлдузимни ахтарарман коинотингдан.

Парирўйлар тушимга кирсалар сендан сўрайдурман,
Бирор хуршиди тобон бормикин ахтар бисотингдан.

Севишганларни ҳар соат соларсан турфа ҳолатга,
Ўзинг ҳам лол қоларсан ўзингни кашфиётингдан.

Кима иқбол қушин сояси тушканда бошига,
Ҳамиша баҳраманд бўлгусидур қанду ноботингдан.

Одамга жон ато этгучисан асло малолинг йўқ,
Етар Шокирга қувватлар юборсанг бир нажотингдан.

ХУШ КЕЛДИНГИЗ

Ассалом дермиз юракдан, аввало, хуш келдингиз,
Изларингиз гарди кўзга тўтиё, хуш келдингиз.

Бу кўнгул кўзгусини қолмас ғубори заррача,
Қалбимиз олгай яна нури--зиё, хуш келдингиз.

Жўр бўлар хонандалар хонишларида сўз билан,
Гоҳ дутор, гоҳи танбур, гоҳ сато, хуш келдингиз.

Сиз билан илҳомимиз парвози юксалгай яна,
Шод бўлар энди бугун еру-само, хуш келдингиз.

Рақс этар раққосалар юз жилва бирлан ноз этиб,
Айлагай товус хиром гулгун сабо хуш келдингиз.

Қайнагай илҳом бугун элни камолотин кўриб,
Қутлайин турли ғазалда Шокиро хуш келдингиз.

КҰРСАМ ЭДИ

Сен мени бир кўрмасанг ҳам мен сени кўрсам эди,
Қошу-кўзинингга нигорим термулиб турсам эди.

Қатта гулзорлар ичида иккимиз боғ айланиб,
Севгимизни элга айтиб гул тутиб юрсам эди.

Хайрият, ўтдинг узоқдан лек нигоҳинг тушмади,
Беовоз йиғлар эдим бу кўзларимда нам эди.

Ушбу ҳолатни агарда сенга таъриф айласам,
Юзга томган ёшларим гул баргида шабнам эди.

Кўп ишорат айладим бу ердан деб гул билан,
Бу нимода муддаонинг орзуси жам эди.

Тоғдаги оҳумисан ё қайси бир сўқмоқдасан,
Қай усул бирла йўлингни мен томон бурсам эди.

Ахтариб сен келмасанг ҳам дилда ният ахтарар
Чупки, Шокирни висолинг кўнгулга малҳам эди.

» ЭЛАТДОШИМГА

Еру самоимиз бир, сен кимсану мен кимман,
Оқар дарёимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Сенга қуёш ягона у менга ҳам сочар нур,
Кўкларда ойимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Бу дунёга азизим меҳмон бўлиб келибмиз,
Қўнган саройимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Туққан онанг онангдир, ул волидам менинг ҳам,
Момо ҳавойимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Лекин отам бўлак деб кўнгилда чекма озор,
Одам отоимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Мен катта сен кичик деб, инсонлигинг унутма,
Ўлганда жойимиз бир, сен кимсану мен кимман.

Хурсандлигингда Шокир ёнингда шод бўларман,
Ҳатто хатоимиз бир, сен кимсану мен кимман.

БОШЛАДИ

Кўп риёзатлар чекиш бахту саодат бошлади,
Бу саодатга мени аввал риёзат бошлади.

Тўғрилиқ майдонига сочдим зироат яхшилик,
Ушбу ниятга мени ҳар кунги одат бошлади.

Нону қаймоқлик билан оним мукамалликдадур,
Кўп тўқисликлар тугал жонимга роҳат бошлади.

Лаҳза тамкинлик маломат тошини зарб айлабон,
Бу улуғликка улуғ сабру қаноат бошлади.

Шокиро, васлин таманноси эрур чин матлабинг,
Қайси йўлга бошласа — ул сарвиқомат бошлади.

БУЛАРМИШ

**На бўлса пешонангга ёзилғони бўлармиш,
Одамни вале кўксида армони бўлармиш.**

**Сайёд эли сайд айласа оҳуни мабодо,
Бу ҳолга сабаб қоп-қора мужғони бўлармиш.**

**Парвона каби ўтга ўзин урса тушунмай,
Шу ўтни ўзи бир куни қурбони бўлармиш.**

**Бошларга бало келса тилинг заҳри сабабдир,
Сўзлашда сўзинг маъзини мезони бўлармиш.**

**Қим кирса чаманга югуриб ғунчани узмас,
Илгига азоб бергучи тикони бўлармиш.**

**Кўп бўлса одамлар ичида турли билимдон,
Шокир каби ҳар элда ғазалхони бўлармиш.**

АЙЛАДИМ СЕНГА

Қулоқ солгин ҳузурингда тавалло айладим сенга,
Жавобига дединг хушдур, таманно айладим сенга.

Ўзига ром этолмасдан юрарди нозанинлар кўп,
Хаёлим олдингу бошдан тасанно айладим сенга.

Саҳарлаб най чалиб қирда қулоғингга етарму деб
Қўшиқ бирла қўшиб нолангни ялло айладим сенга.

Юракнинг тўрига номинг битиб сарлавҳа бошларман,
Чизиб суратларинг зебу мужалло айладим сенга.

Дилинг истакларин Шокир бажо этмоққа шайдурман,
Келиб қолсанг кўрарсан деб муҳайё айладим сенга.

УРТАДА

Сен мени тарк айласанг қолмасму ҳижрон ўртада,
Икки кўзим йўлларинга кўп нигорон ўртада.

Неча фарзандларни кўрдик ширин бири, шаккар бири,
Жовдираб мунгли боқиб бўлгай-ку сарсон ўртада.

Сен мени жоним дединг, мен ҳам сени жоним дедим,
Иккимизни руҳимиздан чиқмасин жон ўртада.

Иккимиз қўш ҳолатда тебратиб рўзгор ишини,
Гоҳи ортиқ, гоҳи кам бор эрди имкон ўртада.

Нону қаймоқлик билан мени шодон эди,
Буздилар рўзгоримиз бир неча нодон ўртада.

Шокирингни сўзларига кирмайин қўл силтасанг,
Иккимизга тор келар бу Ўзбекистон ўртада.

ҚАЁН КЕТДИ

Сабо келтир хабар волидаи аслим қаён кетди,
Сабо айтур: онанг энди этиб тарки макон кетди..

Ақлни жойлаган эрди ҳақиқат йўлига доим,
Курашчи мўътабар инсон, бони соҳибқирон кетди.

Келишган қомати қандоқ ярашгай юрса саллона,
Ниҳоли улғайиб бўй — бўйлаган бир аргувон кетди.

Дилим тўлқинланар юрган йўлию хонасин кўрсам,
Тиним билмай иков кўзлардаги ёшим равон кетди.

Эмишким, тоабад бўлган ажални қисмати шундоқ,
Саломатликка ул нокас еткурди кўп зиён кетди.

Давом айлар унинг суҳбатларин тенгдошлари энди,
Хузурбахш дилкушо одам эди ҳам навжувон кетди.

Унутмайсан онанг ШОҚИР танангда токи жонинг бор,
Дилим вовайлат айлаб ягона меҳрибон кетди.

СЕНИ КЎРСАМ

**Иўлиқмас менга ҳеч қайғу сени кўрсам-сени кўрсам,
Кўнгулларга тушар ёғду сени кўрсам-сени кўрсам.**

**Қаро кўзинг, қаро қошинг била ўтли нигоҳинг ҳам,
Этарлар сеҳри ила жоду сени кўрсам-сени кўрсам.**

**Табассумли қарошлардан кўзим равшанлиги ортар,
Мисоли ярқираб кўзгу сени кўрсам-сени кўрсам.**

**Илон чаққан кишидек тўлғаниб тунларда бедорман,
Қочар кўзлардаги уйқу сени кўрсам-сени кўрсам.**

**Ғизо ўтмай томоғимдан ютолмай луқмани ҳатто,
Этарман қумридек ху-ху сени кўрсам-сени кўрсам.**

**Лабингни болини ҳар томчиси ШОҚИРга лаззатдур,
Келар оғзимга ҳам кулгу сени кўрсам-сени кўрсам.**

ОФТОБ ЖАМОЉ

Ром этар ҳуснинг мени ҳатто ҳилолингни ўзи,
Ер юзин нурлантирар офтоб жамолингни ўзи.

Бир нафас ҳижрон ўти бағримни куйдирса яна,
Гар қониб тўйсам шифо чашми-зилолингни ўзи.

Қосани туткил ғамим ювсин паё-пай илгима,
Биллур қадаҳни лол этар оддий саполингни ўзи.

Барча ширинликни тўплаб қўйсалар хирмон этиб
Мен учун юксак эрур лабларда болингни ўзи.

Сарвию раъно чаман ичра тароват айласа,
Файзиёб эткай фақат қадди камолингни ўзи.

Шокиро, парвоз этар илҳом қанотини тутиб,
Бонси илҳомими чексиз хаёлингни ўзи.

НОЗУ ИБОДА РАҚСИНГ

Санъатларингни этгай бизга ифода рақсинг,
Шарқона услубинг ҳам нозу-ибода рақсинг.

Раққосалар чаманму ё лолазорму билмам,
Бармоқларинг ёнармиш турли хинода рақсинг.

Соз илгида муғанний этганда таърифингни,
Акси садо чиқаргай сарбаст навода рақсинг.

Олқишлади муносиб, қарсак чалиб халойиқ,
Ҳинду араб Мисрда, Чину Хитойда рақсинг.

Жамланса қийқириқлар ҳатто фалакни қучгай,
Шунда бўлур намоён еру самода рақсинг.

Турли карашмалар ҳам кўзгу каби кўрингай,
Нозик саломларингда таъзим бажода рақсинг.

Маҳсули меҳнатингдан авлодимиз севингай,
Шокир тилар ҳамиша бундан зиёда рақсинг.

ШАЪМИ ВИСОЛ

Дил уйин равшан этинг шаъми висолингиз билан
Кўзларим яшнатсангиз нақди жамолингиз билан.

Тунлари пешвоз чиқиб нури зиё тарқатсангиз,
Бахтимиз осмонидан абру—ҳилолингиз билан.

Дарбадар кўнглим қуши парвоз этар билмай тиним,
Сиз уни ром этсангиз юзларда ҳолингиз билан.

Бор масал шаккар деган бирлан оғиз бўлмас ширин,
Бир мазоким қанд этинг лабларда болингиз билан.

Ташналик қонмас эмиш икки юрак бирлашмаса,
Бодаи саршар бўлар оби-зилолингиз билан.

Шокиро, кўз ташлама сен ўзгалар ёрин кўриб,
Дўстларим гашт айлангиз жуфти — ҳалолингиз билан.

ҲАСБИ ҲОЯ

Қуюн дашти адаштирган қаровсиз карвон бўлдим,
Баҳор чоғимда япроғи тўкилган арғувон бўлдим,
Алифдек қоматим дол бўлдимۇ энди ёмон бўлдим,
Қафасда андалиблардек қолиб узлатда қон бўлдим,
Билолмасман на боисдур ғарибу нотавон бўлдим.

На қўлда давлатим бордур яна рўзғори торожман,
Қулоғим гапни олмайдур ажиб қайсарману-кожман,
Ўзим қулман неча минглаб муҳаббат шоҳига тожман,
Азални ҳоҳишиданму қуёш нурига муҳтожман,
Қўнгуллар пахтадек аммо қоронғу хонадон бўлдим.

Сўзимни ҳақлигини кимсага исбот этолмасман,
Бирон юртга бошим олиб кетай дейман кетолмасман,
Бўлак жаннатмакон юртин Қувамга ўхшатолмасман,
Ҳамиша яхшилик айлай дедим, лек айлай олмасман,
Бировга фойдани кўзлаб ўзим ҳам шодумон бўлдим.

Учиб келган жами қушлар самоларда қатор бўлгай,
Ҳамал буржида уйғонган адирлар лолазор бўлгай,
Оқиб сув галт уриб себаргаларга сабзозор бўлгай,
Қаноат айласанг дерлар келиб фасли баҳор бўлгай,
Ушал ниятдаман фикрим лек айёми хазон бўлдим.

Мени кўп мақтадилар ким одам жисмига жонсан деб,
Ҳамиша руҳипарварсан шу боис жонажонсан деб,
Одамлар қадрини юксак кўтарган меҳрибонсан деб,
Онам кўп эркалар эрди мисоли паҳлавонсан деб,
Қелиб бу вақти соатлар сиҳатсиз ногирон бўлдим.

Ўзим ҳеч нарса билмасман бировга ўргатолмасман,
Ўжарман сохтаманман панду, насиҳатларни олмасман,
Тутиб бир раҳнамо илгин ўзимни йўлга солмасман,
Ололмасман одамлар дардини ё тортишолмасман,
Фидолар айлайин жоним дедим лек хаста жон бўлдим.

Олов ўт пуркаган чўлда қолиб кетган балиғдурман,
Аламдан сийнаси пора сочилганман, тариғдурман,
Йўлингга термулуб маҳжуриман ранги сариғдурман
На боисдур, қулай имкониятлардан даригдурман,
Эвоҳким ҳайрият Шокир эл ичра нуктадон бўлдим.

ЧУСТИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Тонглардаги шўх сабо ўзингиз,
Этгувчи манга садо ўзингиз,
Жонларни этиб фидо ўзингиз,
Айдим анга дилрабо ўзингиз,
Этган менга мубтало ўзингиз.

Бўлганда чиройи сизчалик бор,
Бойси юрак шикасталик бор,
Ҳар кунда ҳар кўп басталик бор,
Айди дилингизда хасталик бор,
Мен унга дедим даво ўзингиз.

Еқсам қараманг деди, дедимки,
Ўтсам қараманг деди, дедимки,
Енсам қараманг деди, дедимки,
Боқсам қараманг деди, дедимки,
Нега қиласиз имо ўзингиз.

Иўқ сиз кабилар самода ерда,
Ҳар тонгда келиб туринг бу ерда,
Айланг мени майли бурда-бурда,
Чимирилди деди ҳаё, қаерда,
Айдим мен учун хуё ўзингиз.

Қай гулни кўринг ўсар тикансиз,
Сарвида ривож бўлурму тансиз,
Кўнгилга бўлинг дедим ватансиз,

Кулсам деди норасо экансиз,
Айдимки етук расо ўзингиз.

Мен бирла бўлинг ёнимда жилманг,
Шокирни юракларини тилманг,
Иўқ асли гуноҳни менга илманг,
Чустийга нигор таъна қилманг,
Бул манга деган фидо ўзингиз.

НАВРЎЗ

Алтинг омон-омонлик дил муддаоси Наврўз.
Келди элимга хушлик кўнглум зиёси Наврўз.

Юсин қўйиб юзимга чиқди қошимга яккаш,
Нимпуштиранг лабида дардим давоси Наврўз.

Мисли санам товланиб олмоқда ихтиёрим,
Себаргаларга қўнган шабнам жилоси Наврўз.

Қирларда лола сайли ўт ташлади юракка,
Ҳам қизчалар қўлида ёнган хиноси Наврўз.

Кенг давраларда суҳбат тортар ўзига шаксиз,
Ҳеч хоҳишингга қўймас оҳанграбоси Наврўз.

Ҳамма суйиб баҳорни келинчак деб атарлар,
Алалхусус фаслнинг кенг ибтидоси Наврўз.

Ишқ торини жаранги Шокир дилига ҳамроз,
Ҳар субҳидам таралган сарбаст навоси Наврўз.

ҲАМЗАБОД ТОҒЛАРИ

Ешинг улуғлиги баробар асрларга,
Мадҳияси сиғмайди достону асарларга,
Ҳатто, тошлари безак, кўп гўзал қасрларга,
Қаттасию чоғлари, Ҳамзаобод тоғлари.

Қўша сойинг кафтингда ёзиб турар қулочин,
Мавжлари тароқ каби силар сулувлар сочин.
Уфор бўйи анқитар афсона эмас, бу чин,
Райҳону янтоқлари, Ҳамзаобод тоғлари.

Мадҳ этганда Ниёзий куйлаб янги замонни.
Оҳанграбо қўшиғи янгатганда жаҳонни,
Ойнасидан боққансан уласа тонгга тонгни,
Субҳи саҳар чоғлари, Ҳамзаобод тоғлари.

Чиниқишлар қўйнингда авлоди навқиронлар,
Мисли она бағридай йўқ шовқину суронлар,
Чўққингдан қўл узатсак, кафтда турар осмонлар,
Яқиндек йироқлари, Ҳамзаобод тоғлари.

Сайргоҳ арчазорнинг гашти болчинг тотидай,
Гўзалларингни қоши қалдирғоч қанотидай,
Дилором санамларнинг такаллуми тўтидай,
Завқли кўп сўроқлари, Ҳамзаобод тоғлари.

Оппоқ қорли чўққилар осмон билан бўйлашар,
Тўлқинланиб ўт-ўлан одам билан сўйлашар,
Тошлар аро жилдираб сирли қўшиқ куйлашар,
Тип-тиниқ ирмоқлари, Ҳамзаобод тоғлари.

ТАБРИКНОМА

Айлайн табрик бугунги тоза наврўзлар билан,
Бу ҳаётимда ёғилган энг ширин сўзлар билан.

Бир қўлимда барра кашнич, барра райҳондан олиб,
Ҳаммага пешвоз чиқарман нон билан, тузлар билан.

Бунда мен ёлғиз эмасман, келди авлодлар бари,
Сарвиноз, нозик табассум, қоши қундузлар билан.

Барчаси гулгун кийинган, кўз қамашгай жомадан,
Чиққай истиқболингизга бошда зардўзлар билан.

Айлагай енгил хиромлар мисли қушдай боғ аро,
Ишваи ноз кўрсатурлар ҳам сузук кўзлар билан.

Доира гижбанги сизни даврасига чорлагай,
Бунда Қизлархонни рақси ҳам Дилафрўзлар билан.

Қелсангиз Шокир Қувамни, Марғилон, Фарғонани,
Андижонни кўрсатурмен Шаҳрихон, Бўзлар билан.

САЗОВОРМАН

**Ажаб, илҳомли онларда ҳаёлотга сазоворман,
Этарман беқанот парвоз, самовотга сазоворман,**

**Ҳаёт уммонда ғаввосдай дур, садафга, ошуфта,
Ғоҳи ғазал, муҳаммас гоҳ, мусаллотга сазоворман.**

**Ғоҳ ўзимни қаҳқашонда юрган сайёҳ каби сезиб,
Сиймтан ой билан ажиб мулоқотга сазоворман.**

**Рубобим торларни чертиб, бир нафас ҳиргойи қилсам,
Баёту Гирияю Ушшоқ-Муножотга сазоворман. ~**

**Агар шеъримни ҳофизлар торига эшиб куйлашса,
Ушал онда ўзимни зўр, мукофотга сазоворман.**

**Берар Шокирга илҳомлар элимни хўб эрки чексиз,
Тўқис эркига умидвор музофотга сазоворман.**

ДУСТЛИК ҲАҚИДА

Дўсти кўп қадди эгилмас жангда қон кечган билан,
Ҳар киши дўстинг эмас йўлингга гул сочган билан.

Душманинг сўзига учма ҳам улар мадҳ айлама,
Душманинг душманча қолгай зар чопон бичган билан.

Дўстга ширин сўзласанг сен, пухта бўлгай охири,
Ибрат ол, талх мева талхдур қанча сув ичган билан.

Қиприги бирла илми қазсаю дўст топмаса,
Ул киши олим эмасдур кўп мисол ечган билан.

Дўсти нодон бирла дўстлик топмагай парвозини,
Шаппарак лочин аталмас тунда кўп учган билан.

Шокиро, дўстларни панду заҳридан сен қочмагил,
Халқумидан бол берар ари нишин санчган билан.

МЕҲНАТ ГАШТИ

Бахтин деганлар асло ётмас ҳаловат излаб,
Офтобни уйғотурлар меҳру саҳоват излаб.

Ҳосилни гаштин ўйлаб аёло уруғни деҳқон
Доим экар заминга аҳли зироат излаб.

Гулга қўнувчи ари англар тиконни заҳмин,
Бол мақсади юракда тинмас риёзат излаб.

Булбулдай хониш этмас кўрса чаманни шабнар,
Гул қадрин англамас у тунда саёҳат излаб.

Қим ўзгалар гулини ҳидлашни мақсад айлар,
Азобга учрагай дил, ул тарки одат излаб.

Бахт топганингда, Шокир, меҳнатни ҳамдами бўл,
Келгай ўзи қошингга роҳат-фароғат излаб.

ДЕГАЙМАН

Сўз тинглаган кишини икки кўзим дегайман,
Сўз тингламас қулоққа хайфу сўзим дегайман.

Сўзда асоси йўқлар ул банди чирмовуқдур,
Мастураи суханни мисли узум дегайман.

Ток шарбати хусусан минг дардни дафъи айлар,
Чирмов ёнида сарв ҳам топмас тўзим дегайман.

Кўнгли қаро сўзидан оқдур қазон қароси,
Кўрсам уларда суҳбат қаро юзим дегайман.

Сўз тўғрилиқда сарву софликда чашма бўлса,
Фарзанди солиҳин ўғлим, қизим дегайман.

Тиғ одати кесишдир, ақлингла ушла Шокир,
Воя берар ниҳолга ширин сўзим дегайман.

МАКТАБ

Кишига бахт йўлин очган ажаб дорилсафо мактаб,
Ёзгай ашъор мадҳингга бўлибсан сен раво мактаб.

Яшашни ибтидосини ҳур авлод сендан ўргангай,
Умрлар тонгини доим ёритгувчи зиё мактаб.

Элимда бир масал борки, ниҳол сувсиз кўкармайдур,
Бу ёшлар нўш айларлар илм сувдир, ҳаво мактаб.

Ичар дарёи наҳрингдан билим сарчашмасин бунда
Неча минглаб Увайсий, Нодира, Зебунисо мактаб.

Бир султони шеърият, бир ҳокими-алқонун,
Тоғиб нур ғуссали жисми Алишеру, Сино мактаб.

Муаллим иқтидоридин илм майдонида кўнглум,
Олар Шокир хаёлини бўлиб оҳанграбо мактаб.

ЭМАС

Сенга ким бир сирни айтса фoш этиш даркор эмас,
Риштаи дўстликни кесган ошиною ёр эмас.

Англасанг бир сирни дўстим, доимо пинҳона тут,
Сирни мусиқа дебон сен чертмагин у тор эмас.

Учраса бир сирли дўстинг айла лутфингдан карам,
Сухбати ширин сўзингдан топса у бемор эмас.

Бурди йўқ ниятсиз одам музлатар кўнглинг қушин,
Бу кўнгул шундай совурки, эримоққа қор эмас.

Шокиро, сир-сирлигича қолмас сир-сир очар,
Ким турар сўзида маҳкам дўст эрур, ағёр эмас

РАҲНАМО ДУСТЛАР

Мудом виждонига содиқ алифдек раҳнамо дўстлар,
Самога етса бошингиз бўлинг ибратнамо дўстлар.

Умрлар хонадонини безатмоқ яхши зийнатдур,
Машаққат гиштидан дерман битар олий бино дўстлар.

Вафо торини узмоқлик абасдур аҳли дўстларга,
Садоқат пешаликларга йўлуқмас ҳеч жафо дўстлар.

Илм-фандан агар одам ўзига боли-пар тутса,
Учиб кўк тоқидан очгай тилсими—кимийе дўстлар.

Изингизни ювар шабнам муборак сабзакорим деб,
Қадам етган ерингизда унар меҳригиё дўстлар.

Сабо келтир хабарлар деб кўзим дийдори-зорингиз,
Этарман гарди покингиз кўзимга тўтиё дўстлар.

Синиқ кўнглим кўриб Сизни сиҳат топгусидур Шокир,
Ки лутф ила камолингиз ярамга мўмиё дўстлар.

БЎЛМАГИН

Тут адаб услубини, беҳуда ўсмир бўлмагин,
Меҳнат аҳлидан қочиб хирмовда ҳозир бўлмагин.

Дўстларингга лоақал мунчоқча бўлсин қийматинг,
Душманингни илгида турли жавоҳир бўлмагин.

Арзимас ишлар учун бузма жигарлар қонини,
Эт билан тирноғ юзин босган қаро кир бўлмагин.

Нияти кесмоқ учун шамшир ғилофда сақланар,
Дсимо инсон сўзин кесмоққа шамшир бўлмагин.

Игнанинг кори бутун айламоқдир матони,
Тўғри бўл, ораста бўл, ғайрича қинғир бўлмагин.

Дамлама ғийбат ошин, сузма бировга, Шокиро,
Хар кишининг сирини ковлашда капгир бўлмагин.

БУЛАР ЭРМИШ

Кишиларнинг бири ошкор, бири пинҳон бўлар эмиш,
Гирининг шакли одамдек, бири инсон бўлар эрмиш.

Бировлар чашма олдида, биров дашти биёбонда,
Биров васлин эшигида биров сорсон бўлар эрмиш.

Биров тотли зироатдек, бировнинг ғўрадур сўзи,
Гавирганда биров болдек, биров нордон бўлар эрмиш.

Бировлар судралар мордек, бировнинг кўкда парвози,
Бировнинг қиймати еру, биров осмон бўлар эмиш,

Биров зийрак фикрлидур, бировнинг қалби лоқайдлик,
Шу боисдан биров доно, биров нодон бўлар эрмиш.

Биров тан олмас оламини, биров элнинг ғами бирлач,
Бировлар мисли сандону, биров босқон бўлар эрмиш.

Биров Шокир каби мискин, бировнинг турфадур феъли,
Бу ишларга биров нолон, биров ҳайрон бўлар эрмиш.

БИР-БИР УТГАНЛАР

Ўзи йўқдан бино бўлган тирик жон бир-бир ўтганлар,
Парийдур ҳури сиймодур лек инсон бир-бир ўтганлар.

Неча минглаб кишилар кўнглини бир даврада олган,
Қўлида соз билан хушлаҳжа-хушхон бир-бир ўтганлар.

Ададсиз молу давлатни топиб устига қўшсам деб,
Поёнига теголмай дилда армон бир-бир ўтганлар.

Санамнинг ишқида касби гадолик ихтиёр айлаб,
Кезиб кўп дарбадар дашту биёбон бир-бир ўтганлар.

Бировнинг ҳаққига мисқол хиёнат айламасдан ҳеч,
Неча хил одилу покиза виждон бир-бир ўтганлар.

Адолат йўлини излаб ҳақиқат сўзин айтолмай,
Ғизо ўрнига оғзида тўлиб қон бир-бир ўтганлар.

Назм бобида Султонлик қаторида саналган ҳам,
Ширин сўз шоиру яхши ғазалхон бир-бир ўтганлар.

Езай, Шожир, ҳаётим мадҳини энди шу кунлара,
Етолмасдан неча дўсту қадрдон бир-бир ўтганлар.

БЕЗАТДИ

Келиб фасли баҳорим боғ анбарин безатди,
Зебо боқиб юзига кокилларин безатди.

Қиш чоқари елига бардошли навниҳоллар,
Кўксин очиб баҳорга гул садбарин безатди.

Тун соқчиси тўлин ой қуёшга маскан излаб,
Офтоб юзини кўргач ул сарварин безатди.

Боғларни сайри ишқи мафтунни кўнгул ўлди,
Ювиб миръоти дилни сийналарин безатди.

Парвози хонишида қўшиқларим тинимсиз,
Муҳаббатимни куйлаб болу парин безатди.

Ул печитоб лабидан бу ташнадил юракка,
Гулоб-ла гулжабинлар жон шаккарин безатди.

Себаргалар лабида Шокир баҳорни кўргач,
Изҳори ишқ айлаб сўз жавҳарин безатди.

ҚУВАМ

Ҳам пахтақору чорвадор ҳам ишчи деҳқоним, Қувам,
Шаштини маҳкам тутар майдонда жавлоним. Қувам.

Қўнгли кенг меҳмоннавоз, меҳнат билан кўкларда бош,
Шишадек ферузаранг пок қалби осмоним, Қувам

Зўр чавандоз омади бор моҳирона от сурар,
Пойгада ғолиб келиб сўзлашда бийроним, Қувам.

Қип-қизил қирмиз аноринг бўлди машҳури жаҳон,
Мамлакат байроғидек қўлларда алвоним, Қувам.

Чин муборак тупроғингни соғиниб Бобур бобом,
Турса ҳам ҳинду элида дердилар жоним, Қувам.

Қайкувот шоҳи Қобусий номанинг бош сатрига,
Ёзган эрмишлар дебон аввал қадрдоним, Қувам.

Ҳам отам ҳамда онам бўлдинг пешонамни силаб,
Шокиринг фарзандлигимдан йўқдир армоним, Қувам.

ҚУВАМИЗГА

Хушдур дилимиз келсангиз бир бор Қувамизга,
Меҳмон бўласиз анорли гулзор Қувамизга.

Гар кўҳна «Билол тепаси»да айланажаксиз,
Таҳсин этасиз тарихи донгдор Қувамизга.

Карки тўла сув бўлса кўнгулларга сафодур,
Ҳар томчи шифо сувлари зангор Қувамизга.

Ўғлонлари ҳар соҳада полвон азаматлар,
Исбот этамиз, кўрса баланд дор Қувамизга.

Зебо-санами, дилбару санъат шинаванда,
Ром этгай агар чалса рубоб тор Қувамизга.

Ҳеч орқада қолмай бажарар барча юмушни,
Собит қадаму, илдаму илғор Қувамизга.

Фарғонада якто Қуванинг номин улуғлаб,
Шокир ёзади тинмайин ашъор Қувамизга.

8 МАРТ ТАФСИФИ

Юраклар тўрига қурди суюкли ошиён саккиз,
Санамлар ифтихоридан юбормоқда баён саккиз.

Бугун март ойига саккиз рақамлар подшоҳи бу,
Жамики мавжудот саккиз, агар боқсанг қаён саккиз.

Заифа, ожиза номи йўқолди, қолди мозийда,
Ҳуқуқи тенглашиб, соҳибан доруломон саккиз.

Унар лола бўлиб ҳар йил тўкилган қони Нурхоннинг,
Шафақ қирмизланур ҳатто, замини осумон саккиз.

Агар икки ярим шарни туташтирсанг, назар солсанг,
У ҳам саккизни эслатгай бўлиб жумла жаҳон саккиз.

Гўзаллар қоматин нозиклиги саккизга ўхшармиш,
Ўзи нозик, сўзи нозик яна нозик миён саккиз.

Кўзим тўрт кўчага, Шокир, кутарда интизориман,
Унинг ҳам кўзи тўрт бўлса, қўшилса бегумон саккиз.

АЛЕРИМ ОНАМ

Сиз билан шоҳонаман, бошимда тождорим, снам,
Елғизим, мунисгинам ҳамда дилафгорим онам.

Менга тилло, менга ганжу ҳам хазина на керак,
Ҳаммасидан юксагу қиймат намуродим онам.

Қўз очиб юмганда кўзим кўзингизга тушмаса,
Қавдаини тоқат этай, толиби дийдорим онам.

Гоҳ узоқ юрсам сафар аввал пешонамни силаб,
Соғмисан ўғлим дебон йўлимдаги зорим онам.

Сўзлашурда битта сирдош ҳаммага даркор эмиш,
Сўзларим сир сақлагай соҳиби асрорим онам.

Гоҳида беморлигим кўрганда парвонам бўлиб,
Жонима жонин нисор этмоққа тайёрим онам.

Шокиро, куйла онанг хонишларингни авжида,
Дилда ёлғиз матлабим, тилларда алёрим онам.

УТДИНГ СИНОВЛАРДАН

Пўлатдек тобланибсан ўтиб доим синовлардан,
Баҳорги дўлу селлардан яна ёзги оловлардан.

Бўларму ҳосилим мўл деб, уриндинг, шубҳасиз, шаксиз,
Машаққатни писанд этмай ўтолдинг барча ғовлардан.

Табиат айлади инжиқлигу турли ғализликлар,
Вале собитлигинг устун келар барча асовлардан.

Ёнар қор дейдилар донолар агарда қаловин топсанг,
Шунинг-чун ҳосил ундирдинг топиб турли қаловлардан.

Эгатнинг бошида тушлик нонуштанг ҳам ўшандайдур,
Суриб қўйдинг ҳаловатни кечиб ёғли паловлардан.

Тиғизлик долзарб пайти, дақиқа ҳатто қийматдур,
Ошир суръатни истак шултутуб маҳкам жиловлардан.

Умидим барчадан, Шокир, қарию, ёшу, ҳаттоки,
Ўзини бахтидан масрур янги келин-куёвлардан.

Паст адир қор сақлай олмас қанча қор ёққан билан,
Нобакор туз оқлай олмас кўп кулиб боққан билан.

Истеъмол айлаб таоминг ошинг оғулаб кетар,
Чун илон чаққай кишини сут бериб боққан билан

Гарчи у эгри қадамдур, тарки одатлик маҳол,
Дейдилар қон бирла кирган чиққай албат жон билан.

Ҳар муғомбир мавжларидан дилга хушлик излама,
Ибрат ол денгиз суви шўр бетиним оққан билан.

Бемехр тунду совуқдан ҳеч илиқлик кутмагил,
Қалби муз бўлса эрурму қанча ўт ёққан билан.

Сангидил нокас кишидан яхшилик кутмоқ абас,
Тошда ҳеч гул унмаган-ку, кун ёгин ёққан билан.

Ориятлиларни, Шокир, қийматини тоғча бил,
Измини тутган булут ҳам ўт чақин чаққан билан.

МУҚИМИЙНИНГ АЙТГАНЛАРИ

Сенга ҳеч андалиб ҳожат эмас зоғу зағон яхши,
Равоқу кўшки айвондан алаф ичра макон яхши.

Қурумдан ҳам қаро кўнглунг туташ холингни кўрганда,
Ўзи садпора сийнамга қадаб турса тикон яхши.

Дам урма тунги шаппардек қаю манзилда изғирсан,
Мисоли чўғздек вайронада сақлашга жон яхши.

Тилингни заҳри заққумин эшитганда агар минг бор,
Ниш урса зам уза замлаб чақиб турса чаён яхши.

Ўшал эгнингдаги кимхоб билан нафсингга қулдирсан,
Мен эрса ҳақ йўлида шох кияй жулдур чопон яхши.

Қазолар суҳбатида дил кушоликни тилар таъбинг,
Анга маъзур дедим ҳайвонга ҳалводан самон яхши.

Кезиб фосиқ билан аҳлу илмни кўзга илмайсан,
Менга бир камбағал деҳқон сенга бою баён яхши,

Сенинг бирла чаман ичра маломат тўла суҳбатдан,
Хўтан оҳусидек сакраб юрай дашту явон яхши

«Муқимий, таънаи Мухйига бир сўз айтки, рост ўлсун,
Келар охир сени ҳам йўқлағудек бир замон яхши».

ЯХШИ КИШИ

Яхши киши дилида кўп орзую ҳаваслар,
Орзу ҳавас кўзига туширманг хору хаслар.

Рост сўзласанг гапингни тасдиқлагувчи кўпдир,
Аммо ёлгончи сўзин исботламоққа ростлар.

Мағзоба таъми келгай чайналса гап узоқроқ,
Оғзин очиб қолурлар кир чайқагувчи тослар.

Бепарда сўзни умри чақмоқни шуъласича,
Ношуд гапин шунинг-чун, қонун каби асослар.

Душман кулиб гапирса, пинҳон эрур хусумат,
Ранги қаро пишармиш оқ гуллаган чарослар.

Шаккойиларни феъли мисли тубан ҳашорат,
Қай турли ранг кўринса тезроқ ўзини мослар.

Кўплар ичида гап кўп, Шокир, озроқ гапиргин,
Дур қадрини баҳосин англар гавҳаршунослар.

Гар сўкилса чоки дўстлик сўнг узилгони ажаб,
Ғишти хом бўлган иморатдай бузулгони ажаб.

Гоҳи қисмат, гоҳи бўҳтон тушса инсон бошига,
Дўсти нодонларни душман бирла кулгони ажаб.

Жонини қўйгай гаровга нуктадонлар, доимо,
Акли ростларни сўзи синмай эгилгон ажаб.

Қанча ноз этди сабога ғунча ойлар тебраниб,
Оғзини очган заҳоти юммай тўкилгони ажаб.

Панжасин урганда оташ қовжираб ҳар бир чаман,
Қимтиниб бошин эгиб гулларни сўлгони ажаб.

Шекиро, тақдир ишини корига наззора қил,
Ким туғулгон бирла инсон бир кун ўлгони ажаб.

ХУШНАВО БЎЛСА

Қушиқ қалбимга ўрнашсин бариси хушнаво бўлса,
Қуёш меҳрини тўккандай заминга хушҳаво бўлса.

Чаманнинг боғидан хозиқ юбормиш даста гул менга,
Чаманга айланур қомат бари гулгун қабо бўлса.

Нафас бобида ҳикмат кўп, ишингизга билимдонсиз,
Яна девори мустаҳкам бўлур дилда вафо бўлса.

Мажақланган каби эрди танимда устихоним ҳам,
Келур ўз ҳолига албат, Сизнингдек мўмиё бўлса.

Тилак дарёларин мавжи тўлиб оқса каноридин,
Сузар заврақчалар ундан дилингда муддао бўлса.

Табиат ҳам яратганмиш жаҳонни корини бир кам,
Кечиргайлар агар сўзда тариқларча хато бўлса.

Муродинга етиб, Шокир, чаманзор ичра маъво қил,
Эгилмас қоматинг унда яқинлар муттако бўлса.

СИЗДАН ЎРГАНДИ

(Нодирабегимга)

Санамлар аҳду паймон айламакни Сиздан ўрганди
Ва ошиқни фаровон айламакни Сиздан ўрганди.
Муҳаббат йўлида содиқ бўлишни ҳам фидоликни,
Халойиққа намоён айламакни Сиздан ўрганди.
Қаро шаҳлолари мафтун этувчи тоғда оҳулар,
Иков кўзини фаттон айламакни Сиздан ўрганди.
Садоқатда ўзин лойиқлигин исбот этарман деб,
Кўзин йўлга нигорон айламакни Сиздан ўрганди.
Аду Ғоротгаридан сақлабон мулки муҳаббатни,
Ўзин ёлғиз нигоҳбон айламакни Сиздан ўрганди,
Узун тунлар азобин тортибон узлатда қолганга,
Очиб ҳуснин чароғон айламакни Сиздан ўрганди.
Езарда руҳингиз бўлмоқдадур Шокирни устози,
Ғазални элга шоён айламакни Сиздан ўрганди.

БИЛИНГ

Ҳар қачон донони сиз фикри, зиёсидан билинг,
Ўлтириб турганда ул таъзим бажосидан билинг.

Аҳли манийлар ичинда бўлсангиз суҳбат аро,
Яхшиларни доимо шарму ҳаёсидан билинг.

Дўст билан душманни ажратмоқ учун фикр этсангиз,
Кўча-кўйда бесалом кибру ҳавосидан билинг.

Сўзлашурлар баъзилар вақтинча мол-дунё учун,
Аҳди ёлғон ошноларни риёсидан билинг.

Баъзилар дунё эмас жонингга боғлар жон дилин,
Жон дилидан ошнони чин вафосидан билинг.

Истасангиз сиз агар Шокирни қалби поклигин,
Беорзу, беғараз дўстлик ризосидан билинг.

БУЛМАСУН

Айтинг-айтинг яхшиларни дарди пинҳон бўлмасин,
Дардини ошкора айтсин бағри гирён бўлмасун.

Яхшига гул тутса ҳар ким бетикон озорисиз,
Ғайрилар сайри гулистон этса бўстон бўлмасун.

Яхшилик жонлар озуғин корига наззорадур,
Хар ниҳол бўрон ичинда жисми гирён бўлмасун.

Яхшилик қилган кишининг дейдилар марднинг иши,
Сўз субути бирла бўлсин, ишда сарсон бўлмасун.

Яхшилар келган чаманга келмасин боди хазон,
Эсган ул беҳуда елдан сабза пайҳон бўлмасун.

Яхшига жонинг нисор эт кўрмасин фасли хазон,
Тирнама, кўнгул яросин тиғи қурбон бўлмасун.

Яхшиликка, яхши, яхши, Шокиро, қўрслик ёмон,
Айтинг-айтингки, кишилар тунду нодон бўлмасун.

ДУСТ ҚАДРИ

Дўст қадрини баланд бил баҳоси қийматингдур,
Дўстлар билан муяссар бўлгуси ҳурматингдур.

Дўстингни душман ичра кўрсанг шоширма ўзни,
Эгри девор йиқилгай бу айни ибратингдур.

Эсингда чангу бўрон ларзон урар ниҳоллар,
Ожизни қўлламоқлик мардларча ҳимматингдур.

Томчи сиёҳ, тиниқ сув, рангин қаро қилур у,
Тан этма яхшиликни у дўстга миннатингдур.

Юзланса сенга омад халқингга соя солмоқ,
Юртингга элга бўлган олий муҳаббатингдур.

Шокир қадрли дўстлар ҳаргиз сени унутмас,
Ел айламоқ аларни учмас мурувватингдур.

КИМИЁЛАР КЕЛДИЛАР

Ҳолу аҳволин сўрарга ошинолар келдилар,
Изларин айлай кўзимга тўтиёлар келдилар.

Ганжи дўстлик соҳиби-ю, ҳам мурувват соҳиби,
Ҳам валий неъматлигидан ағниёлар келдилар.

Қийматим синган сополдек бўлғуси бешак эди,
Энди тилломан эл ичра кимиёлар келдилар.

Ғам кўнгул мулкини торож айлай олмас ҳойнаҳой,
Ёндошиб ёнимдаги ҳибзу ҳумолар келдилар.

Бахтиёрликдир мукаммал топса дўстлар меҳрини,
Толеим бошимга кўнгандек ҳумолар келдилар.

Солди кўнглумга ёруғлик меҳрибонлик аҳзари,
Оқибатлардан таралгувчи зиёлар келдилар.

Хасталикни сояси соғликка етказмас путур,
Бунда жоннинг малҳами Ибни Синолар келдилар.

Шокиро, дўстлик биносин пойдеворин пухта қил,
Чунки золвори буюк олий бинолар келдилар.

МОЖАРОСИДЕК

Менимча ҳеч ёмон иш йўқ ёмоннинг можаросидек,
Ювилган бирла покланмас кигизларнинг қаросидек.

Кишилар бўлса бағритош, эриткил яхшилик бирла,
Шифо деб тошни бағридан олинган мумиёсидек.

Бошингга тушса не савдо қурар ин ҳеч бузолмассан,
Дарахтлар шохига инлар қурилган қуш уясидек.

Мулойимлик тиниқдур чашманинг оби зилолидек,
Дағаллик сел куни лойлар оқизган шаршаросидек.

Қора ниятли одамлар ўзини сидқидилман дер,
Узум оқ гуллаган бирла қаро пишган чаросидек.

Димоғдор ҳам сохта диллар эзилгай, Шокиро, албат,
Оёқлар остида қолган қамишлар бўриёсидек.

БЎЛДИМ

Қафасда андалиблардек қолиб узлатда қон бўлдим,
Билолмасман на боисдур ғарибу нотавон бўлдим.

Азални хоҳишиданму қуёш нурига муҳтожман,
Кўнгуллар пахтадек аммо қоронғу хонадон бўлдим.

Ҳамиша яхшилик айлай дедим ҳеч келмади қўлдан,
Бировга фойдани кўзлаб ўзим ҳам шодумон бўлдим.

Ололмасман одамлар дардини ё тортишолмасман,
Фидолар айлайн жоним додим лек хаста жон бўлдим.

Қаноат айласанг дерлар келиб фаслинг баҳор бўлгай,
Ушал ниятдаман фикрим лек айёми хазон бўлдим.

Онам кўп эркалар эрди мисоли паҳлавонсан деб,
Келиб бу вақти соатлар мажолсиз ногирон бўлдим.

На сир бордур қулай имкониятлардан даригдурман,
Э воҳким, хайрият, Шокир, эл ичра нуктадон бўлдим.

ДУСТЛАР

Кўп замонлар изладим дардга давони, дўстлар,
Лекин олдим Сиздан ул малҳам шифони дўстлар.

Меҳрингиз ардоғида беҳад улуғландим яна,
Кўрмади олам сизнингдек кимиёни, дўстлар.

Кўкка боққанда мени ҳам кўнглум айлар орзу,
Термилиб қушлардаги касби ҳавони дўстлар.

Ҳажрида тун кечалар қон йиғламоқ бўлса ишим,
Қайдан олгайман бу кўзларга зиёни, дўстлар.

Ҳар кишини кўнглида бўлса азизлик истаги,
Олсин ул кўплаб улуғлардан дуони, дўстлар.

Экканин ўрмоқчи бўлса ҳосил унган чоғида,
Қадрига етсин ато бирла анони, дўстлар.

Шокиро, дўстларни васфин қийматини алқадим,
Назмида бўлса кечирсинлар хатони, дўстлар.

БУ ДИЛБАР КОИНОТДА

Мен ҳам бир заррадурман бу дилбар коинотда,
Ижодим яшаш жойим шаҳримдур Қайқувотда.

Қўлда қалам забоним аввал Алини чорлар, -
Чунки ёрдамда руҳи ётса ҳамки Ҳиротда.

Оддий бир хона ичра ҳамиша ҳамнишинман,
Аммо жўш айлагай дил улуғвор ҳиссиётда.

Чиндан шоирни дарди оғир эмиш дегайлар,
Уни енгиб ўтарман матонату саботда.

Ёмғирдан сўнг самода кўрсам камонни яккаш,
Турлича товланурлар ранглар тўлиб довотда.

Узук Фарғонамизнинг ҳақиқ кўзи Қувамдир,
Шифо анорларининг таъми бордур новвотда.

Қайнар булоқларидек шоирларида илҳом,
Ҳофизлари мукамал «Гулёр» билан «Баётда».

Кенг елка, шер билакли тутганда тоғни янчар,
Девдай қомат мулойим деҳқонча зурриётда.

Ижод сандиқларининг жаранглари таралсин,
Мен туҳфалай элимга нелар бўлса бисотда.

Илҳом париси гоҳи кўкка ҳаволар айлар,
Шокир, парвоз этарман оддийгина қанотда.

ПАРВОНАЛИК

Дил каби оппоқ либос эгнимдадур,
Фикр ила зикрим элим-халқимдадур.

Чун уларни соғлигига муттасил,
Мен учун даркор эрур бўлмоқ кафил.

Хилма-хил ўсган ўсимлик сиррини,
Кашфиётим зарб этар тақдирини.

Доруларда хосият луқмонча бор,
Ким агар нўш айласа қолмас ғубор.

Хилма-хил асбоби турли хил жиҳоз,
Айлагай бемор дилини сарафроз.

Қўзларимни гавҳари нур тарқатар,
Унга илмимни зиёси асқотар.

Қанча беморлар мазоқин қандиман,
Чун Али Сино бобом фарзандиман.

Ҳеч касаллик жонга келтирмас малол,
Ўлдини олсам улуғ иш эҳтимол.

Қалпоғимга нақш этилган янги ой,
Мисли бошимга қўниб турган ҳумой.

Истарам гул юзли гуллар сўлмаса,
Одамият ичра бемор бўлмаса.

Эл дедим, эл соғлигида ёнаман,
Ҳам улар атрофида парвонаман.

Эй Шокиро, барчага малҳам қидир,
Сен шифокорсан шифо йўлига кир.

М А С А Л

Бошим олмоқчисан нега: сўрар қўл тиғи шамширдан,
Қутултирмоқ деди: тиғ ҳам, сени бағринг тўла кирдан.

Деди тирноқ: жафокорим, сўзим бор, тинглагин аввал,
Кейин ҳозирла қаҳрингни узарсан бошими бирдан.

Қийинтирмоқ, ювинтирмоқ, неча иссиқ-совуқ бошда,
Наҳотки беҳабардурсан ижобий қанча кўп сирдан.

Чириб бир чеккада қолган ва занг босган темир эрдинг,
Жило берган ўзимман-ку, чиқориб қайта таъмирдан.

Айб менда эмас агёр ишини касб этиб кетдинг,
Нега Зухродан ажратдинг, суғурдинг жонни Тоҳирдан.

Бобом Мирзо Улуғбекни танин бошдан жудо этдинг.
У йиғлаб кетди дунёдан, кўрибон рўзи тақдирдан.

Ажалнинг йўлини доим, тутармишсан равонликда,
Қутулмоққа илож борму, сенингдек кўри-басирдан.

Чопиб ер сийнасини ниҳолга сув таратмоқда
Қара, ибрат кўзин очгил, сабоқ ол шунча ботирдан...

Дейилган барча дашномга қилич ҳеч дош беролмасдан,
Филофига йўл олганмиш, бу ўткир таънадан бирдан.

ДУСТЛАРНИНГ ТАШРИФИ

Бошим кўкларга етмасму бу ташрифи қадамлардан,
Азизу муҳтарам этган, азизу муҳтарамлардан.

Сипоҳи ғамли лашкарга қўлимда шодлик қалқони,
Кя хурсандлик менга ҳамдам йироқдурман стамлардан.

Бири аския пайровни етурди хўп қиёмига,
Дшлим ойинасин равшан этиб лутфу карамлардан.

Бирини савти оҳанги чаманда сайраган қушдек,
Бу таърифга оғиз очсам қалам лолдур рақамлардан.

Учирган барча бу дўстлар қатори шами янглиғдур,
Келиб хонам ёритдилар кечиб барча ҳашамлардан.

Биродарликни маъноси мусаффо чашма рамзидур,
Юварлар дил ғуборини нишон йўқ зарра ғамлардан.

Асил дўстликни мадҳига умурлар айлагум таъзим,
Асил дўстларни, эй Шокир, туширма ҳеч қаламлардан.

РАҲНАМО ДУСТЛАР

Мудом виждонига содиқ алифдек раҳнамо дўстлар,
Самога етса бошингиз бўлинг ибратнамо, дўстлар.

Умурлар хонадонини безатмоқ яхши зийнатдур,
Машаққат гиштидан дерман битар олий бино, дўстлар.

Вафо торини узмоқлик абасдур аҳли дўстларга,
Садоқат пешаликларга йўлуқмас ҳеч жафо, дўстлар.

Илм-фандан агар одам ўзига болу пар тутса,
Учиб кўк тоқидин очгай тилсими кимё дўстлар.

Изингизни ювар шабнам муборак сабзакорим деб,
Қадам етган ерингизда унар меҳригиё, дўстлар.

Сабо келтир хабарлар деб кўзим дийдори-зорингиз,
Этарман гарди покингиз кўзимга тўтиё дўстлар.

Сивниқ кўнглим кўриб Сизни сиҳат топгусидир Шокир,
Қи лутф ила каломингиз танимга мўмиё дўстлар.

ИККИМИЗ

Сизни мен устоз дедим, бўлдик газалхон иккимиз,
Бир пари ташрифига лекин нигорон иккимиз.

Чунки бу пайкар кириб келганда илҳом хонаси,
Машқимиз бирла уни этдик чароғон иккимиз.

Ушбу йўл аруз дебон бармоқ учун кўрсатдингиз,
Бетиним меҳнат билан бўлдик фаровон иккимиз.

Гоҳ санам, гоҳи Ватан тафсифида сурсак қалам,
Бор тафаккур борича этдик намоён иккимиз.

Семурғни шашти бор кўкларда парвоз этсангиз,
Енингизда қушчаман, сайр этсак осмон иккимиз.

Гоҳ чаман меросига андеша этдик киргали,
Ҳаддимиз борму дебон кезмоққа бўстон иккимиз.

Сизни Охунжон дегайлар лек Ҳақимийлар адаш,
Бу тасодифга ҳануз бўлгаймиз ҳайрон иккимиз.

Сизни улкан қоя деб, унга мен қад ростласам,
Дедингиз устоз бўлиб дўстимиз Шокирхон иккимиз.

КЎРГАНМИСИЗ

Чустийга назира

Ишқингизга мен каби ҳеч мубтало кўрганмисиз?
Ҳамда холис ниятидан муддао кўрганмисиз?

Ҳеч илинмай кипригим тунларни бедор ўтказиб,
Икки кўзим мардуми ранги хино кўрганмисиз?

Бу юракни битта зарбидан наволари қўзғалур,
Гоҳи танбур, гоҳ дутору, гоҳ сато кўрганмисиз?

Мен азиз бошимни ташлай бу оёқлар остига,
Хокисорликда мисоли бўриё кўрганмисиз?

Учмангиз асло ҳаволаб бевафолар сўзига,
Сув билан чўғдан мабодо ошино кўрганмисиз?

Сиз қалам олганда қўлга мисралар хўл мухтасар,
Шоиру устоз дебон Зебинисо кўрганмисиз?

Ҳеч ўзингизни яширманг Шокирингиз олдида,
Кеч қуёш ботгач фалакни зим-зиё кўрганмисиз?

САҚЛАБ ЮРАР

Қим ёмон бўлса агар қўйнида тош сақлаб юрар,
Ҳам заҳарли косаларда нону ош сақлаб юрар.

Ғусса чангин кўрса қаро дер кўнглини,
Англамаским бағрида балки қуёш сақлаб юрар.

Қайрагай қайроқ билан яхши-ёмонни бирма-бир,
Билмагайким бу сабилни сартарош сақлаб юрар.

Ҳеч қуруқ сўзлашмагай кирса бировлар олдиға,
Икки юзин ҳўлламоққа кўзда ёш сақлаб юрар.

Кўрганингда ёй каби таъзим бажолар айлағай,
Бир амаллаб қимтиниб ёнингда бош сақлаб юрар.

Қимга булбулдек наволар кимга сордек ташланар,
Наъра тортар гоҳи шердек, гоҳ ювош сақлаб юрар.

Устомонликдир шиоори сал қоқинганда оёқ,
Кўзини катта очиб киприкда мош сақлаб юрар.

Шокиро, кимлар ёмон бўлса қаламни найза қил,
Ушбу ҳаққоний ншингни кекса-ёш сақлаб юрар.

КУЛИБ

Ҳар куни ҳулкардан олдин уйғонар деҳқон кулиб,
Тонг-саҳар кўкда қуёшдан ярқирар осмон кулиб.

Ҳар чаноқни кафти узра кўрса олтин толани,
Талпиниб илҳоми тошгай тан ичида жон кулиб,

Субҳидам ўйноқи елдан ғўзалар ларзон урар,
Кўксини очгай жавоҳирларга кенг майдон кулиб.

Ул бободеҳқон қанотидур бу қудратли кема,
Бунжеридан зар тўкилса яшнагай хирмон кулиб.

✽

Пахтамиз шонли Ватанни кўркию — эл бойлиги,
Жилва бергай кўзларимга жавҳали ғалтон кулиб.

Шокиро, ёз бу оқ олтинни туганмас мадҳини,
Аҳли маънийлар ўқиб хурсанд бўлур виждон кулиб.

КҮРИНМА

Тили дилга номувофиқ инсон бўлиб кўринма,
Баҳони элдан ол, пок виждон бўлиб кўринма.

Аждар эмас сулоланг заҳарлама кишини,
Аввалда оғулаб сўнг бийрон бўлиб кўринма.

Ҳар бастали сўзингдан заҳм айлабон бу дилни,
Инсон кўзига ҳозиқ луқмон бўлиб кўринма.

Андишали кишига бир қатра шафқатинг йўқ,
Ғуломи камтарину уммон бўлиб кўринма.

Авж олмагай ниҳоллар тузли заминда ҳаргиз,
Эккан билан кўкармас бўстон бўлиб кўринма.

Замона аҳли шаккар-ширин сўзингга борман,
Тув зулмати каби сен зиндон бўлиб кўринма.

Ҳамкору ҳам бекорга оғзингни очма, Шокир,
Ғапингни ошкор айт, пинҳон бўлиб кўринма.

ҒУРБАТДА ҚОЛДИРДИНГ

(Афғонистондаги йигитларга)

Йигитлик бурчимиз деб кетдингу ғурбатда қолдирдинг,
Лабимни тишлаганча лолману ҳайратда қолдирдинг.

Келар деб кутганим бардошларим рўёбга айланди,
Фироқинг бағримни ўртар мени кулфатда қолдирдинг.

Борарман соғ-омон бир кун кутинглар деб ёзар эдинг,
Бу сўзларни фақат биз юборган хатда қолдирдинг.

Ўлимга тикка ташландинг фидолар айлабон жонинг,
Фидоликни буюк авлод учун ибратда қолдирдинг.

Кўрай қадду камолинг деб сени расмингга боқай ман,
Ҳаётинг лаҳзасин бизлар учун суратда қолдирдинг.

Сени қайтар дебон Шокир, умидсизликка тушмасман,
Жигаргўшам ширин жонинг қаю хилқатда қолдирдинг.

ЙИҒЛАЙМАН

Одамга йиғласа одам менам инсонга йиғлайман,
Кўзи бевақт юмилганда узилган жонга йиғлайман.

Умид бирлан болам деб вояга етказсаю, э воҳ,
Атонинг қадрини ҳеч билмаган ўғлонга йиғлайман.

Бобом Мирзо Улуғбекни қиличда кесдилар бошин,
Сабабсиздан-сабабсиз бу тўкилган қонга йиғлайман.

Бу ён илму нужум бўлса, бу ён фарзанди ноқобил,
Аро йўлда қолиб кетган ўша сарсонга йиғлайман.

Узи бир келдию ер устида меҳмон каби кетди,
Муроду мақсадига етмаган меҳмонга йиғлайман.

Ато қонини тўқмоқлик басирликдан нишонадур,
Гуноҳ бирлан савобини билмаган нодонга йиғлайман.

Бобом қабрини устида тинимсиз ёш тўкиб Шокир,
Гоҳи ерга қараб йиғлаб, гоҳи осмонга йиғлайман.

БУЛМАГАЙ

Ойни ўн беши ёруғдир ҳаммаси тун бўлмагай,
Лекин инсонлар жаҳон мулкига устун бўлмагай.

Ўз тилига ҳар киши сўзлашда маҳкам бўлмаса,
Умрилар ўткай вале маъною мазмун бўлмагай.

Қафтида оддий бошоқни ҳафталаб эзганда ҳам,
Қўл қабаргай, сув олиб нон ёпгали ун бўлмагай.

Қим вафою ваъдасида устивор турса агар,
Икки кўзи оби-дарёликда Жайҳун бўлмагай.

Эътиборсизлик билан этсак ниҳолни парвариш,
Улғайиб ўсганда ҳам бир хилда дуркун бўлмагай.

Ёки дарёда оқиб ё юрса Арман тоғида,
Барчаси Лайло учун аслида Мажнун бўлмагай.

Сўзлашувда барчага ширин гапирсанг Шокиро,
Умрилар болдек ўтар, бағринг тўла хун бўлмагай.

ҚАНДУ НАБОТИНГДАН

Тасаддуқ, жоним айлансин муҳаббат номли отингдан,
Тутай мақсад сари парвоз этарда қўш қанотингдан.

Мени ҳар лутфи эҳсонинг очар мақсадларимдан сўз,
Фалакка етгудек бошим мулойим илтифотингдан.

Нечун оҳим самога етдию сенга етишмайдур,
Ўзим бахт юлдузини ахтарарман коинотингдан.

Парирўлар тушимга кирсалар сендан сўрайдурман,
Бирор хуршиди тобон бормикин, ахтар бисотингдан.

Севишганларни ҳар соат соларсан турфа ҳолатга,
Ўзинг ҳам лол қоларсан гоҳ ўзингни кашфиётингдан.

Кима иқбол қушини сояси тушганда бошига,
Ҳамиша баҳраманд бўлгусидир қанду ноботингдан.

КЎРИНГАЙСАН

Жамолинг тўлган ойлардек, самоларда кўрингайсан,
Юлдузларни базмида ҳам наволарда кўрингайсан.

Сени ҳуснингни офтоб деб, такаллум этдилар аммо,
Офтобдан тарқалиб турган зиёларда кўрингайсан.

Қаддингни сарвидек дерлар, бўйнингни садарайҳону,
Либосинг товланиб гулгун қаболарда кўрингайсан.

Эшилиб кокилинг гар эссалар мушки саҳарларда,
Димоғим чоғ этиб субҳисаболарда кўрингайсан,

Кўзимни очсам, олдимда сени аксинг намоёндин,
Унинг гавҳарлари ичра қароларда кўрингайсан.

Юзингни тўсма, тирноғинг ақиқи ёндирар лов-лов,
Лабингни лаълиму ранги хиноларда, кўрингайсан.

Нигоҳинг тушса Шокирни кўриб дарди чекингайдир,
Табобат илми мўъжиза Синоларда кўрингайсан.

МУБТАЛОСИМАН

Қаро шаҳлоларин икки қаросини қаросиман,

Бўлибман бу қаролар мубталосин мубталосиман.

Санамнинг кўзи қоши ким дилига можаро солса,
Уларнинг бир-бирининг можаросин можаросиман.

Қаю дилга тушар севги келиб менга суянсинлар,
Суянса қоматининг муттакосин муттакосиман.

Агар иқбол қуши қўнса бошимга ғоз кўтаргайман,
Ва бўлгайман бу бахтлилар ҳумосини ҳумосиман.

Агарда яхши ниятдан кўнгилда бўлса боқийлик,
Ҳамиша қалби поклар муддаосин муддаосиман.

Чаман булбулларин хонишларига ғунчалар оғзин,
Очарда бағрининг чокин яқосининг яқосиман.

Мени Фарҳоду Мажнунлар ва Тоҳирлар туғушқоним,
Акам деб айтса Шокирни акосини акосиман.

АВВАЛО

Дейдилар гуллар ниҳол япроқламасдан, аввало,
Ул самар тугмас сабо ардоқламасдан аввало.

Лабларинг кулсун, табассумга очилсин гунчадек,
Ҳордигин топмас танинг хуш вақтлапмасдан аввало.

Ҳар ёмон инсон кўнгилни ранжитиб, дил оғритар,
Чун кучук ҳургай кишини фарқламасдан аввало.

Ким она тупроқ учун садпора этмас жонини,
Бўлмагай инсон улар туз оқламасдан аввало.

Сен алп янглиғ мухандисликка чеккил режани,
Ҳеч кими тушмас кураш бел боғламасдан аввало.

Гапни, Шокир, яхши ўйлаб сўзласанг кесгир чиқар,
Тутмагай наштарин жарроҳ чархламасдан аввало.

ЎЗГИЛ

Кел, эй, шоир, санамни боғ аро рафторини ёзгил,
Ва ё минг ваъдада бир кўрсатар дийдорини ёзгил.

Унинг ҳажрида оқшомдин ёришгунча саҳар чоғи,
Оғир дардли кишидек тўлғаниб беморини ёзгил.

Ажаб нозу адо бирла неларни уқтириб кетди,
Сабо янглиғ шивирлаб сўзлаган асрорини ёзгил.

Сатрга ҳар сўзингни шодасин маржон каби терган,
Муҳаббат муҳридек бўйнидаги туморини ёзгил.

Хиноли қўлларини кўк сари бир бор кўтарганда,
Шафақни қирмизи этган яловбардорини ёзгил.

Кўзини сеҳридан бошдан-оёқ ҳайкал бўлиб қолдим,
Мусаввир килкидай санъатдаги меъморни ёзгил.

Қуруқ ҳою ҳавас пинжидаги одамларингни қўй,
Умрбод қалбида Шокир каби хушторини ёзгил.

ЯНГИ-ЯНГИ

Бу кўднан заминнинг жаҳони янги-янги,
Ҳаттоки сўзлашурда забони янги-янги.

Халқим тўкинлигидан олий бинога рағбат,
Кўшқу равоқларию айвони янги-янги.

Ифбатда бўлса мағрур, аммо меҳрга чанқоқ,
Маъшуқаларни лутфу эҳсони янги-янги.

Аввал уриб юракдан сўнг айлагай тамошо,
Уқ-ёйи бирла киприк синони янги-янги.

Ошиққа деб мабодо гул дасталашга кирсанг,
Қўлга ботувчи ўткир тикони янги-янги.

Ошиқ лабида ханда маҳкам сўзида тургай,
Буйруқ беришда қатъий фармони янги-янги.

Дўстим ғазални мутлақ янги усулда ёзгин,
Шокирни ҳам бугундан баёни янги-янги.

НА КЕРАК

Кайф этар ҳар бир ширин сўз бодали жом на керак,
Гар тилак субҳи азалдур тун қаро шом на керак.

Бир табассумли боқишдан ёр юзи нурлангуси,
Нур чиланган ҳар кишига совға инъом на керак.

Вожаб, ранжу инолар ҳушлигинг банд айласа,
Банди-банд этгай ўзини куйгали дом на керак.

Ҳар чаён феълли кишилар сўзларини оғу билинг,
Элни ҳукмига ҳавола, анга аҳком на керак.

Бор масал ҳар бир ҳақиқат минг ҳасад кўзин тешар,
Одилона ҳар каломга таъна-дашном на керак.

Шекиро, ширин сўзингдан сўзи ширин номин ол,
Қўй уни, даркор эмас, деб айтса бу ном на керак.

БАРОБАР

Ишқ дардига азизим шоҳу гадо баробар,
Айтинглар иккисига ҳамду сано баробар.

Муҳаббатни жаранги оҳангланар бўлакча,
Биллур билан сопол ҳеч бермас наво баробар.

Ҳаёт чаманларининг ниҳоли яхши ўсиб,
Ким парваришда бўлса меҳру вафо баробар.

Қай хонадонга тушса тухматни тоши доғдир,
Бу доғдан барчаси ҳам бўлгай қаро баробар,

Хурсандчиликни ўрнин фиғонига бермадингизлар,
Яхши билан ёмондан чиқмас садо баробар.

Булбулдан бошқасига йўқмиш чаманни қадри,
Гулми ва ё алафми ёки раъно баробар.

Муҳаббат тегса кимга бир унга икки олам,
Сўқирга қаро тун ҳам нури зиё баробар.

Бу кичкина юракда ишқ ўти ёнса, Шокир,
Кўринмас кўзларинга оқ қаро баробар.

АЙЛАДИНГ

Ҳажрида тўлган асабни чертгали соз айладинг,
Не учун махфий сиримни кўпга овоз айладинг.

Ваъда айлаб доимо сенга қилурман деб вафо,
Турмадинг аҳдингда аммо тилда сен роз айладинг.

Дардимга дармон қилурга доимо тайёр эдинг,
Энди кимга қолдириб кимларга ҳамроз айладинг.

Қайсики кетган кунингдан чекканим афғон мени,
Етмагайму бунча оҳим, ҳажр ўтин боз айладинг.

Ёри-содиқларинг кўрсанг юз ўгиргайсан ,ажаб,
Менга тунду ўзгага «гулёр, «чапандоз» айладинг.

Ғайриларга мўл бериб меҳру муҳаббатдан нишон,
Шокирингни тарк этиб, меҳрингни ҳам оз айладинг.

ЭТМА

Келу ҳолимни сўр, жонон, кетиб жисмимни дол **этма**,
Юзингни кўзларим кўрсин бу умримга завол **этма**.

Мени ғурбат аро маҳзун дилимни овлагин келсанг,
Муҳаббатдан сўз очсанг, бас, баса ўзга савол **этма**.

Келарму деганим, кутганларим бағримни қон қилди,
Хазонлар **этмаю**, ранжитмаю, элга малол **этма**.

Адаштира, мени чўктирмагил, тўфонда қолдирма,
Сузарман бехато завроқчаман дарёга сол **этма**.

Қулоғим ҳуққаси лафзинг жарангига салосилдир,
Қи қимматман, топилмасман, бу нархимни сопол **этма**.

Лабимга хандалар инди сени меҳри булоғингдан.
Зулолинг комирониман дили турфа хаёл **этма**.

Ғуломи камтарингдир, кел эй, соҳибаю даврон
Кўнгул нозиклигин англа, бу Шокирни малол **этма**.

БОҒ АРО

Мисли булбул боғ аро излайди дил маъвосини,
Учратиб қолсам дебон гуллар аро Раъносини.

Ғунчанинг васфида хониш айлағайман тонггача,
Насиб этарму бизга кўрмоқ барғ ёзиш аносини.

Қўл узатсам нишлари айлар ҳужумни беадад,
Енгаман бардош билан минглаб тикон яъмосини.

Толиби-дийдорини изҳорига очсам кўнгул,
Бир қараб бағримга отди киприги олмосини.

Мен қуварман ул кетар етмоққа ҳеч етмас кўзим,
Майли, менга айлағайдур нозу истиғносини.

Танлар эрдим матлабинг не деб агар сўрса санам,
Нуқтадек хол бўлмоқ истаб икки қош ўртосини.

Шожир, ишқим билдирурга пора этгум кўксими,
Гул яқосин чок этармиш синдириб тугмосини.

КУПАЙСА

Келса санамим боғима рафтори кўпайса,
Шарҳу дилини айтгали асрори кўпайса.

Кўксига босиб байти Навоий била келсин,
То тонггача тинглай уни ашъори кўпайса.

Кўзларга кўзим киприги саркор бўла олсин,
Уйқуни қувиш бобида ҳушёрни кўпайса.

Оламча баҳо айласа савдойи жаҳонман,
Нақ илгида жон тутса харидори кўпайса.

Ишқида дилим зорию муштоқи ўзимман,
Этмайди назар васлини деб зори кўпайса.

Шокирни вафо боғига боғбон этингизлар,
Боқмайди қиё йўлида хуштори кўпайса.

ЕД АЙЛАСАМ

Ҳар нафас номинг дилимда доимо ёд айласам,
Келсалар дил овлагай деб кўнглуми шод айласам.

Шаҳру бўстонлар аро ҳам топмадим излаб сени,
Тоғу тошлар кунжида ҳам изни Фарҳод айласам.

Мен сени васлинг таманносидаман, билгил мудом,
Лек қиё боқмайсан аммо қанча фарёд айласам.

Кетмагай дилдан ғуборим, бермаса васлинг зиё,
Матлабим сенга етиш деб, кимга ҳам дод айласам.

Илтифот этгил, дилоро, қадди сарвинг кўрсатиб,
Ҳам дегил Шокирни энди ғамдан озод айласам.

КЎРИБ

Лолазор қирмизланур гулгун узорингни кўриб,
Оҳулар ҳайрондадур чашми хуморингни кўриб.

Донаи ҳолингни дом айлаб дилимга ташладинг,
Сайид эли ҳайратланур этган шикорингни кўриб.

Кўрк этиб жами ниҳол кўркам либосга бурканур,
Шоҳига маржон бўлар илк навбаҳорингни кўриб.

Боғ аро куй санъатин ҳаддини орттирмоқ учун,
Ўрганур булбул наво чалган дуторингни кўриб.

Ишқ эли ошиқларининг кўрсалар масрури шод,
Фахр этарлар ҳар нафас оламда борингни кўриб.

Бир юракка битта дилни жойладинг дурдонадек,
Ошиқ аҳли лол қолур қатъий қарорингни кўриб.

Ҳафталар, йиллар ўтиб кутмоқда Шокир интизор,
Ол хабар йўлингдаги васлингга зорингни кўриб.

ЯРАШМИШ

Кирди тушимга дилбар ҳуснига хол ярашмиш,
Такаллумида шаккар лабларда бол ярашмиш.

Усма чўпида ранглар зангориликка мойил,
Кўк тоқига ҳукмрон янги ҳилол ярашмиш.

Киймиш бошига чамбар серғунчадур бутоқлар,
Айлаб дарак баҳордан нозикниҳол ярашмиш.

Бир бор нигоҳларидан икки кўзим қамашди,
Оламга нур улашган офтоб жамол ярашмиш.

Ўздан кетиш одамга ҳайроналик сабабдур,
Бебода кайфиятлар этганда лол ярашмиш.

Унгимда кўрганганимни тушларга таъбир этдим,
Тотли ҳаётда, Шокир, жуфти ҳалол ярашмиш.

ИШҚИНГДА НОЛА АЙЛАБ

Икки кўзим тўкар ёш ашкимни жола айлаб,
Бир келмасанг қошимга яноғинг лола айлаб.

Айт боисин. азизим, сендан жавоб кутарман,
Назарга илмадингму мени ёш бола айлаб?

Мурувватимни сенга ҳадди-ҳисоби йўқдур,
Меҳрим тутай қўлингга ёқут пиёла айлаб.

Келганларингни кўрсам дилларда қолмас армон,
Пайваста қошларингни янги ҳилола айлаб.

Ул кунги ваъдаларни вафосини кутарман,
Е ошиғинг қолурму ишқингда нола айлаб.

Гап очганимда менга диққат билан қулоқ сол,
Сўзлай муҳаббатимни сенга ҳавола айлаб.

Муҳлатга ташламасдан айт ваъдани мукаммал,
Шокирни йўлларингда қолдирма вола айлаб.

КЕЛМАСМИКИН

Кел десам, келгаймикин ё ноз этиб келмасмикин,
Истасам ундан бугун коми висол келмасмикин?!

Сўз очиб қолсам мабодо иштиёқимдан агар,
Мен сеғи севдим десам хуш ё малол келмасмикин?!

Қанд этар эрди мазоким ташрифидан, шубҳасиз,
Лабларида шаккару оғзида бол келмасмикин?!

Келмоғим равшан деди чин сўзин айлаб мухтасар,
Ўртамизда ваъдани айлаб увол келмасмикин?!

Ишқида беморлигим айтсам қулоғига секин,
Сўзларим ошуфтаҳол шаҳдам хаёл келмасмикин?!

Тарк этар бўлди хаёлим қушлари ўз қулбасин,
Дона янглиғ ром этиб ҳуснида хол келмасмикин?!

Интизорлик ҳаддан ортса дол этар деб қўрқаман,
Шокиро, вақти келиб кўргай мажол келмасмикин?!

ФАЛАК МУЛКИНИ ЗУҲРОСИ

Табассумли нигоҳ этгач фалак мулкани Зуҳроси,
Ушал кун тушди бошимга жаҳон ишқини савдоси.

Тополмасдан кезиб овораю сарсон бўлибдурман,
Йўлида хокисорликдан унинг йўқ зарра парвоси.

Кўзимдан сурати кетмас, таажжублар хаёлимда,
Қаю хуш соат эрканким ўшал фурсатни асноси.

Овозин шўх тараннуми саболарнинг қанотида.
Қулоғимга чалинмоқда қўшиқлар бирла яллоси.

Унинг хуш хулқини билмас ўзимдан ўзга одамлар,
Ва ҳатто бергуси лаззат виқор бирла таманноси.

Яна бир бор кўриб қолсам жамолига кўзим тушса,
Ушал дамда ёришгайдур ҳажр шомини ялдоси.

Ялинмоқ этмаса таъсир ўзим ташлай оёғига,
Ажабмас юшатар кўнглин Ҳакимийни таваллоси.

КҰНГУЛ МУЛКИ

Кўнгул мулкени айлабсан мусаххар,
Ишончингга бўлолмас, бас муяссар.

Қиё боқмоқларинг душвору аммо,
Қаро шомим жамолингдин мунаввар.

Меҳр дарёсида дурри самининг,
Унар тамкин била дурдона гавҳар.

Узолмасман нигоҳимни фалакдан,
Дилим осмонида сен мисли ҳулқар.

Сариқ юзим йўлингга термилишдан,
Ранг олди боғ аро гул баргсафсар.

Тилак мавжи икки лаълинг саридир,
Учармиш ари ҳам топмоққа шакқар.

Даво айлар жами беморни чашминг,
Ва аммо икки қошинг тиғи ханжар.

Езай десам сенга шарҳу баёним,
Чидолмай оҳима ёнмоқда дафтар.

Кулиб кўрсатмагил чоҳи заканин,
Қутламоқ қасдида лабларни ул жар.

Хабар олмоқ учун Шокир хаёли,
Қанотлангай ажаб мисли кабутар.

САНАМ СИЗНИ

Енарман ишқингизда дилбари зебо санам сизни,
Малоҳат бобида олий яратмиш бунча ҳам сизни.

Табассум чоғида оппоқ кўринган тишларингиздай,
Билиб ниятларингизни кутар собит қадам сизни.

Муборакбод учун дилга муборак номингиз олсам,
Унинг иншосини нурдек ёзар қўлда қалам сизни.

Қўярман ҳурматингизни азиз бошимни устига,
Билурман бахт қушидан ҳам азизу муҳтарам сизни.

Ҳукмрон дилдаги ният етаклар бахтиёрликка,
Доим сўзимни қайтармас билиб соҳибкарам сизни.

Юриб саллона келсангиз кутар Шокир каби муштоқ,
Гўзал Фарғонамиз кўрки анорзорли Қувам сизни.

ДЕРЛАР

Юзинг анворини кўрган бу хуршиди жаҳон дерлар,
Қошинг шамширин шаксиз бу тийғи Исфихон дерлар.

Сочингни ўхшатиб тунга, лабинг рангин хиноларга,
Жамолинг шуъласи таҳсин этиб вақти азон дерлар.

Сени тўти такаллуминг эшитган чоғида ҳар ким,
Шакарму оғзида болму, нечук ширинзабон дерлар.

Юриб саллона-саллона товуслардек хиром этсанг,
Сени ўтганда кўрганлар этармиз садқа жон дерлар.

Биров раъно дегай қаддинг, биров шамшодга ўхшатгай,
Ва лекин асли боғбонлар ниҳоли арғувон дерлар.

Мени гулзорларим ичра магар қутлуғ қадам қўйсанг,
Қарам айлаб сени кирган чаман сори равон дерлар.

Фаромуш айламай бир кун Шокирим дер кириб келсанг,
Ушанда офарин айтиб ҳама юрсин омон дерлар.

ДИЛДАГИ ӨРЗУ

Даврим гўзалларининг кўзин қароғи бўлсам,
Зарҳал китоб юзидай гулгун ёноғи бўлсам.

Лаб очса сўзлашурга, бол томса лабларидан,
Илк бўсалар гувоҳи — ошиқ дудоғи бўлсам.

Маъшуқалар қўлида гулдасталарни кўрсам,
Тонг шабнами каби мен бахтин чироғи бўлсам.

Қўл ушлашиб гўзаллар юрган моҳирона,
Босганда ҳар қадамин изларда доғи бўлсам.

Моҳирўй ором олса сарвимнинг соясида,
Ҳар тинглаганда розин кўнглини чоғи бўлсин.

Дилларда матлабини Шокир қилурга изҳор,
Ул гўзал санам ёрнинг қошу қабоғи бўлсам.

ЕТАЙ ДЕБ

Бахтим қидирай дилдаги армонга етай деб,
Киприклари қуш, юзлари ширмонга етай деб.

†
Тўзонда танним қолмаса топдим деганимда,
Йўлдан адашиб той каби карвонга етай деб.

Ғамзанг юкнини фил каби мен ғоз кўтарибман,
Шоядки ўзинг изласанг филбонга етай деб.

Тан этма агар кўк сари кўп айласам парвоз,
Анқо қушини туткали осмонга етай деб.

Қоп-қора пишар гарчи чарос гулласа оппоқ,
Оппоқ юзингга термулай мужгонга етай деб.

Кўп бора ўзи юрди тилаб Нуҳи азалдан,
Чўкмасман агар майлига тўфонга етай деб.

Дардим зўридан топгали малҳами шифони,
Ҳар тонг тураман ҳозиқи Луқмонга етай деб.

Шокир сенга ҳамроз бўлади аҳли муҳаббат,
Ҳақ бўлсанг агар дилбари хубонга етай деб.

ОРТИҚ

Сен сарвисан муносиб сарви равондан ортиқ,
Гул лабларинг кўзимга ғунча даҳодаш ортиқ.

Қайноқ муҳаббатингни оғуши масканимдур,
Булбул чаманда этган ул ошиёндан ортиқ.

Ҳар шеваи каломинг лаззат берар дилимга,
Ром айлағай кўнгулни ширин забондан ортиқ.

Еғду сочувчи тишлар олмосу гавҳаримдур,
Кўзларга нур бағишлар мулки хоқондан ортиқ.

Иқболни шуъласидан равшанлашиб жамолинг,
Нурланди акси юздан моҳи тобондан ортиқ.

Ҳуснинг гадоси, Шокир, васли жамол тилаклар,
Сен тожу давлатимсан тахти равондан ортиқ.

КИМГА АЙТАЙ

Севга хушторлигимни кимга айтай?
Туни бедорлигимни кимга айтай?

Фироқинг ўтида ўртанганим ҳам,
Висолга зорлигимни кимга айтай?

Юрак тасвирида суратларингни,
Чизиб меъморлигимни кимга айтай?

Етишмоқ истагига чора топмай,
Кезиб ночорлигимни кимга айтай?

Тикон эзган қизил гул ғунчасидек,
Дили озорлигимни кимга айтай?

Чекарман, Шокиро, ишқингда нола,
Фақат мен зорлигимни кимга айтай?

ЁНМОҚДА ЖОНИМ

Сенинг ишқинг билан ёнмоқда жоним,
Сенингсиз тийрадур ҳатто маконим.

Гапирсанг гапларинг болдек тотимли,
Эрурсан боиси ширинзабоним.

Лабинг гунча, юзинг гул мисли бўстон,
Қараб қўйсанг чамандур ошиёним.

Бу қошлар шеъриятнинг мисрасидур,
Туганмасдир ғазал бирла баёним.

Қуёшдек порланиб турсанг ёнимда,
Ўшал дам тарқалур барча гумоним.

Хиром этсанг агар бўстон оролаб,
Қади сарвинг дегайман арғувоним.

Висолинг ваъдасин айтсанг мабодо,
Ширинликда ўтар, Шокир, бу оним.

МУҲАББАТ ЛАЗЗАТИ

Аё, бодисабо, келтир муҳаббат лаззатин менга,
Иўлиқтирма вале ҳай-ҳай фироқи шиддатин менга.

Агар қонуният бўлса севишганларни ишқида,
Қамөли ўтмишинг англат ва ўргат хилқатин менга.

Юрак амрига мойиллик, бани одамга хос хислат,
Муҳаббат шоҳи қулликни берибсан нисбатин менга.

Юмиб кўзимни очгунча хаёлдан тасвири кетмас,
Мунаққаш айласанг арзир мужалло суратин менга.

Кўзимда уйқу йўқ ёлғиз кутиб бўйи муанбарни,
Ичурма истарам васлин майи деб вахдатин менга.

Муҳаббат лашкари Шокир мусаххар айлади кўнглум,
Этай саркардалик, бергин уларнинг хислатин менга.

ТОПОЛМАСЛАР

Куяр парвоналар аммо сенингдек шам тополмаслар,
Ширин жонига қасд этгайлару барҳам тополмаслар.

Қидирсинлар жаҳонда аввало сендек чароғон йўқ,
Жамолин талъатини бунчалик кўркам тополмаслар.

Мени парвоналардан ҳам, алам ҳам изтиробим кўп,
Бу ҳолатни бирин ортуғ бирини кам тополмаслар.

Оқар дарё каби ёшим вале ҳеч кимга билдирмам,
Кўзимга минг қараб бир қатран шабнам тополмаслар.

Сахийлик бобида улканлигингга иштибоҳим йўқ,
Бу оламда сенингдек тантию Ҳотам тополмаслар.

Ениб ишқида эй Шокир, жароҳатни кўпайтирдинг,
Табиблар ҳам бу дардингга бирон малҳам тополмаслар.

КЕЛМАДИНГ-КУ

Исбот этиб ғуруринг мардона келмадинг-ку!
Өтсам йўлингга бошим остона келмадинг-ку!

Минг бўлса ҳам бу жоним йўлингга садқа айлай,
Мужгон ўқига кўксим нишона, келмадинг-ку!

Тонг шуъласин кўролмай ўтди Ҳазиний йиғлаб,
Нурга беланди ҳай-ҳай Фарғона, келмадинг-ку!

Келмоққа наъдаларни ошкор этолмагайсан,
Ошкора келмасанг ҳам пинҳона келмадинг-ку!

Ошиқларинг йўлингга ҳадди-ҳисоби йўқдур,
Сен менга якка-ёлғиз жовона келмадинг-ку!

Сузмоққа бодаларни усрук кўзингдан энди,
Шокир билан бўлай деб мастона келмадинг-ку!

ЧАШМИ ЗИЛОЛИНГДИН

Узолмасман кўзимни ҳеч ақиқу лаъли олингдин,
Насиб этгаймикин менга чашми зилолингдин.

Сени кўрганда бол қўлда қолиб, бармоқ ялайдурман,
Қачон етгайману тотмоқ учун ул қатра болингдин.

Ениб оташдаман ҳижрон ўти куйдирди-ку, бағрим,
Тушарму соя бошимга сени нозикниҳолингдин.

Қаро кўзинг, қаро қошинг, мени ҳайратга солмоқда,
Десам андоза олгаймиш қаро зулфингни толидин.

Ижозат айлагаймукин ўзимга эсдалиқлар деб,
Чизарга суратингни бир сўраб кўрсам кулолингдин.

Ушал Шерозни жонони ўзингсан асло ортолмас,
Самарқанду Бухорони баҳоси битта ҳолингдин.

Умурлар кўи давом этса ва ҳатто кексайиб қолсам,
Яшаргай қайтадан Шокир насиб этса висолингдин.

СҮРОҒЛАБ

Келдим қидириб сурмали мужгонни сўроғлаб,
Бўйлар таратиб тургувчи райҳонни сўроғлаб.

Иўл кўрсатишиб турди тун ой, кундуз қуёшлар,
Зухро ёнидан Мирриху Чўлпонни сўроғлаб.

Тоғдай кўтарар хаста кўнгул орзуларини,
Дедим шошилиб кетдим Тиён-Шонни сўроғлаб.

У ердаги ирмоқчалари берди садолар,
Бирга топамиз дедилар жононни сўроғлаб.

Сув томчилари чулдирашиб ахтара кетди,
Дарё бўйида бир қизни, боғбонни сўроғлаб.

Ул ҳам қидириб чиққан экан шояд топай деб,
Мезбон бўлиш орзусида меҳмонни сўроғлаб.

Нозик қўлида дуррачасини ҳилпиратарди,
Ирмоқ лабида чорлаб, Шокирхонни сўроғлаб.

СИЗГА

Аё, эй нозанин дилбар, тилай бахти бақо сизга,
Жаҳоннинг барча иқболи эмишким ошино сизга.

Камоли қаддингиздан лол чаманда сарвилар ҳатто,
Ажаб ҳайратланиб кўрса этар таъзим бажо сизга.

Жамоли ҳуснингизни шуъласи тушганда тоғларга,
Эриб тоғларни тоши ҳам тутармиш мумиё сизга.

Дуторнинг торидек кўнглум бу кокилларга чирмашса,
Навosi шашмақомлардай чиқарғай хуш садо сизга.

Тарангдир икки қошингиз сузук мужгонлар устида,
Етолмай бир-бирига бўлдилар қадди дуто сизга.

Келинг, бир қувнашайлик деб, чаманлар сайрига ҳаргиз,
Умидворлик билан Шокир этарман илтижо сизга.

ИККИ ҚОШИНГ

Шамшири икки қошинг сийнамни пора қилди,
Тишлаб лабимни қолдим, кўксимни ёра қилди.

Эй, оҳуваш кўзингдан тун кечалар ёришди,
Аммо сиёси сочинг тунларни қора қилди.

Ағёрлар кўзидан ишқим ниҳони тутсам,
Туғён уриб муҳаббат тез ошкора қилди.

Дедимки, гулшанингда сайроқи булбулингман,
Фиғонлар чекма кўп деб ҳар дам ишора қилди.

Дедим: ул дона холинг ром этди кўнглим қушия,
Деди: қушинг кўнглимни топмоққа чора қилди.

Шокир икки ҳилолинг бир жилвасин кўрай деб,
Ашкини сели оби, ўзни шарора қилди.

БИЛСАНГ

Зухро каби карам қил Тоҳирлигимни билсанг,
Илҳом париси бўлгил шоирлигимни билсанг.

Ишқингни мавжи бирла ғарқ айлама тубиға,
Соҳил сари сузишда моҳирлигимни билсанг.

Сен қийматин баҳола кўнгул жавоҳиротин,
Кўзларни гавҳаридек нодирлигимни билсанг.

Севгимни битта оҳи тоғларни ҳам қулатгай,
Тоқат билан неларга қодирлигимни билсанг.

Васлингга талпинувчи бир сабзаи ниҳолман,
Кўздан имоларингга сезгирлигимни билсанг.

Сен қайдану қаердан, деб айлама саволлар,
Қува элин фарзанди Шокирлигимни билсанг.

ЖОНИМНИ

Тутай деб илгима олдим пари рухсора жонимни,
Уни ҳукмига топширдим ўзи садпора жонимни.

Ёқиб бу устихонимни муҳаббат ўтига тутсин,
Қуюб кул бўлса ҳам ташлай ўтга минг бора жонимни.

Риёзатсиз эмиш душвор кўнгул моҳийсини мойил,
Машаққат ихтиёр этдим бериб озора жонимни.

Чўкарман деб ҳайиқмасман агарда ташласа чоҳга,
Кўзим ашки-ла лиммо-лим оқар анҳорда жонимни.

Қийинлик бирла бўлмишдир назардан кимиё тупроқ,
Неча минг имтиҳон олдим қуйиб асрора жонимни.

Муҳаббат тоқида ул ой билан йўлдош эрур Шокир,
Ҳамиша бирга бўлсин деб етай сайёра жонимни.

ШАҲЛОНИ ЭСЛАТГАЙ

Жамолинг тўлган ойни, кўзларинг Зухрони эслатгай,
Мақоминг баҳри уммони дилинг дарёни эслатгай.

Висолингга етишмоқ бир муаммодек ечилмайдир,
Ва ҳатто бир нигоҳингни ўзи анқони эслатгай.

Гапирсанг сўзларингни маъниси тутини ром айлар,
Жаранглаб чиқса лабзинг булбулигўёни эслатгай.

Кўзинг фаттонлигини васфига қўлда қалам ожиз,
Хўтан оҳуларидек наргизинг шаҳлони эслатгай.

Қамолингни баҳосига жаҳон мулки баробардур,
Сўзинг ҳам тўқ мағизлардек, гапинг тиллони эслатгай.

Дилингни оқлиги оппоқ кабутарнинг қанотидур,
Уларнинг кўкда парвози пари болони эслатгай.

Ширин ахлоқу одобинг мудом Шокирга хуш келгай,
Қарашма нозу истиғноларинг ҳалвони эслатгай.

КЕТОЛМАСМАН

Муҳаббат домига банд бўлдимۇ асло кетолмасман,
Сенинг бирла боролгайман ўзим танҳо кетолмасман.

Сочинг мушки била мастонаман аҳёну аҳёнда,
Димоғимга етиб ул анбари асло, кетолмасман.

Биёбони таҳайюринг чаманзор гаштидек менга,
Бўлақлар этсалар гул баргидан маъво кетолмасман.

Сипоҳингман сени фармойишинг жоним қулоғингда,
Ўзинг йўл бошлагил, эй соҳиби, доро кетолмасман.

Висолинг шамида ёнса саодатли эрур Шокир,
Танамни куйдириб кул этсалар ҳатто кетолмасман.

КЎРИНГАЙ

Бир заррача меҳринг менга офтобча кўрингай,
Оддий садафинг гавҳари ноёбча кўрингай.

Ул ғунча лабинг болини бир қатра гулоби,
Умрим бўйича чашмаи серобча кўрингай.

Сочингни қаро толаларини мавжи ажойиб,
Ақлимни олиш бобида гирдобча кўрингай.

Лабларга босиб кўзга сурай номаларингни,
Ҳар сатрини мазмуни улуғ бобча кўрингай.

Ҳайратда кўзим яшнади тушганда юзингга,
Оддий қарашинг жилваси моҳитобча кўрингай.

Қалбимни саволига жавоб айлагунигча,
Қалқиб юрагим барг узра сийmobча кўрингай.

Сен бирла агар мақсадига етмаса Шокир,
Оташ юрагим хастаю бетобча кўрингай.

ИШҚИДИН

Сунбули доим аро бўлдим гирифтор ишқидин,
Ҳар томон ўзни уриб беҳоби-бедор ишқидин.

Кскилини мушкидин бўй олмоқ истар кўнгил,
Бўйнима бойлаб қаро зулфини туммор ишқидин.

Вояга етган ниҳолдек сарвидан юз кўрсатиб,
Ҳусни мулкининг биноси бўлди пойдор ишқидин

Ишқи тосини жарангин сақламоқ душвор экан,
Кўргузиб ойдек жамолни этди ошкор ишқидин.

Юз балою ногаҳонинг минг ҳужум этсин валеқ,
Дер муҳаббат аҳли ҳеч кечмайди зинҳор ишқидин.

Бир парипайкарга Шокир дил бериб оврадур,
Бош олиб қайларга кетсин ул жафокор ишқидин.

ТАБАССУМ АЙЛАБОН КЕЛИНГ

Соғяниб ўлдим, эй нигор табассум айлабон келинг,
Бўлмоқ учун севимли ёр табассум айлабон келинг.

Висолимиз кошонаси нурга тўлгай сиз билан,
Бўлсин кўнгуллар беғубор табассум айлабон келинг.

Пешвоз чиқайлик қўш бўлиб икки қўлда гул тутиб,
Кутмоқда бизни навбаҳор, табассум айлабон келинг.

Енимда ёрим бўлсангиз бағри ғурурдан сарбаланд,
Ортар дилимда ифтихор, табассум айлабон келинг.

Сиздан таралгай бегумон ҳар тонгдаги бодисабо,
Тарк этмайин лайлу наҳор табассум айлабон келинг.

Бир бора кулсангиз менга оламча руҳ бағишлагай,
Шоқярни жонига мадор—табассум айлабон келинг.

БЎЛИБДИ

**Хусни камоли етган ёр дилрабо бўлибди,
Тортиб мени бу ишқи оҳанграбо бўлибди.**

**Қошин ҳилоласидай ул сабзали чаманлар,
Васлин шарофатидан меҳригнѐ бўлибди.**

**Хуснин томошасида боғларда сарви гуллар.
Баҳс айлашиб бўйига кўп можаро бўлибди.**

**Моҳтоби жилвасига зулфни шонасидан,
Очган кўзини ғунча чоки яқо бўлибди.**

**Умиди васли бирла ширин ҳаёлда Шокир,
Чунки унинг висоли дардга даво бўлибди.**

СОҒИНТИРМА, СОҒИНТИРМА

Иўлингда интизорингман соғинтирма, соғинтирма,
Висолингга хуморингман соғинтирма, соғинтирма.

Қўлим бўйнингдаги маржонларинг ёнида жой олеа,
Ўзим бўлсам туморингман соғинтирма, соғинтирма.

Ҳуснлар шоҳи султони фақат фармони олий бўл,
Қўлингман, дастёрингман соғинтирма, соғинтирма.

Фақат сен не десанг шулдир мени кўнглимда ҳеч ҳад йўқ,
Инону ихтиёрингман соғинтирма, соғинтирма.

Бошингга севги сўзини кўтар байроқ каби шунда,
Бўлай алвон шиорингман соғинтирма, соғинтирма.

Агар дил созим ўзгарса қулоғимни бура, майли,
Қўлингдаги дуторингман соғинтирма, соғинтирма.

Сенга Шокирни шарти шул сурайлик давру давронлар,
Ушанда бахтиёрингман соғинтирма, соғинтирма.

КЎРМАСАМ

Кўнгул қўши ром бўлмагай юзларда ҳолинг кўрмасам,
Ейдек эгилгай қоматим қоши ҳилолинг кўрмасам.

Чикса фалак узра қуёш оламни нурга чулғаса,
Завқимни қўзғатмас зиё офтоб жамолинг кўрмасам.

Тузни, шакарни ранги бир, таъми билинмас тотмасанг,
Исбот этолмасман уни лабларда болинг кўрмасам.

Ювган санамлар сочини сойлар сувини фарқи йўқ,
Ҳилпиллаган кокилларинг, қадди ниҳолинг кўрмасам.

Муҳаббат ўтида бағрим ёнарда кулга айлангай,
Оташда қолгай бу танам чашми зилолинг кўрмасам.

Ашъорларингни шавқи зўр, аммо дилимни ўртагай,
Шокир севармусан деган оддий саволинг кўрмасам.

МУҲАББАТ СУЛТОНИГА

Қаю наққошки нақш этмиш сени ишқ тахтига ҳоким,
Унинг бирла нафас олгай менинг бу сийнаи поким.

Бошимга ишқ савдосин солибсан шоди судин ёз,
Оқиз ағёрима ғамни ювилсин жисми ғамноким.

Муҳаббат тахти султони бу диллар сенга боғланди,
Рақиб шамширига тегса узилмас меҳри фитроким.

Ероним суҳбатидан дил тафаккури жило топмиш,
Ақлни икки қўлидан етак тутгандек идроким.

Бировлар кўнглини ёқма, вале аввал мени куйдир,
Туташтирмоқ учун даркор эрур бу жисми хошоким.

Қзчонким суҳбатинга восил ўлса хастадил Шокир,
Улус айлар савол шунда ёнингда қошлари ёким.

ДИЛБАРИМ

Мулки малоҳат ичра хубони дилбарисиз,
Қўнғлум ганжинасининг ноёби гавҳарисиз.

Жаҳон гулзорлари ҳам бирлашсалар мабодо,
Етолмас бўйингизга гуллар муаттарисиз.

Хуш хулқи, хуш чиройлар, ибратдур иболарга,
Соҳибжамоллар шоҳи ҳуснлар сарварисиз.

Болга жамики жонзот келар эмиш умидвор,
Сўзи асал лабингиз сурманг мени нари сиз.

Хаялим ошиёнин тарк айлади йироққа,
Сиз одам наслиданми ёки асл парисиз.

Ўубҳи сабода Шокир кутар ҳамиша сизни,
Сиз бўйи атри олам елларни сарсарисиз.

УМИДВОРМАН

Етай деб яхши соатда висолингдан умидворман,
Вужудинг сарви озоди камолингдан умидворман.

Қўриб узлатдаги ҳолим дарифо раҳм айларсан,
Чароғон ҳолати ҳусни жамолингдан умидворман.

Кулиб остонадан келсанг бошим осмонга етмасму,
Яшил ранг дуррага ҳамдам ҳилолингдан умидворман.

Насимн навбаҳор бўйи муаттар айласин хонам,
Фароғат бергучи дилга шамолингдан умидворман.

Варақлаб дам-бадам Шокир китобин янги бобини,
Муҳаббатдан гапир андоғ саволингдан умидворман.

ҚҰЙСА ҚАДАМ

Бошим осмонларда дилдор мен сари қўйса қадам,
Бу замонам хўбларининг дилбари қўйса қадам.

Қўллариди коса майнинг рангидан юз доларанг,
Ул муҳаббат ўтидир бул аҳгари қўйса қадам.

Ҳар оёғин гарди менга тўтиёдай қийматли,
Интизордир икки кўзим гавҳари қўйса қадам.

Ҳар сўзининг маънисидан минг ғазал сайқал топар,
Сатрида дурдоналарнинг жавҳари қўйса қадам.

Гунчанинг бағри тиконлар заҳмидан озод бўлур,
Қолмагай ҳеч ошиқ аҳлин мустари қўйса қадам.

Турфа хил олтин юзининг муҳридек зийнатланур,
Тонг эмаским Шокиринг сўз заргари қўйса қадам.

БЕДОРЛИК

Хаёлида васли ком излаб туни бедорлар бўлдим,
Етибман хаста жонликда тани беморлар бўлдим.

Садо бермоқда қалб созим дуторингни жарангига,
Бели нозикларинг узра туташган торлар бўлдим.

Етарману висолингга, қонарману кўз жамолынгга,
Дўб узра дона ҳолингга, кўзи хуморлар бўлдим.

Ҳарам юзимни ол рангин олибсан қаҳрабо айлаб,
Бағир қонимни ҳеч тўкма қўлингга норлар бўлдим.

Қарорат жунбуш айларлар, танимда изтироб, Шокир,
Ғади худман, гади йўқман, гаҳида борлар бўлдим.

ИСТАМАС

Ложувардликда ўзингсан, кўнглум осмон истамас,
Кўзларинг олдида кўзим ўзга мужгон истамас.

Бир аниқ гап айта олсанг истагим шул беназир,
Нўши лабни карбало даштида сарсон истамас.

Қийганинг гул-гул қаболар, шоҳию атласларинг,
Бир боқиб қўйган киши сайри гулистон истамас.

Сен сурайёсан фалакда мингта Зухро дарс олур,
Баҳс этишга чун осмон йўлда Чўлпон истамас.

Шокиро, васлин тиларсан чин муҳаббат матлабни,
Чунки ишқ йўлида ошиқ касби ҳижрон истамас.

БИТТАЮ БИТТА

Эмишким ҳар кишининг ошиноси биттаю битта,
Ёритган қалбининг нурин зиёси биттаю битта.

Меҳрда икки дил умрин йўлини масканин топгач,
Демакки икки кўнглини садоси биттаю битта.

Саҳоват бобида якто саналган кўкда офтобнинг,
Аниқ мақсад сари борган самоси биттаю битта.

Муҳаббат дардига инсон юриб ҳар дам даъво излар,
Унинг висол аталмиш шифоси биттаю битта.

Жами волидалар боғу ниҳолларга камол истар,
Уларга сидқидил меҳригиёси биттаю битта.

Гуноҳдир бир юракда икки кўнгул меҳрини сақлаш
Шунинг-чун Шокирингни дилрабоси биттаю-битта.

ЎЗИНГИЗДАН БУЛАК

Иўқ бу оламда менга дилдор ўзингиздан бўлак,
Сўзлари ширин-шакар бир ёр ўзингиздан бўлак.

Уйқусиз ўтган туним ёдимда бўлгайсиз фақат,
Этмаган ҳеч ким мени бедор ўзингиздан бўлак.

Гарчи оламда хумор кўзлар бисёр бўлса ҳам,
Кўрмадим асло кўзи хумор ўзингиздан бўлак.

Тилда маҳбуба бўлиб, интизор боқар кўклар,
Бўлмади чин маҳбуба такрор ўзингиздан бўлак.

Шокир йўлидин ўтди кўп гўзал, ҳеч боқмадим,
Иўқ бу оламда менга дилдор ўзингиздан бўлак.

ҚАБО ИЧИНДА

Бу сийми танинг қабо ичинда,
Турган каби гул гиёҳ ичинда.

Суратлар ўлиб намоён энди,
Кўзлардаги тимқаро ичинда.

Машъал каби ҳеч юзингга тенг йўқ,
Оламдаги пур зиё ичинда.

Боғлар оралаб сени овозинг,
Чиқмоқда ширин садо ичинда.

Қасб айлади андалиб менингдек,
Сайрашни чаманаро ичинда.

Яйрайди бу жон агарда юрсам,
Гул бўйи тўлиқ ҳаво ичинда.

Қирлардаги лолалар чарақлаб,
Енмоқда мисол хино ичинда.

Шайдойи сени жамолларингга,
Йўқ мен каби минг гадо ичинда.

Шокир, сени бир нафас йўқотса,
Ўлмоққа бўлур ризо ичинда.

ИШҚ ЙЎЛИ

Насими навбаҳор гул барги тарлар,
Мени шодликларим олқиш этарлар.

Сабабким дилрабо қошимга бул кеч,
Келиб меҳрин тўшаб боғига чорлар.

Муҳаббат масканин айлар нурафшон,
Қулоғига етиб оҳим саҳарлар.

Мунавварликни ул шаҳзодасидур,
Олур андозани шамсу қамарлар.

Тушиб ишқини савдоси бошимга,
Кўринмас кўзима суду зарарлар.

Этармиш имтиҳон ишқим баҳолаб,
Ажабким, ишқ йўлида кўп хатарлар.

Қадам қўйдинг бу йўлдан қайтма, Шокир,
Дегайлар қайтмаган ҳеч шери нарлар.

АВВАЛГИДЕК

Кўзларинг шаҳло сени, қошинг камон аввалгидек,
Икки лаълинг шаккару ширинзабон аввалгидек.

Ешлик онин қайта-қайта эслабон сўзонасан,
Қайтадур ҳолига гоҳ ўтган замон аввалгидек.

Мен учун ёлғиз ўзинг ишқингда юрган беҳисоб,
Дил уни ёлғиз дегин келтир имон аввалгидек.

Юзларингни шуъласин кўрганда қалбим жўш урар,
Неажабким дил яна бўлгай равон аввалгидек.

Сен мени такрор яна куйдирма, куйганман ўзим,
Болу парсиз мен юрарман, сен ҳамон аввалгидек.

Ҳажри шоми ҳеч ёришмас десалар, солманг қулоқ,
Ер келар бир-бир босиб, Шокир, қувон аввалгидек.

БОРМАН

Термулсам субҳидамда жамолларингга борман,
Қўк узра янги ойдек ҳилолларингга борман.

Боғларни мушки бирла муаттар айлагувчи,
Ҳар ўтганингда эсан шамолларингга борман.

Гапир, гапир, гапиргил тинмай сўроқда майли,
Ишқ бобида сўз очсанг саволларингга борман.

Ҳай-ҳайки хўп ярашмиш саллона бўйи-бастинг,
Қоматларинг ярашган, камолларингга борман.

Васлинг умиди бирла ширин хаёлда Шокир,
Этсанг карам қўлингга, висолларингга борман.

ХУРРАМ БУЛИНГ

Шу гўзал кўзларда асло кўрмайин кўз ёшингиз,
Юрсину бўлсин омонлик бирла олтин бошингиз.

Сизга хешу ақраболар, дўсту ёрлар, барчаси,
Донмо бўлсин яқинликда кўзу ҳам қошингиз.

Келсангиз хонамга бир кун айлабон лутфи карам,
Қошларим бўлсин супурги, кипригим фаррошингиз.

Танда беморликни кўрманг хурраму хушнуд бўлинг,
Донмо тотсин ширинликда асалдек ошингиз.

Умрингиз наҳли гули гулдастасини чизгали,
Сафҳага чексин рақам ҳар гал баҳор наққошингиз.

Умрбоқийлик тилайдурман сизга, дўстларга ҳам,
Истагим, юрса қаторда Шокиро йўлдошингиз.

ЧИРОЙЛИК

Лаб очса санам, куйласа овози чиройлик,
Куй чалса, кўринг қўллариди сози чиройлик.

Иқбол қушини болу пари меҳру муҳаббат,
Силкитса қанот, учгали парвози чиройлик.

Таклиф этаман боғима ул кун келасиз деб,
Рад этагани ҳурмати-эъзози чиройлик.

Гулшанда кезар гулларини бағрига босиб,
Гулга ярашиқ гулгун ибо, нози чиройлик.

Ол-ол ёнадир ғунча каби бошини эгса,
Уй сурса агар фикрила мумтоз чиройлик.

Эғнида либос хипчабелига ярашибдур,
Бошидан-оёғига зеҳнию пардози чиройлик.

Шокир, муҳаббат илмида ширин сўз яхшидур,
Ерингга ҳаргиз хуш суханин ози чиройлик.

ОДОБИ АНИНГ

Хўп ярашмиш дилраболар ичра одоби анинг,
Ҳамда ҳуснин иқлимида жилва моҳтоби анинг.

Айланур бошим қуюндай баҳри бепоён аро,
Тубига сиймимни тортар пури гирдоби анинг.

Ул қуёш рашкида ўртаб кўкка бошим қўйди шом,
Билсам оламни ёритгай ҳусни офтоби анинг.

Бодайи ноб тутди қўлда аммо усрук кўзда ноз,
Нози мижгонин оширган бодаиноби анинг.

Сунбулин ҳар толаси жон риштасига чирмашиб,
Созидан диллар жаранглар текса мизроби анинг!

Бўса майгун лабларидан олдимۇ хуш ўзда йўқ,
Шокиро кайфингга боис лаъли унноби анинг.

ШАКАР ГУФТОРИГА

Шакар гуфторингга боис шакарму ёки болмусан?
Чиройни касб этар ҳуснинг париваш чеҳра олмусан?

Юзингни олмасига ҳар баҳор нақш айлагай кўзгу,
Нягоҳингдан қамашгай кўз ўзинг кўзгу мисолмисан?

Қадам боссанг биёбон ҳар чунон бўстонга айлангай,
Ки чўлга жон берувчи қатраси обизилолмусан?

Намоён айласанг ҳуснинг нур олгай ҳури сиймолар,
Кавокиб доналар ичра кўринган ул ҳилолмусан?

Гапир ҳожат раво бўлсин десанг Шокирни олдида,
Ва ё фасли баҳор булбулларидек гулга лолмусан?

ПАЙВАНДИ ЖОН

Сўзинг жонимга пайванду, ўзинг ширинсуханлардан,
Мудом тўтини лол этган лаб очгунча даҳанлардан.

Қўнар бу хонадонимга ки булбул ошиён айлаб,
Олибсан даста гулларни сабо эсган чаманлардан.

Дилим банд айлаган гулми ва ёки сунбули райҳон,
Ниҳоли қаддингга бўй-бўйлашувчи ул расанлардан.

Хаёлим сен томон парвоз этар кўнглум қуши янглиғ,
Учиб ахтаргуси тинмай сўроғлаб кўҳиканлардан.

Сочинг мушки била атр ургуси гулбарг уза шабнам,
Сафолар томчиси дилни эрурман настаринлардан.

Муқаввас қошларинг, киприкларинг ёди дилим ўртар,
Нишонга олдилар Шокирни бу ажаб камонлардан.

КОКИЛЛАРИН САНОҒИ

Софликда мисли чашма икки кўзн қароғи,
Билмам, киприклариму сунбуллари тароғи.

Бир хушхабар мисоли ёйилмиш кифти узра,
Ҳадди-ҳисоби йўқдир кокиллари саноғи.

Чоғ бўлғуси кўнгуллар боғ ичра сарви шамшод,
Бўртиган ғунчалардан тутиб турса бутоғи.

Ҳар ғунча нектарида жонимни таъми бордур,
Коми ширин бўлолмас бол тутмаса дудоғи.

Титроғида бош кўтарган оддий хашакчалардан,
Меҳриғиё унарниш тегиб кетса оёғи.

Булбул каби фиғонинг кўк тоқига улашгай,
Шокир гапирганинда сўз олмаса қулоғи.

БУЛАКЧА

Ким малҳаму мулойим гапда овоз бўлакча,
Солгай қулоқ сўзингга йўқ эътироз бўлакча,

Бийрон каломларидан коми равон кишини,
Ҳар дам пичингни билмас танлар миждоз бўлакча.

Аҳли фузунлар элда дониш номин олурлар,
Гардин суриб кўзига айлар эъзоз бўлакча.

Меҳнатни мавқия англар ҳам фасли боби қадрин.
Ул қиш ғамини ўйлар келганда ёз бўлакча.

Кўп яхшиларни пандин дил малҳами билурман,
Мутриб бурар дуторни, чиққамда саз бўлакча.

Ҳар покиза санамни ифбатдур ифтихори,
Шавқу дилингни тортгай этганда ноз бўлакча.

Шокир, бу қийматингни манийдан англашувлар,
Дер қисқа гап бўлакча, сўзи дароз бўлакча.

НИШОНА БЎЛДИ

Қирмиз юзинг матоси гулдан нишона бўлди,
Япроғи лаъли лаблар гулларга шона бўлди.

Кулгичларинг ярашган сарви санобарингга,
Сендек париваш юрти асл Фарғона бўлди.

Сочга сиё берувчи тимқора юзда холинг,
Кўнгул қушин ўзига чорловчи дона бўлди.

Ҳар келганда хонам атр айладинг бўйингдан,
Беводи кайфиятман уйим майхона бўлди.

Елғиз муҳаббатимни ганжинасида номинг,
Дурдоналар ичида дурри ягона бўлди.

Шамшоди қоматингга жонлар бўлур тасаддуқ,
Хуснингни лаъмасига Шокир парвона бўлди.

УЙҒОНАР

Тонгдаги шаббода юзга тегса дилдор уйғонар,
Атри бўйин тарқатувчи мисли гулзор уйғонар.

Шуъла сөчган юзларидан кўкда офтоб нурланиб,
Ошикора кўрмоқ истаб кунда бир бор уйғонар.

Сарви қадлик борасида дарс берувчи сарвиноз,
Навниҳол шоҳида куртак этса рафтор уйғонар.

Во ажабким, бўлди кўҳлик тап-тақир чўллар бугуч,
Ҳар қадам собитлигидан, унда зангор уйғонар.

Лабларин очса қўшиққа хониш айлар чоғида,
Жўр бўлиб «Ушоғ»и-га, «Шаҳноз», «Гулёр» уйғонар.

Нурли истиқболини кўрганда илҳоми жўшиб,
Неча юзлаб шоирин қалбида ашъор уйғонар.

Уйқусида балки ёрим яхши тушлар кўрса деб,
Ҳар нафас Шокир тинимсиз тунда бедор уйғонар.

СУЗЛАСИН

Индаманг, майлига сиз, кўзлар қароси сўзласин,
Нимишоратлар билан дил муддаоси сўзласин.

Юз қизармоққа сабаб бўлса муҳаббат бодаси,
Ишқ намоёни учун юзлар жилоси сўзласин.

Лолазор аксини ёр олдида кўрмоқ истасанг,
Қўлларин тирноғида рангин хиноси сўзласин.

Кечалар оромини тунлар олиб кетганлигин,
Майсадек киприк билан қошларни ёси сўзласин.

Ҳайқириқ бирлан ўзин исботламоқлик шарт эмас,
Нолалар сокин чиқиб кўнгул нидоси сўзласин.

Шокиро, қўлда қалам ёзсанг муҳаббат мадҳини,
Ибтидодан бошлабон то интиҳоси сўзласин.

ҚОЛМАГАЙСАН

Севсанг мени бу ерга ташлаб кетолмагайсан,
Утай дейсан баҳримдан асло ўтолмагайсан.

Чунки қанотларингга мен болу пар эрурман,
Парвоз этиб самода ёлғиз учолмагайсан.

Мен истасам кетишни тошлар каби кўчарсан,
Ёнимдасан ҳамиша ҳеч ерда қолмагайсан.

Тузга шакар қўшилса шўрлангуси авиқдур,
Душман сўзини асло қулоққа олмагайсан.

Ўзинг баҳолагайсан муҳаббатимга лойиқ,
Бу йўлда режамиз соз, ўйларга толмагайсан.

Ниятларимни англаб фикримни айла идрок,
Ёмон ишларни Шокир бошига солмагайсан.

АТАЙМУ

Танҳолигингни боғлар раъноси деб атайму,
Эзгулигинг муҳаббат маъноси деб атайму.

Ул ҳусни ҳаворангдан кўнглим чироғи ёнса,
Субҳи азал жамолинг зиёси деб атайму.

Тўлқинланса муҳаббат дарёси кўзларимда,
Киприкларимни денгиз ғаввоси деб атайму.

Чўғ узра тола сочдай тўлғанганда жисмим,
Тан-жон ҳароратининг ғавғоси деб атайму.

Меҳри зилолларингдан қонганда хаста диллар.
Саршори бодаларнинг дарёси деб атайму.

Ҳарир рўмол ичидан дилбар қарашларингни,
Шокирга бу санамнинг парвоси деб атайму.

ЖАМОЛИНГ

Тонгдан тиниқ мусаффо ул субҳидам жамолинг,
Ҳам сабзаларга монанд мушкин каби ҳилолинг.

Мажнунтол новдасидан ҳар бир ўрим сочингни,
Нақш айламоққа Моний топмайди ҳеч мисолинг.

Кокилларингни ювган биллурий чашмаларни,
Садоси «Шашмақом»у, шўх соз каби зилолинг.

Қат-қат булут қатидан офтоб мисол кўрингай,
Елларнинг кўпригида ҳилпилласа рўмолинг.

Шабнам деганда Шокир айлар хато сўзида,
Гулдай лабининг узра кўрганда ҳинду ҳолинг.

ТАВАЛЛО

Кўчамдан ўтса дилдорим этиб ғамза таманнолар,
Чаманзор ичра чорларман анга айлаб таваллолар.

Агарда тил учида ҳам келишга ваъдалар берса,
Ўзим кўнглум кўтаргайман бериб турли тасаллолар.

Киранда ибратомузли чарақлаб хандалар қилса,
Дилим ойнасига етказар нусрат-мужаллолар.

Оҳорли шўх қўшиқлар ҳам ўзи булбулни маст айлар.
Олиб қўлларга созини этарда нағма яллолар.

Унинг ойдек жамолини кўришга интизорликдан,
Секин пастлаб ўтар ерга само бўйлаб сурайёлар.

Агар ишқимни исботи қизиқтирса бу пайкарни,
Қўлимга даст тутиб жоним этар Шокир муҳайёлар.

СИЗНИ ДЕГАЙМАН

Талпинса нетай, ўтли юрак, сизни дегайман,
Қалбимдаги шул эзгу тилак, сизни дегайман.

Йўқ бўлса, нетай, хаста кўнгул дардин оларга,
Сигмайди менга энди бўлак, сизни дегайман.

Сунбуллариңиз ҳалқалари энди паришон,
Зебо ярашар сочда гажак, сизни дегайман.

Боқмади қиё энди кўзим жилваларига,
Тўсганда йўлим мингга малак сизни дегайман.

Бошимга қўяй ҳурматингиз келса қўлимдан,
Бахтим мени шу бўлса керак сизни дегайман.

Эл барча билур сиз била ошиқ эканимни,
Ойнинг юзига тутманг этак сизни дегайман.

Шокир югуриб шунча замон сизни қидирдим,
Йўқ ўзгача йўл энди, демак сизни дегайман.

КЎЗИНГДАН

Ишқингга бўлиб дучор, кўзингдан,
Йўлингга кўзим нигор, кўзингдан!

Гар кўз учида табассум этсанг,
Ошиқлар ўтар қатор кўзингдан.

Жонона, манга ғамзанг оширма,
Жонимни қилай нисор, кўзингдан.

Бахтини ер узра ахтарар ким,
Кўрган киши бахтиёр кўзингдан.

Тунса назарим кундузи телба,
Бўлгум кеча беқарор кўзингдан.

Кўрганда кўзингни маступоман,
Паймона тўлиб хумор кўзингдан.

Оғзимга ғизо олишга ночор,
Ўтмайди сира наҳор, кўзингдан.

Кўзларга кўзим тушгали Шокир,
Яшнаб бу кўнгул баҳор кўзингдан.

КЎРМАДИНГИЗ

(Қиз тилидан)

Қошларга ўсма қўйсам учганда кўрмадингиз,
Еллар сочим тароқлаб қочганда кўрмадингиз.

Пайваста икки қошдай пайваста ўлди кўнгул,
Ҳарир рўмолим бошдан ечганда кўрмадингиз.

Термилди икки шаҳдо ҳар бора йўлингизга,
Тунлари уйқу кўздан учганда кўрмадингиз.

Чашма лабида ҳар тонг кутардим, эй нигорим,
Муҳаббат бодасин дил ичганда кўрмадингиз.

Тўлиб жилғалар узра оққанда ишқи мавжим,
Ҳамоҳанг тоғли тошлар кўчганда кўрмадингиз.

Шокир муҳаббатномам сизга атаб ёздилар,
Хаёлингиз хаёлим қучганда кўрмадингиз.

КЎРИНСИН

Ол пардани юзингдан янги ҳилол кўринсин,
Нурга чайиб чиройинг офтоб жамол кўринсин.

Боғларда арғувонлар лол қолдилар бўйингга,
Бизга хиёбон ичра нозикниҳол кўринсин.

Икки томонга боқмай оҳу каби аланглаб,
Этмай ҳадик кишидан ой бемалол кўринсин.

Жон қушлари танамни тарк айламасдан аввал,
Ром этсину ўзига ҳуснида ҳол кўринсин.

Ташлабди сойга сочин тўлқинларида мавжи,
Сунбулларини силкиб ул мажнунтол кўринсин.

Хат ёзганигда, Шокир, васлин сўроқла ундан,
Чунки унинг кўзига минглаб савол кўринсин.

УТАРМИКАНСИЗ

Иўл пойласам кўчамдан бир бор ўтармикансиз,
Дилдорлар ичида дилдор ўтармикансиз.

Гулдаста тутганимда қирмиз чамандан аммо,
Бермас тикони сизга озор ўтармикансиз.

Изланг жаҳонда аммо минг бора мен каби йўқ,
Нозу изтиробингизга тайёр ўтармикансиз.

Қўп уйқусиз тунимда Сиз олдингиз хаёлим,
Ҳар бир нафасда бўлдим бедор ўтармикансиз.

Сўз бердингизми сўзда турмоғингиз муҳимдир,
Е ваъдангизни айлаб бекор ўтармикансиз.

Кўклам ҳаволаридан олсак нафас мусаффо,
Гул ташлаганда Сизга баҳор ўтармикансиз.

Ғазалларимга битсам исму шарифингизни,
Шокир ёзганда байту ашъор ўтармикансиз.

ҲАР БИТТА ОНИМНИ

Унутмасман омон бўлсам сенингдек меҳрибонимни,
Иўлингга садқа айларман бериб жону жаҳонимни.

Ҳакиму ҳозиқим ҳамда табибим деб баён айлай,
Шифокорлар каби ардоқладинг бу хаста жонимни.

Сени бир бор нигоҳингдан бутун олам ёришгайдур,
Жамолинг талъатин нури ёритди ошиёнимни.

Делим ғунча дудоғингдан менинг комим равон бўлгай,
Чадармусан дединг аввал азобига тиконимни.

Вужудим бирла бахшида этарман неки борим бор,
Висол умидида ҳеч ўйламай суду зиёнимни.

Шакар бойлаб такаллум айласанг Шокирга лабзингдан,
Этарсан бол каби тотли мени ҳар битта онимни.

ҲИНДУ УЯЛАРМИШ

Хуснингга қараб тургали кўзгу уялармиш,
Тишларга садаф бағрида инжу уялармиш.

Икки кўзини ердан олиб сенга боқолмай,
Шаҳлолигидан тоғдаги оҳу уялармиш.

Дарё ўзани мавжланадур сочини ёйса,
Сунбулларини тўлқинидан сув уялармиш.

Қош ўртасига касб этадур, тунлар ўзини,
Лабларда қаро холига ҳинду уялармиш.

Офтобча жамолини ўзи этса мунаввар,
Нурин сочайин дермишу ёғду уялармиш.

Шокир ёзайин деса сени тунлари бедор,
Кўзларга келиб қўнғали уйқу уялармиш.

ҚАРАБ ҰТСИН

Айттиг менга бир ғамзали жонон қараб ўтсин,
Саллона юриб сарви хиромон қараб ўтсин.

Гап бошласа қизлар ичида аста шивирлаб,
Сўзлашда ширин тиллари бийрон қараб ўтсин.

Бир боқса кўнгул ойнасин этса мунаввар,
Кўзларин сузиб, сурмали мужгон қараб ўтсин.

Дил тозалиги шўхлигидан бўлди намоён,
Қалбида буюк хислати уммон, қараб ўтсин.

Кўп бирла мени кўрса ўзи этмаса парво,
Елғиз чиқайин йўлига ларзон қараб ўтсин.

Шоядки кўзим тушса нигоҳига санамни,
Этмай мен ул волаю ҳайрон қараб ўтсин.

Ақлим олиниб турфаи ҳолатда кўринсам,
Шокирни десин, майлига, нодон, қараб ўтсин.

ҚИЗ ҚУШИҒИ

Қўлимдаги дуторим сеҳрли-хуш садоли,
Садафларида бордур кўк тоқининг ҳилоли.

Қирлар оловланибди, тоғларнинг бағри қирмиз,
Улар лола эмасдур, дилбар қизлар жамоли.

Гулзор ичида гуллар таъзимда бўлди чунки,
Икки лабим ақиқу ҳам қўлларим хиноли.

Уйламанг зинҳор-зинҳор камгап экан бу қиз деб,
Ўгит айлаб табиат бўлгил деган иболи.

Япроғи лола узра нуқтага ҳайрат этманг,
Лаб устига қуйилган қизнинг ягона холи.

Даврим таронасига иқболларим қўшилган,
Хонишларим жарангдор, қўшиқларим наволи.

САНАМГА САВОЛ

Мафтуни этди дилни ҳар дам ширинзабонинг,
Тўти такалдумила мастураи суҳанинг.

Шамшоди қоматингга бой бердиму кўнгулни,
Ишқ ўтида сенинг ҳам ёнарму жисми-жонинг.

Сен бирла ўтса умрим мақсадларим улуғдир,
Етганда матлабимга ширин-шакар бу онинг.

Ҳурматларинг қозонсам асли шудир кифоя,
Дилидан ниҳон тутарман ҳар вақти сирри онинг.

Ишқ дафтарыда кўрдим сўнмас муҳаббатингни,
Шокир тилар жаҳонда улғаймоғини шонинг.

ИСТАК

Истагим, санам, дилга алам айламансангиз,
Ҳижрон тунида қолгум қарам айламансангиз.

Сабри-тоқатим касри юз тутар ломаконга,
Келиб бу хонам ичра қадам айламансангиз.

Хонаи танги торик каби қафас юраклар,
Хуршид юзингиз ила хуррам айламансангиз.

Афтода ҳолим кўриб кулмоқда шум рақиблар,
Ағёрлар қадини сиз ҳам айламансангиз.

Ҳар боби муҳаббатни девони чирой топмас,
Сафҳаи китобимга рақам айламансангиз.

Жабру ситамлар ортиб рамаққа етди Шокир,
Келиб сиз ҳам уларга ситам айламансангиз.

УРГИЛАЙ

(Ҳазил шеър)

Ер дебон кўнгул бериб қўйганман ихлос, ўргилай,
Шубҳасиз ҳам бегумон бу сўзларим рост, ўргилай.

Феълимиз бир хилдаю ҳам сўзимиз бир хил бўлиб,
Сизга мену менга Сиз тушдик ажаб мос, ўргилай.

Ишқингиз олди ҳушим, кетдим ўзимдан ул кун,
Изларим тап-тап бўлиб элтган каби нос, ўргилай.

Токи ёнбош бирла туштим оҳу фарёдлар билан,
Исмингизни зикр этиб сузганда наввос, ўргилай.

Келмадингиз, кўп кутиб ўлдим шалабболар бўлиб,
Теппадан ёмғир ёғиб, қуйганда шаррос, ўргилай.

Тийқаниб кетдим, йиқилдим кўрсангиз боз устига,
Ағдарилди, қорнима тўлган экан тос, ўргилай.

Гандираклаб турдим у тушдим ҳовузга шўлп этиб,
Сув эзиб ёмғир билан ҳўл бўлди паққос, ўргилай.

Ушбу кўнгул сўзини Шокирга айтгандим бугун,
Ёздилар дил шишаси бўлмақда белос, ўргилай.

РОМ ЭТАР

Ром этар ҳуснинг мени ҳатто ҳилолингни ўзи,
Ер юзини нурлантирар офтоб жамолингни ўзи.

Бир нафас ҳижрон ўти боғримни куйдирса яна,
Гар қониб тўйсам шифо чашми—зилолингни ўзи.

Қосани туткил ғамим ювсин паё-пай илгима,
Биллур қадаҳни лол этар оддий сополингни ўзи.

Барча ширинликни тўплаб қўйсалар хирмон этиб,
Мен учун юксак эрур лабларда болингни ўзи.

Сарвию раъно чаман ичра тароват айласа,
Файзиёб эткай фақат қадди камолингни ўзи.

Шокиро парвоз этар илҳом қанотини тутиб,
Бояси илҳомими чексиз хаёлингни ўзи.

СУҲБАТИНГДА

Ошкора сўзлар айтгин пинҳона суҳбатингда,
Жонларга жон улансин жонона суҳбатингда.

Оланграбо мисоли тортар ўзига бешак,
Ҳеч айланиб кетолмас парвона суҳбатингда.

Биз иккимиз мабодо бир сўзлашувчи бўлсак,
Ҳеч бўлмасин тилак шул бегона суҳбатингда.

Оддий сўзинг баҳоси байту ғазалдан аъло,
Ҳар мисраси чиқаргай тарона суҳбатингда.

Этсанг ниғоҳ қулингга, бошим етар фалакка,
Обод бўлар кўнгул гар вайрона суҳбатингда.

Умрим биноларини зийнатлагувчи сенсан,
Оддийгина уйим ҳам қошона суҳбатингдан.

Қоши камонларингдан мўлжалга олсанг аввал,
Киприкларингга кўксум нишона суҳбатингда.

Сунбулларингни мушки маст айлагай кишини,
Шокир сезар ўзин ҳам майхона суҳбатингда.

ГАПИРСАНГИЗ

Ҳаётингизни боғида чаманлардан гапирсангиз,
Очилган гулғунчадан ёки тиконлардан гапирсангиз.

Этай мозийга бир сайру ва тарихга саёҳатлар,
Менга ўтган ва ҳозирги замонлардан гапирсангиз.

Мулойим тебраниб турган сарин еллар қанотида,
Қишига хушҳаво барги суманлардан гапирсангиз.

Хаёлга келмаган ишлар келармиш иккиланганда,
Дилида сақлаган турли гумонлардан гапирсангиз.

Диловор ғамзали хулқин ва одоби-ҳаёсию,
Латофийли яна нозик даҳанлардан гапирсангиз.

Унинг шўх-шўх каломидан нури ялт этиб бизга,
Қуёшдек боқса тарқалган туманлардан гапирсангиз.

Ҳамиша яхшилар яхши, жаҳонда яхшилар озми?
Шокирнинг тоқати тоқдир ёмонлардан гапирсангиз.

ЗАРДАН АЪЛО

Сўзинг ширинлиги шаккардан аъло,
Унинг қийматлиги минг зардан аъло.

Қаю мазмун билан таъриф этарман,
Улуғ дoston тўла дафтардан аъло.

Санарман мисрадек маржонларингни,
Садаф ичра етук гавҳардан аъло.

Ёнармиш кўзларинг ошиқни кўрса,
Чароқлаш бобида ҳулкардан аъло.

Чаманда аргувон дерлар камолинг,
Ва аммо қоматинг ар-ардан аъло.

Қўнар қўйруқ билан қуш манзилига,
Қанотга куч берар ким пардан аъло.

Гапингни Шокиро олтин баҳолар,
Етарму қадрига заргардан аъло.

ДУХТОРА-ДУХТОРА

Тушибди оташин ишқим ўшал духтора-духтора,
Эрурман иштиёқида ҳамон овора-овора.

Иўқотгак нарсасин топмай, фароғатсиз кишилардек,
Нигорондур иков кўзим кўзи хуммора-хуммора.

Менинг ҳар бир саволимга ширин сўз иштиёқида,
Қулоғим ҳуққасин тутди шакар гуфтора-гуфтора.

Ўзи дардим шифосига тадорик айламас эрса,
Агарда топмаса малҳам юрак садпора-садпора.

Дилоромим дилим овлаб, ризоман, тўкса қонимни,
Тутиб банд айласангиз ўшал хунхора-хунхора.

Оқаргай тунларинг, Шокир, жамолини кўриш бирлан,
Ёришди тонг вале сунбулларинг қоп-қора—қоп-қора.

КУЗИМ ТҮЙМАС

Боқиб ҳусни жамолингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас,
Яна қадду камолингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас.

Неча сайёд эли қошинг камонига харидордур,
Қараб абру ҳилолингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас.

Ёзибсан қанча мактублар муҳаббатномалардан деб,
Уқиб минглаб саволингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас.

Муҳаббат қушлари интиқ мисоли оқ кабутардай,
Юзингда дона холингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас.

Мисоли шишадек сувдан олиб Шокирга лутф этдинг,
Қониб чашми зилолингга ўзим тўйсам, кўзим тўймас.

ТОПИЛМАЙДУР

Ёшликни елга берма, такрори топилмайдур,
Илк навбаҳор гулидек гулзори топилмайдур,

Хушрўйи оразингдур сув узра бир хубобдек,
Куз елларида гулни рухсори топилмайдур.

Бахтингни хонасини ободи азмини бил,
Вайрона бўлса кулбанг, девори топилмайдур.

Оддий садафни дур деб, дил мулкин этма торож,
Ҳар бир садафда дурри-шаҳвори топилмайдур.

Ҳар битта гулни, Шокир ҳидлашни қилма одат,
Чунки ҳар гулда бўйи тотори топилмайдур.

В И С О Л

Ешликни елга берма, такрори топилмайдур,
Илк навбаҳор гулидек гулзори топилмайдур,

Тунлар сиёси ортсалар кўк тоқи нурланар,
Субҳи саодат кавкаби юз узра ҳолидан.

Ўсма сувидин ва ажиб, унганму сабзалар,
Хонам муаттар айлади мушкин ҳилолидан.

Езганда икки зулфини ўт юрди жисмима,
Олди аланга-оташи ўтган шамолидан.

Сурхи майидин мавжланар қўлларда косаси,
Биллур қадаҳлар лол ўлар синган сополидан.

Шокир тилсим айлади сеҳри муҳаббати,
Томса умурлар айнимас ул лаъли болидан.

ТАСАВВУР АЙЛАЯПМАН...

Мангу олов олдида оловдек юзларингни,
Меҳр билан порлаган мулойим кўзларингни,
Ура!—деб жанг бошлаган даъваткор сўзларингни,
Осмондай кенг кўксингга таққан юлдузларингни,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

Мўйлабинг сабзасида қировнинг йўқлигини,
Қирчиллама қишларда оловнинг йўқлигини,
Дам олиш учун оддий ўтовнинг йўқлигини,
Минмоқ истагингда бедовнинг йўқлигини,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

Ўсмаси қуримаган келинчакларнинг нозин,
Сенга айтилмай қолган дилларидаги розин,
Қўша симли дуторнинг жарангламаган созин,
Қорахат келган уйнинг андуҳ тўла овозин,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман.

Иссиқ ўрнингни ҳануз йиғилмай қолганин ҳам,
Зор қақшаган онангни ўйларга толганин ҳам,
Сен эккан гулларингни очилмай сўлганин ҳам,
Қирқ кокилли санамнинг умидвор юрганин ҳам,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

Ватан учун, халқ учун қандай онт ичганингни,
Юртимни сарҳадида қандай қон кечганингни,
Олға, дўстлар, олға!—деб қуюндай учганингни,
Ғалабалар онда бир-биринг қучганингни,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

Олов тинмай ловулар сизларнинг руҳингиз деб,
Ҳадсиз ўрмон шовулар сизларнинг руҳингиз деб,
Тип-тиниқ мовий кўлар сизларнинг руҳингиз деб,
Шаҳодатли кенг йўлар сизларнинг руҳингиз деб,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

Шаънингизга Ватанни обод этганимизни,
Ҳурматингизни ҳаддан зиёд этганимизни,
Руҳингизни ҳамиша биз шод этганимизни,
Қаддингизни боғ аро шамшод этганимизни,
Тасаввур айлаяпман, тасаввур айлаяпман...

КЎРСАНГИЗ ЭДИ

Оддийгина бир сўз этилганда рад
Тошнинг орасида синганда зумрад,
Димоғдор доғули қозонса шуҳрат,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Елкасин учирса битта саволга,
Нондек азиз сўзлар қолса уволга,
Бир гўдак дўқ урса нуроний чолга,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Бир йнгит ўқинмай қолса илмсиз,
Отасин атаса юзим-кўзим сиз,
Обрўсин пеш қилса ҳар кун тинимсиз,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Номард бел боғласа курашмоққа шай,
Сенга чуқур қазса секин билдирмай,
Яхшилар беҳосдан қоқинса кўрмай,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Кўзингга бақрайиб ёлғон сўзласа,
Терингни шилдириб сўнгра тузласа,
Пинҳона қасд олиш йўлин кўзласа,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Баъзи одамларга ишонч йўқолса,
Андиша соҳиби фироғда қолса,
Жигарлар бир-бирин билдирмай чалса,
Ушанда мени бир кўрсангиз эди.

Онанинг дуосин олмаса ўғил,
Ота юрагига сиғмаганда қил,
Наъра торт, юрагим, ёрилгил, ёрил,
Ўшанда мени бир кўрсангиз эди.

Чаманга бурканса шўрпешона чўл,
Унинг сийнасида унгазида гул,
Қамалак рангида товланса буткул,
Ўшанда мени бир кўрсангиз эди.

КЕЛИНЧАК

Қокилларингни мавжи боғдаги мажнунтолдай,
Икки қошинг тарангдур кўкда янги ҳилолдай,
Сўзларинг мунча ширин, тилларинг мисли болдай,
Оғзингдаги шакарму ва ёки қанду печак,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

Куйдирма бошқаларни ишқинг ўтида майли,
Севдим сени юракдан билсанг ушбу туфайли,
Утда ёниш эмасдур, менимча, ошиқ майли,
Унга хуни жигардан томмоқда аста чак-чак,
Келинчак ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

Кўнглим билан тутарман уйимни тўри сенга,
Буткул вужудларим, қалбимни қўри сенга,
Иқболларим поёнсиз, бахтим сурури сенга,
Аmmo чимилдиғингга бугунча битта бурчак,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

Лабинг буриб, сўзимни рад айлама этиб ноз,
Бошдан-оёқ латофат ўзингсан шўху танноз,
Меҳру мурувватингдан кўнглум чигалларин ёз,
Турли хил ғамзалардан бағримни этмагин чок,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

Тўйларга тўй улашса, тўй бўлса ҳар хонадон,
Тоза ниятли дўстлар ҳатласа остонадан.
Эгиз-эгиз фарзандлар туғилса ҳар онадан,

Бешик битта қўлингда бир қўлингда беланчак,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

Юзингдан аста олгин ҳарир рўмолларингни,
Гулларга ранг улашган кўрай жамолларингни,
Пичирлабон қулоққа берган саволларингни,
Бизларга ҳам гапиргин биз ҳам бўлурми билсак,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак

Йигитни келинчакка аҳду вафоси яхши,
Қизнинг йигитга тушган кўнглини зиёси яхши,
Аслида иккисин ҳам дил муддаоси яхши,
Шундайин икки дилда бўлганму яхши истак,
Келинчак, ҳой келинчак, келинчак, ҳой келинчак.

БОШЛОВЧИЛАРГА

(ҳазил)

Неча олломаи замонлар ўтди,
Илҳом чўққисидан ошдилар довои,
Ширин такаллум, ўт забонлар ўтди,
Қолдириб баёзу турли хил девон.

Балки Бобур исминг, балки Алишер,
Ишқилиб ёзавер, чизавер, укам.
Бирин ғазал деса, бирин дoston дер,
Менимча замона энг олий ҳакам.

Арава гупгачин ғийтиллаши ҳам,
Бадний тўқима агарда билсанг,
Фикрингиз ғализ бўлса сакта ва мубҳам,
Шеърдан шеър чиқармиш сўз бағрин тилсанг.

Қофия, радифу вазн ва туроқ,
Оқиб келар худди сув устида хас,
Сўзини улайвергин мисоли қуроқ,
Фақат асабларинг чидай олса, бос.

Бировга кўрсатсанг шеърингни агар,
Десалар ширасиз ва ёки саёз,
Асални касалга чатиб мухтасар,
Чуқур дарё номин қўшиб қайта ёз.

Шеър ёзиш нимаёкан—қоғоз қоралаш,
«Анор»дан «қанор»га қофия тўқи,

Ичида номинг ҳам бўлсин аралаш,
Уни секин аввал ариққа ўқи.

Шеър чашма мисоли ариққа оқсин,
Ака ука билан топишсин шодон,
Барча бу ишингга айтсинлар таҳсин,
Сувни сувга қўшсанг, нимаси ёмон?!

* * *

Кими кўрсанг агарда боданушдур,
Дили аттанг била банду хомушдур.

Сузиб усрук кўзини коса гуллар,
Дегайлар бодадин обод кўнгуллар.

Ичарлар оби-нон деб захри қотил
Анга майл айламас ким бўлса одил.

Ружу қўйса мабодо захр ичарга,
Қуруби етмагай домин кесарга,

Агар одам бўлар майхона шоҳи,
Ҳамеша шишадур тахти паноҳи.

Кўтаргайлар қаро кўнглумга шам деб,
Дубора тўхтатай йўқса бу ғам деб.

Вафони бода бирла нуш этибон,
Тааммул этмади ўздин кетибон.

Қусур этмай Ватан берган тузига,
Қулоқ солгин севиб инсон сўзига.

Ароқ бирла кишилар бўлмас обод,
Агар Хорундур ул сармоя барбод.

Тану жисми қолурлар қон ичинда,
Қачон обод киши вайрон ичинда.

Киши севса Ватанни ҳамда элни,
Этарга таркини боғлайди белни.

МУХАММАСЛАР

МАШРАБ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Қошлардек қаро сурмали мужгона тасаддуқ,
Гул юзли нигор дилбари хубона тасаддуқ,
Қўп ваъда бериб ваъдаси ёлғона тасаддуқ,
Бир боқишингга жумлаи жонона тасаддуқ.
Шахло кўзингга оқилу девона тасаддуқ.

Шамшоди таним ўт назари шам каби ёқса,
Селоби кўзим ишқида дарё бўлиб оқса,
Қатрамдан униб-ўсгучи ҳар лолани тақса,
Гар пардани очсаю дилбар манга боқса,
Машъал юзига мен каби парвона тасаддуқ.

Лаъли лабидан жон улашиб томгучи шабнам,
Мажруҳи кўнгул сийнасин айлади бардам,
Бир бора агар суҳбатига айласа ҳамдам,
Соқий бўлубон сунса қадаҳ ноз ила ҳар дам,
Ул ғамзасига соғару паймона тасаддуқ.

Лаззат улашар бир боқиши нону ошимга,
Барҳамли нигоҳ айлади кўзларда ёшимга.
Бахтлар қушидек чарх урибон қўнса бошимга,
Юсуф сифат ул жилва қилиб келса қошимга,
Мен ўргилайин, каъбаю бутхона тасаддуқ.

Ўт солди унинг бир қараши хаста бу жона,
Кулмасми кўриб ҳолима бу аҳли замона,
Бир сори қадам қўйса не тонг тийра макона,
Мужгон ўқиға қилса бу жонимни нишона,
Кўксим берайин йўлида ҳайрона тасаддуқ.

Сунбулларидан бўй таратиб кошки келодур,
Қокилларини Шокирга мушки келодур,
Сочингни қаросига кўзим ашки келодур,
Машраб сари зулфинг тараса рашки келодур,
Зулфинг торидан бодисабо шона тасаддуқ.

АМИРИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Қўп тикилсам юзларингга айлама ҳеч сарҳисоб,
Яхшига яхши назар бирла тикилса дер савоб,
Дилрабо пандим эшитгил, айлайин сенга хитоб,
Кечалар сархуш чиқиб олма жамолингдин ниқоб,
Тушгай ошуб олма гар кеча чиқса офтоб.

Сарғайиб барги хазондек юзларимда йўқ намуд,
Васли нобингдин азизроқ менга йўқ оламда суд,
Қайси кун гул базми васлинг айлай олмасман унут,
Беда тобидан юзунг шавқи чаманга урди ўт,
Қуйдириб гул шохи барги қилди булбулни кабоб.

Қўрки тақдири азални бирга даврон сурмадим,
Канча розим дилда қолди ёнингга ўлтирмадим,
Яхшилиқдин ниятимни лек ёмонга бурмадим,
То кўзум зулфу юзингдин айру тушди, кўрмадим,
Гулда оби рангу сунбул туррасида печитоб.

Икки жоду кўзни кўрдим билмадим ҳаргиз сирин,
Икки оташ ичра қолдим ташлаганда кўз қирин,
Менга булбул хонишидин бир оғиз лабзи ширин,
Қолмади кўнглумда лаълинг орзуси ёшурун,
Ул суфатким шишада пинҳон эмас, гулгун шароб.

Дафи ғамни истагида бош уриб майхонага,
Маст бўлиб малол берма дили вайронага,
Бир боқай усрук кўзим тўйсин ўшал жононага,
Соқиё, май тутки паймон айладим паймонага,
Ғардиши даври фалакдин кўрмадим жуз инқилоб.

Бир табассумлим боқишдан соф улар дил кўзгуси,
Бемаҳал эсган шамолдан ҳар ниҳол ҳам кўргуси,
Ошиқи аҳлига раводур жонни жонга бергуси,
Е ажал, ё меҳнат ҳажринг мени ўлтургуси.
Ким алардин илгари жон олмоқ истарсан шитоб.

Шокирингни матлабидур сенла бўлмоқ бахтиёр,
Дер муҳаббатли кишини дил тубида завқи ёр,
Шавқи ортиб васлидин ул комрону комкор,
Қимки қилди ёр кўйида гадолиғ ихтиёр,
Салтанат иқлимида дерлар Амирий комёб.

АМИРИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Қайлардан олай сабру чидамни,
Қуйдирмагил оташда танамни,
Боз устига орттириб аламни,
Қошингга тегизмагил қаламни,
Бу хат бирла бузмагил рақамни.

Кўрганда мени табассум эткил,
Авжингга қўшиб тараннум эткил,
Бир бора боқиб таккалум эткил,
Ошиқларингга тараҳҳум эткил,
Кўп айлама жабр ила ситамни.

Ўтли нафасинг шамоли келса,
Сунбулни бўйи хонамга тўлса,
Қўл ташласам ул ёнимда бўлса,
Нақши қадамниг муяссар ўлса,
Найлай бу жаҳонда Жому жамни.

Ишқингда ёнар мен каби минг-минг,
Дебочаси бу лавҳада исминг,
Субҳи қўшилиб келар насиминг,
Кўнглум қуши тори хариминг,
Сайд этма кабутари ҳарамни.

Ниятда сочинг силаш бу қўллар,
Ёш оққуси кўзга тушса куллар,
Маъшуқа ўзи ошиқни қўллар,
То беватан ўлмасун кўнгуллар,
Зулфингдан аюрма печу ҳамни.

Ҳар бир сўзингга садқа этай жон,
Шоҳим, бу қулингга айла фармон,
Шаккарли лабинг этибди ҳайрон,
Лаълинг ғамидин кўзим тўкар қон,
Беҳуда кечирмагил бу дамни.

Кўрмай неча йил ситамга тўлдим,
Бир бор тирилиб минг бора ўлдим,
Бир бор очилиб минг бора сўлдим,
Йўлингга ғубори роҳи бўлдим,
Бошимга етурмадинг қадамни.

Боғланди кўнгул сенга, асирман,
Ҳар тонгда сени ғамингни ерман,
Гоҳида само, гоҳида ерман,
Сен ёрдин ўзга кимга дерман,
Кўнглумдаги дард ила аламни.

Дерларки шароб ўзумни қони,
Май тутса не тонг руҳинг ниҳоний,
Рағбат оладур гизо макони,
Бир коса шароби арғувоний,
Поймол қилур ҳужуми ғамни.

Ағёрга жафо Амиридурсан,
Шокирга шифо Амиридурсан,
Ҳам кайфу сафо Амиридурсан,
Иқлими вафо Амиридурсан,
Эй шайх, бу гадога қил карамни.

ФУРҚАТ ҒАЗАЛИГА МУҲАММАС

Дил қушингга ошиён ҳамда бнстар кокилинг,
Занжири бўйним тутиб сен сори қистар кокилинг,
Силкиниб ҳарён учиб ошиқни истар кокилинг,
Шахпари Жибрил аминдур бошдаги ҳар кокилинг,
Айланай, жоним тасаддуқ ушлайин зар кокилинг.

Ишқ уйин тўрига қўйдинг лутф этиб эъзоз илан,
Ул кун кўнглум қушини банд этиб шаҳбоз илан,
Бодан гулгун тутиб бошлаб такаллум роз илан,

Юз қизориб бодадан ақлимни олдинг ноз илан,
Хуш ярашмиш сарви қадинга санобар кокилинг.

Бир тароғдай кипригимла шонаи зулфинг силай,
Қаҳқашон сори етаклаб гул юзинг нурга чилай,
Ҳусни тахтин шоҳи бўлгин мен гадо васлинг тилай,
Мола мулким ҳадя айлаб, қоматингдан ўргилай,
Ҳар замон қилди димоғимни муаттар кокилинг.

Нсмуносиблар ишидай бўлмагин дерман лаванд,
Ичган ошингни асал қил, тишлаган нонингни қанд,
Васлига етмоқ тиларсан бўл риёзат бирла банд,
Давлатинг бўлсин фузун иқбол ҳам андин баланд,
ДСимо душманларинг ўлдурсин аждар кокилинг.

Ишқима содиқму деб дилда гумонлардан бери,
Қайси кун бахтим уйда имтиҳонлардан бери,
Изладим, топмай Қувамдан Марғилондан бери,

Раҳм қил ўлган қулингдурман қачонлардан бери,
Ҳалқасин бўйнима солиб судра анбар кокилинг.

Масканимда хониш этдинг дилда торинг тебратиб,
Қимтиниб қошинг учирдинг ҳар хуморинг тебратиб,
Чин муаттар айладинг ул мушкиборинг тебратиб,
Ўйнай-ўйнай бағримни эздинг аноринг тебратиб,
Қаддингни чулғонтириб, жоно, муанбар кокилинг.

Ҳар баҳор келганда қайта сайланар тўйинг сени,
Анбарафшон анбаридур боғ аро бўйинг сени,
Шокирингга мойил ўлмас ул парирўйинг сени,
Ташладинг Фурқат аро эрдим ризожўйинг сени,
Қасди торож этмасин кўнглум саросар кокилинг.

МУҚИМИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Қўз ёши-ла дил уйини айладим вайронаман,
Бундайин қилгон ишимдан мен ўзим ҳайронаман,
Чунки кўнглумни берибман дилбари жононаман,
Ақлу ҳуш учди бошимдан, эй пари девонаман,
Бир иложи қил эл ичра бўлмайн афсонаман.

Сен йироқ кетдинг дилимда қолмади сабру чидам,
Қўрқаман бир кун йиқитгай бу танимни кўҳи-ғам,
Дилбарим оқшомда келгин, майли, келгин субҳидам.
Ул замоне ким йироқ васлингдан ўлдим то бу дам,
Ҳар кеча ёдингда минг йўл уйқудан уйғонаман.

Манзилим бунча йироқ, етмоққа тоқат қолмади,
Бошдаги савдоларим сотмоққа тоқат қолмади,
Зулмини ботқоғида ботмоққа тоқат қолмади,
Лаҳзае заҳри ғаминг ютмоққа тоқат қолмади,
Нўш этиб васлинг майидин ҳам қачон бир қонаман.

Жонима қасд айладинг кўп тийри мужгонлар отиб,
Келмаднинг бир бор қошимга ҳафталар, ойлар ўтиб,
Қоматим дол этди ғамлар сен томонингдан етиб,
Оҳким, Сенсиз, қарору, сабру оромим кетиб,
Бир илон чаққан кишидек ҳар тараф тўлғонаман.

Гарди покингни этарман кўзларимга тўтиё,
Саҳни боғим айлагай ҳар бир изинг меҳригиё,
Ҳайқириб номингни айтсам бир боқиб қўйгил қиё,
Навбати жомим тўла қўйгил карамдин, соқиё,
Ҳар қадамда то қилай юз лағзиши мастонаман.

Колмади кўнглумда дўстлар лаҳзае сабру қарор,
Ювса ҳам ёмғир суви гул косадан кетмас ғубор,
Шокиро, бу кўҳна олам кўзларимга бўлди тор,
Мулки Ҳинду Маврдан келсам топардим эътибор,
Шул эрур айбим, Муқимий, мардуми Фарғонаман.

ҲАБИБИЙ ҒАЗАЛИГА МУҲАММАС

Гул ҳиди келодур ўтлоқларимдан,
Мусаффо сув оқар қирғоқларимдан,
Оппоқ дур тошадур чаноқларимдан,
Сабо келтир хабар қишлоқларимдан,
Безанган гулшанимдан, боғларимдан.

Кишига бол тутар ишкомда токи,
Яхшилик либоси гуллардан чоки.
Висолинг гашти бор унда гўёки,
Кўзимга сурма бўлсин гарди поки,
Мени ўстирган тупроқларимдан.

Баҳорги гуллари дўстларга сийлов,
Муаттар бўйлари сўзимга пайров,
Адирлар лоладан ёнадир лов-лов,
Ҳаволик сайригоҳим катта яйлов,
Буюк, зўр кўкраги кенг тоғларимдан.

Табиат бунчалар сўлим бокира,
Кўзимдан тасвири кетмайди сира,
Харсанглар ёнида барқ урган зира,
Тиниқ сувлар лабида сабза узра,
Ичилган соф қимиз қаймоқларимдан.

Унга тўйиб боқиш дилдаги ният,
Борурман бир куни етганда фурсат,
Сухбати дилкушо бир неча улфат,
Хусусан дилкашу олий табиат,
Қадрдон дўстларим ўртоқларимдан.

Номингни дилимда ардоқ этарман,
Мадҳингга шеър ила дoston битарман,
Шоқирдек термулиб сени кутарман,
Боқиб йўлга, Ҳабибий, кўз тутарман,
Сабо айтур хабар қишлоқларимдан.

ҲАБИБИЙ ҒАЗАЛИГА МУҲАММАС

Ўринсиз ишга қўл урсанг рамаққа етса жонинг ҳайф,
Кейин орттирса бир кулфат бўлур таъби равонинг ҳайф,
Самарсиз кечса беҳоблик ўтар вақти азонинг ҳайф,
Агар гап бошласа доим сўзи беақча ҳамёндек,
Қолурсан орқада афсус билан қилган фиғонинг ҳайф.

Мабодо аҳли дониш деб саналса яхши ном бу кам,
Замон фозилларига эътиқодсизларни иши мубҳам,
Илми олсаю ўзлаштиришга турмаса маҳкам,
Тўкиб кўз нурини меҳнат билан олган билимлар ҳам,
Ҳавога учгаю барҳам бўлур суду зиёнинг ҳайф.

Билимдонларга такрорни чин одат қилмаса илминг,
Қалам шамшир бўлиб қўлда ҳимоят қилмаса илминг,
Сенга яхши замонингни ривоят қилмаса илминг,
Зарарни кўрсатиб ақлинг ҳидоят қилмаса илминг,
Риёзатлар чекиб бир канча берган имтиҳонинг ҳайф.

Надомат ҳосили унгай экинни дўлда қолдирсанг,
Наҳанг бўлгай балиқ ҳам парваришлаб қўлда қолдирсанг,
Унг ишни корини билмай мабодо сўлда қолдирсанг,
Умиду, орзу мақсадларингни йўлда қолдирсанг,
Қолур муҳмал бари оғзингга теккан ошу нонинг ҳайф.

Бировга яхшилик қилсанг дилингда сақлама зинҳор,
Емонлик йўлини тутсанг элинг айлар сени инкор,
Субутсиз кимсани кўргил ёзуғни ёрига тўнкар,
Кўзинг оч, урма болта ўз оёғингга ўзинг зинҳор,
На бўлгай бўлса ҳурматли китобу достонинг ҳайф.

Деганлар битта нопокдан келманг учрар ҳалокатга,
На иш тутсангки ўргангил менимча яхши одатга.
Киши тарки ҳунар бўлса қолар минглаб фалокатга,
Қўй эмди элтадур охир сени бу иш разолатга,
Ғанимат ёшлигинг то бўлмагай эрку инонинг ҳайф.

Оқишга чашмалар кўзин деганлар муддао мактаб,
Билиб бирла кишилар руҳига берган ғизо мактаб,
Оларсан болу пар, Шокир, учраган бир само мактаб,
Ўзинг андиша қил, халқу жаҳон ибратнома мактаб,
Умид узма, Ҳабибий, бўлмагил ҳақли баёнинг ҳайф.

ҲАБИБИЙ ҒАЗАЛИГА МУҲАММАС

Кима гар сайрибоғ ёқмас анга гул барги тар ҳам талх,
Диллин кўб бора яйратган сафоловчи сафар ҳам талх,
Чўчитмас гар нобот комин бўлар тотли самар ҳам талх,
Насиҳат талх экан нодон учун билким шакар ҳам талх,
Чунон ҳам талх эрур ҳатто агар бирла магар ҳам талх

Аро йўлда ҳунар сарсон зарардур қилмиши доим,
Қўйиб нафс йўлига қопқон зарардур қилмиши доим,
Югурган нодонки ул нодон зарардур қилмиши доим,
Ёмону яхшилардан берсанг ибратли хабар ҳам талх.

Илм олмоққа йўқ тоқат керилгай зўр билимдондек,
Агар гап бошласа доим сўзи беақча ҳамёндек,
Ўғитларга қулоқ солмас, ётар бир катта хирмондек,
Насиҳат талху аммо нафи кўп дорию луқмондек,
Қабул этмас миждози панди устози падар ҳам талх.

Заминга ким уруғ экса зироатларга еткурган.
Тўкиб пешона терини фароғатларга еткурган,
Риёзат аҳлидур доим ки роҳатларга еткурган,
Ҳамма инсонни зўр бахту саодатларга еткурган,
Қаю инсонки меҳнат аччиғу илму ҳунар ҳам талх.

Қиши устоз тутингайким боадаб йўлга солгай деб,
Чаманни айламас пайҳон очилмай ғунча сўлгай деб,
Насиҳат айлагай шоядки бу пандимни олгай деб,
Етаклаб яхши йўлга яхшилардай яхши бўлгай деб,
Муҳаббат бирла қилса яхшилар яхши назар ҳам талх.

Севар дилдан қадимий жонкуяр дўсту қадрдонлар,
Сенга ҳамдам Ҳакимий жонкуяр дўсту қадрдонлар,
Сочар бошингга симий жонкуяр дўсту қадрдонлар,
Ажабким, эй Ҳабибий, жонкуяр дўсту қадрдонлар,
Самимий ошно қавму, қариндошу жигар ҳам талх.

ЧАРХИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Фасл келинчаги бизни ҳурмат эъзоз айладинг, келдинг,
Кўнгулларга жилони боз устига боз айладинг, келдинг,
Тақиб қизларга ғунчангдан сарвиноз айладинг, келдинг,
Кўнгулга беадад хурсандлик оғоз айладинг, келдинг.
Ёз илҳомимни олиб бу қишни танноз айладинг, келдинг,

Етиб васлингга сўзлашга равон имлолару тиллар,
Адирларда униб майсанг келиб шаббоданг ҳилпиллар,
Бўлиб равшан жамолингдан узайди соату миллар,
Етишди ёрининг васлига бул кун сочи сунбуллар.
Эсиб файзи баҳорнинг ўлкамиз соз айладинг, келдинг.

Дилимдан ювдинг ғуборим қиш зулмидан халос айлаб,
Ёнган оташ қуёшингдан ғунча лабларни гилос айлаб.
Безанди нозанинлар қаро кўзни чарос айлаб.
Ќўзаллар ҳуснига сен ҳам чиройлиларни хос айлаб,
Йигитларни Ватан жангида мумтоз айладинг, келдинг.

Кўриб хуррамлигимни эл дегайлар кўп шараф-шонлар,
Келиб сенла етишди бир-бирига бағри гирёнлар,
Кўчиб муз тоғлар ай энди ўрнига ўсди бўстонлар,
Қўшиб завқига завқу танда дармонига дармонлар,
Қарилар қаддини ёшларданам ғоз айладинг, келдинг.

Тобора юксалар бизда Ватан ишига тайёрлик,
Тура аҳдида қилмаслар анга ким асли айёрлик.
Бўлиб келгуси авлодга мудом ишда жиловдорлик,
Саҳоватли жон элимга хосдир ишда илғорлик,
Ҳалол меҳнатда ҳар бир кимни шоввоз айладинг, келдинг.

Кел айёми фарахбахшни кутгали субҳидам, соқий,
Ватанни дилга жо айлаб босгил энди қадам, соқий,
Паё-пай қўйгил қайтармай ичар Шокир бу дам, соқий.
Муборакбод учун бир тут қадаҳ Чархийга ҳам, соқий,
Кўнгилнинг гул баҳорин қайтадан ёз айладинг, келдинг.

САРВИ СУМАН

Қоматингга лолман сарви суманлигингдан,
Дилларга тушди номинг қоши камонлигингдан.
Бахтим хумоси тинмай излайди гўшасини,
Ишқимни маскани ул дилга Ватанлигингдан.
Бир моҳи сайди янглиғ зулфингни доми бирла,
Занжири банди этди сочи шиканлигингдан.
Ғунчангни қайта-қайта бағримга босди, майли,
Ерга ҳузурлар айлаб ётга тиканлигингдан.
Кўз косасин булоғи томганда оразингга,
Чашмим юзингни ювди хуш настарлигингдан.
Ҳуснингни баҳосига осмону замин ҳайрон,
Оламга чеҳра берган шўҳи чаманлигингдан.
Ҳар кунда кўрмасам бир, чўп устихон бўларман,
Шокир дилига пайванд жисм ичра жонлигингдан.

ГАПИР

Қўшмагин ёлғонни ҳеч, ҳар бир сўзинг рослаб гапир,
Барчасини бир хилу бешубҳа белослаб гапир.
Ҳақ эсанг аста-секин шошмай сўзинг бошлагил,
Ҳеч малол келтирмагин ҳам барчага мослаб гапир.
Бирга ортуғ бирга кам сўзлар бари ранг айлагай,
Ҳеч малол келтирмагин ҳам барчага мослаб гапир.
Сен билан дўстинг сўзи бир хилда чиқса яхшидир,
Фарқини орттирмагил тадбирла таққослаб гапир.
Кимсаларни номини балчиққа қўшмоқ ҳам уят,
Кимни сен лойиқ десанг обрўлаб ихлослаб гапир.
Тил учида Шокир гаплашма инсон олдида,
Чин кўнгил бирлан анга қалбинг қўрин хослаб гапир.

МУНДАРИЖА

Иродали инсон, заҳматкаш шоир. И. Раҳим . . .	3
*Ўғлимга	5
*Алишерсиз	6
*Улан айтиб	7
*Эҳтиёж	8
*Бир нокасга	10
*Топкай	12
*Ухшайман	13
*Кибру ҳаво қилдинг	14
*Наврӯзи олам келдилар	15
*Ҳакиму ҳозиқим	16
*Ўргансин	17
*Бедор юрагим	18
*Сизни деганман	19
*Ташнаман	20
*Келиб қолгай	21
*Кўринсин	22
*Излагайдурман	23
*Қолди	24
*Келмадингиз-ку	25
*Сен билан мен	26
*Сочингни майда ўргин	27
*Элимга қасида	28
*Солгин қулоғинг	30
*Кўрсатинг	31
*Севарман	32
*Ўтмоқда-ўтмоқда	33
*Муносиб	34
*Қаро бўлибди	35

*Айласангизчи	36
*Айрилдим	37
*Кўнгулни кулбаси	38
*Мастура-Мастура	39
*Шаҳлосида қолди	40
*Мастоналигингни	41
*Қарам этдинг	42
*Бўлганда ҳам	43
*Тасаддуқ жоним	44
*Хуш келдингиз	45
*Кўрсам эди	46
*Элатдошимга	47
*Бошлади	48
*Бўлармиш	49
*Айладим сенга	50
*Уртада	51
*Қаён кетди	52
*Сени кўрсам	53
*Офтоб жамол	54
*Нозу ибода рақсинг	55
*Шаъми висол	56
*Ҳасби ҳол	57
*Чустий ғазалига мухаммас	59
Наврўз	61
Ҳамзаобод тоғлари	62
Табрикнома	63
Сазоворман	64
Дўстлик ҳақида	65
Меҳнат гашти	66
Дегайман	67
Мактаб	68
Эмас	69
Раҳнамо дўстлар	70
Бўлмагин	71
Бўлар эрмиш	72

Бир-бир ўтганлар	73
Безатди	74
Қувам	75
Қувамизга	76
8 март тавсифи	77
Алёрим онам	78
Утдинг синовлардан	79
«Паст адир қор сақлай олмас...»	80
Муқимийнинг айтганлари	81
Яхши киши	82
«Гар сўкилса чоки...»	83
Хушнаво бўлса	84
Сиздан ўрганди	85
Билинг	86
Бўлмасун	87
Дўст қадрн	88
Кимиёлар келдилар	89
Можаросидек	90
Бўлдим	91
Дўстлар	92
Бу дилбар коинотда	93
Парвоналик	94
Масал	96
Дўстларнинг ташрифи	97
Раҳнамо дўстлар	98
Иккимиз	99
Кўрганмисиз	100
Сақлаб юрар	101
Кулиб	102
Кўринма	103
Гурбатда қолдирдинг	104
Йиғлайман	105
Бўлмагай	106
Қанду наботингдан	107
Кўрингайсан	108
Мубталосиман	109

Аввало	110
Езгил	111
Янги янги	112
На керак	113
Баробар	114
Айладинг	115
Этма	116
Боғ аро	117
Кўпайса	118
Ёд айласам	119
Кўриб	120
Ярашмиш	121
Ишқингда нола айлаб	122
Келмасмикин	123
Фалак мулкани зуҳроси	124
Кўнгул мулки	125
Санам сизни	126
Дерлар	127
Дилдаги орзу...	128
Етай деб	129
Ортиқ	130
Қимга айтай	131
Ёнмоқда жоним	132
Муҳаббат лаззати	133
Тополмаслар	134
Келмадинг-ку	135
Чашми зилолингдин	136
Сўроглаб	137
Сизга	138
Икки қошинг	139
Билсанг	140
Жонимни	141
Шаҳлони эслатгай	142
Кетолмасман : :	143
Кўрингай	144
Ишқингдин	145

Табассум айлабон келинг	146
Бўлибди	147
Соғинтирма, соғинтирма	148
Кўрмасам	149
Муҳаббат султониға	150
Дилбарим	151
Умидворман	152
Қўйса қадам	153
Бедорлик	154
Истамас	155
Биттаю битта	156
Ўзингиздан бўлак	157
Қабо ичинда	158
Ишқ йўли	159
Аввалгидек	160
Борман	161
Хуррам бўлинг	162
Чиройлик	163
Одоби анинг	164
Шакар гуфторига	165
Пайванди жон	166
Қокилларин саноғи	167
Бўлакча	168
Нишона бўлди	169
Уйғонар	170
Сўзласин	171
Қолмагайсан	172
Айтайму	173
Жамолинг	174
Тавалло	175
Сизни дегайман	176
Кўзингдан	177
Кўрмадингиз	178
Кўринсин	179
Ўтармикансиз	180
Ҳар битта онимни	181

Ҳинду уялармиш	182
Қараб ўтсин	183
Қиз қўшиғи : :	184
Санамга савол	185
Истак	186
Ургилай	187
Ром этар	188
Судбатингда	189
Гапирсангиз	190
Зардан аъло	191
Духтора-духтора	192
Кўзим тўймас	193
Топилмайдур	194
Висол	195
Тасаввур айлаяпман	196
Кўрсангиз эди	198
Келинчак	200
Бошловчиларга	202
«Кимни кўрсанг агарда...»	204
Машраб ғазалига мухаммас	205
Амирий ғазалига мухаммас	207
Амирий ғазалига мухаммас	209
Фурқат ғазалига мухаммас	211
Муқимий ғазалига мухаммас	213
Ҳабибий ғазалига мухаммас	215
Ҳабибий ғазалига мухаммас	217
Ҳабибий ғазалига мухаммас	219
Черхий ғазалига мухаммас : :	221
*Сарви суман	223
*Гапир	224

*© Гафур Гулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлаш-
маси, 1991 й.

Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси

Литературно-художественное издание

ШАКИРХОН ХАКИМИЙ

НОВОЛУНИЯ

стихи

Художник В. Шумилов

Ташкент, издательско-полиграфическое объединение
им. Г. Гуляма.

На узбекском языке

Адабий-бадиий нашр

ШОКИРХОН ХАКИМИЙ

ҲИЛОЛ

Шеърлар

Муҳаррир М. Юсупов

Расмлар муҳаррири А. Бобров

Техн. муҳаррир В. Барсукова

Мусаҳҳих К. Дустматова

ИБ № 4978

Босмахонага 01.07.91. да оерилди. Босишга 19.09.91. да рухсат этилди. Бичими 70×90³². № 2 босмахона қоғози. Адабий гарнитур. Юқори босма 8,48 шартли босма тобоқ 8,77. бўёқ нусхаси 4,2. нашр босма тобоғи. Жами 30000 нусха. 1130 буюртма. Баҳоси 3с 27—91 рақамли шартнома.

Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси. 700129. Тошкент Навоий кўчаси, 30.

Ўзбекистон Матбуот давлат қўмитаси Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмасининг 1-босма ахонасида босилди. 700000. Тошкент Сағбон кўчаси, 1-бек кўча, 2 уй.

Ҳакимий, Шокиржон.

Ҳилол: Шеърлар.— Т.: Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси, 1991.— 232 б.

Шокиржон Ҳакимий фарғоналикларнинг суюмли ғазалнавис шоирларидан. Уни водийнинг нозиктаъб ҳофизлари ҳам алоҳида ардоқлашади, қўшиқларини севиб куйлашади.

Ушбу тўпламга шоирнинг кейинги йилларда билган сара ғазаллари жамланди. Уларни ўқиб, юзингизга ёруглик юурса, шунинг ўзи ҳам камсуқум муаллиф учун катта бахт, азиз шеърхон!

Ҳакимий. Шокиржон. Новолуние.